

عطایای روحانی

نویسنده: رابرت برانت

مترجم: افشین لطیف زاده

ویراستار: آرمان رشدی

انتشارات ایلام - انگلستان ۲۰۰۸

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

شابک: ۹۷۸-۱-۹۰۴۹۹۲-۳۵-۶

این کتاب ترجمه‌ای است از کتاب

Spiritual Gifts

Robert L. Brandt

Translated into Persian by: Afshin Latifzadeh

Edited by: Arman Roshdi

GLOBAL UNIVERSITY
1211 South Glenstone Ave.
Springfield, MO 65804
U.S.A

Published by:
ELAM PUBLICATIONS
P.O. BOX 75
GODALMING GU8 6YP
ENGLAND

Persian Translation Copyright © Elam Ministries 2008

ISBN 978-1-904992-35-6

عطایای روحانی، دوره خدمات مسیحی

کلیه آیات نقل شده، از کتاب مقدس ترجمه قدیم است. در صورتی که این ترجمه برای تان دشوار است، می‌توانید آیه‌ها را از ترجمه جدید «هزاره نو»، «مژده برای عصر جدید» و یا ترجمه «تفسیری» بیابید و بخوانید.

فهرست مطالب

۵	مقدمه
	بخش اول: آشنایی با عطایای روحانی
۱۱	درس ۱: عطایای خدا برای شما
۲۵	درس ۲: با عطایای خدا آشنا شویم
	بخش دوم: شناخت عطایای خدمت
۴۳	درس ۳: رسولان و انبیا
۶۱	درس ۴: مبشران و شبانان- معلمان
۸۳	درس ۵: سایر عطایای خدمت، قسمت اول: خدمت، تعلیم، تشویق (موعظه)
۹۹	درس ۶: سایر عطایای خدمت، قسمت دوم: بخشیدن (گشاده‌دستی)، پیشوایی (مدیریت)، رحم کردن، اعانت
	بخش سوم: شناخت عطایای روح
۱۱۹	درس ۷: کلام حکمت، کلام علم، ایمان
۱۳۹	درس ۸: نعمت‌های شفا دادن، قوت معجزات، نبوت
۱۶۳	درس ۹: تمییز ارواح، زبان‌ها، ترجمه زبان‌ها
۱۸۷	پاسخ خودآزمایی‌ها
۱۹۳	آزمون‌های میانی

توجه

مطالعه و کسب دانش در زمینه کتاب مقدس و الهیات به تنهایی هیچ کس را خادم نمی سازد. فقط کسانی افتخار خدمت به خداوند را دریافت می دارند که حاضر باشند «خدمت» کنند، نه «ریاست»؛ حاضر باشند، آخر باشند، نه اول؛ حاضر باشند افتخار را به دیگران بدهند و از حق خود بگذرند!

آنچه که یک مسیحی را شایسته خدمت به خداوند می سازد، روحیه خدمتکاری است. اگر چنین روحیه ای در وجود مسیحی شکل گرفته باشد، آنگاه، و فقط آنگاه است که دانش الهیات و کتاب مقدس می توانند او را برای خدمت مؤثرتر مجهز سازند.

دعای ما این است که چنین روحیه ای در همه ما شکل بگیرد. آمین!

مقدمه

«اما درباره عطایای روحانی، ای برادران، نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید» (اول قرن‌تین ۱:۱۲).

از آغاز سده بیستم میلادی، عطایای روحانی، خصوصاً عطای تکلم به زبان‌ها، موضوع بحث‌های بسیار در محافل مسیحی شده است. به همین دلیل، بسیار به‌جاست که این موضوع مهم را به تفصیل در کتابی اینچنین مورد بررسی قرار دهیم. آنچه حائز اهمیت است، این است که این کتاب، بدون جانب‌داری از عقیده کلیسایی خاص، به تشریح این عطایا می‌پردازد. در صورتی که برخی مطالب احیاناً با اعتقادات شما مغایرت داشت، اجازه ندهید این امر مانع از ادامه مطالعه کتاب گردد، چرا که در خصوص این موضوع، نظرات و عقاید متفاوتی رایج است و اعلام اینکه کدام نظر به‌طور مطلق صحیح است، امری است دشوار.

برای بدن مسیح، عطایای روحانی بسیار مهم هستند. شناخت این عطایا که خداوند آنها را در دسترس فرزندان‌ش گذاشته است، بسیار اهمیت دارد. بدون این عطایا کلیسا قادر به حرکت یا ادامه حیات خود نیست.

ما ایمانداران باید تمام تلاش خود را به‌کار گیریم تا عطایای روحانی را بشناسیم. هر چه درک ما از عطایا بیشتر شود، آنها جایگاه بزرگتری را در زندگی و خدمت ما پیدا خواهند کرد و بدین ترتیب، برای خانواده ایمانداران برکت بیشتری به ارمغان خواهیم آورد و در بشارت انجیل مؤثرتر خواهیم بود.

شرح درس

در این دوره درسی، به سه گروه متفاوت از عطایای روحانی توجه خواهیم کرد. این سه گروه عبارتند از: (۱) عطایای خدمت، (۲) سایر عطایای خدمت، و (۳) عطایای روح.

اولین گروه، یعنی عطایای خدمت، به ایماندارانی اشاره دارد که خداوند آنها را به عنوان رهبر به کلیسا بخشیده است.

گروه دوم، سایر عطایای خدمت نام دارد. در این قسمت، به بررسی عطایایی خواهیم پرداخت که در دسترس همه ایمانداران هستند.

گروه آخر، عطایای روح هستند. در این بخش به بحث و بررسیِ نُه عطای روح القدس می‌پردازیم که او طبق اراده خود به ایمانداران می‌بخشد.

اهداف درس

- ۱) اهمیت هر ایماندار را در کلیسا به عنوان مجرای عطایای روحانی درک کنیم.
- ۲) کارکرد و هدف عطایای مختلف روحانی را درک کنیم.
- ۳) عملکرد بناکننده و سازنده روح القدس را با کار مخرب ارواح شریر مقایسه کنیم.
- ۴) تشخیص دهیم که در بدن مسیح عطایای متنوعی وجود دارد و به خاطر این تنوع شکرگزار باشیم.
- ۵) تفاوت عطایای روحانی و استعدادهای طبیعی را تشخیص دهیم.
- ۶) بکوشید تا عطایای روحانی در خدمت تان رشد و شکوفایی یابند.
- ۷) در زندگی و خدمت مسیحی خود به عطایای روحانی به عنوان عواملی حیاتی ارج نهیم.
- ۸) مسائل و مشکلاتی را که در خصوص عطایای روحانی وجود دارد، تشخیص دهید و به حل آنها بپردازید.

نحوه مطالعه این کتاب

کتاب حاضر به شیوه‌ای ویژه نگارش یافته است که خواننده بتواند از آن به صورت خودآموز استفاده کند.

در مقدمه درس، کلیات و اهداف درس ارائه شده است. سپس قسمت‌های مختلف درس را یک به یک مطالعه نمایید و به سؤالات مطرح شده پاسخ دهید. این

سؤالات در لابلای دروس گنجانده شده‌اند. پاسخ‌های صحیح سؤالات را در آخر هر درس خواهید یافت. جواب‌های خود را با آنها مقایسه کنید. برای کمک به خودتان، بهتر است تا زمانی که خودتان به سؤالات پاسخ نداده‌اید، به پاسخ‌ها نگاه نکنید. در پایان هر درس نیز یک خودآزمایی وجود دارد. این خودآزمایی شما را در به‌خاطر سپردن مطالب درس و یادگیری نکاتی که گاهی توجّه نکرده‌اید، یاری می‌دهد. پاسخ صحیح به سؤالات خودآزمایی در پایان کتاب آمده است.

ارزش دانشگاهی این دوره

هر کتاب از دوره «خدمت مسیحی» معادل یک واحد دانشگاهی ارزش دارد (لیسانس الهیات معادل ۱۲۸ واحد است). دانشجویان می‌توانند کتاب‌های دوره «خدمت مسیحی» را به سه شیوه مطالعه کنند: نخست، این کتاب‌ها را می‌توانند فقط برای اطلاعات عمومی و مطالعه شخصی بخوانند؛ دوم، می‌توانند آن را مطالعه کرده، و در پایان فقط آزمون‌های میانی را به‌شرح زیر بگذارند؛ سوم، می‌توانند پس از گذراندن آزمون‌های میانی، آزمون رسمی و نهایی را طبق توضیحات زیر بگذارند و یک واحد دانشگاهی اخذ کنند.

آزمون‌های میانی

در پایان کتاب، سؤالات مربوط به آزمون‌های میانی را خواهید یافت. در بخش انتهایی این آزمون، پاسخنامه‌ای وجود دارد. پاسخنامه را از کتاب جدا کنید؛ نام و نشانی خود را روی آن بنویسید، و سپس به سؤالات پاسخ دهید. پس از آن، پاسخنامه را برای ما ارسال دارید تا آن را اصلاح کرده، به شما عودت دهیم. پس از اتمام هجده کتاب دوره «خدمت مسیحی» یک گواهینامه تقدیم دانشجوی خواهد شد.

آزمون رسمی (نهایی)

دانشجویانی که مایل باشند، می‌توانند پس از گذراندن آزمون‌های میانی، برای دریافت آزمون رسمی هر کتاب، یک فرم ثبت‌نام رسمی ICI تکمیل نمایند و با پرداخت هزینه مربوطه، آزمون رسمی را بگذرانند. این آزمون از آنجا که ارزش دانشگاهی دارد، باید نزد یک شبان یا خادم رسمی کلیسا گذرانده شود. در صورت موفقیت در این آزمون (امتیاز ۸۰٪ و بالاتر)، دانشجو یک واحد کسب خواهد کرد و گواهی مربوط به آن درس را از دفتر بین‌المللی ICI دریافت خواهد داشت.

در صورت تکمیل هجده کتاب دوره «خدمت مسیحی» دانشجو هجده واحد رسمی از ۱۲۸ واحد لازم برای اخذ لیسانس الهیات را کسب می‌کند. در این صورت، دانشجو می‌تواند با ورود به دوره‌های پیشرفته‌تر دانشگاهی، تحصیل الهیات را تا حد فوق دیپلم (۶۴ واحد) یا لیسانس (۱۲۸ واحد) ادامه دهد.

باشد که به‌هنگام مطالعه این کتاب برکت خدا شامل حال شما گردد؛ و باشد که مطالب آن به زندگی و خدمت مسیحی شما غنا بخشیده، به شما کمک کند تا به‌طرز مؤثرتری سهم خود را در بنای بدن مسیح به‌جا آورید.

بخش اول

آشنایی با عطایای روحانی

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیک

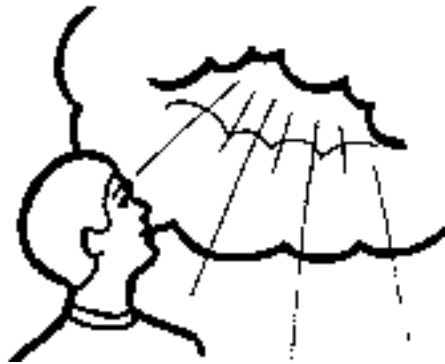
عطایای خدا برای شما

دو درس اول این کتاب، اساس مناسبی هستند برای درس سوم به بعد. در درس اول، در باره اهمیت شما به عنوان یک فرد در بدن مسیح بحث خواهیم کرد. عطایای روحانی فقط به اعضای این بدن تعلق دارند. بنابراین، شما باید تا آنجا که می‌توانید، بدن مسیح را بشناسید و نحوه عملکرد آن را درک کنید. زمانی که مسیح را به عنوان نجات‌دهنده خود پذیرفتید، عضوی از بدن او شدید. هر ایماندار عضو مهمی در این بدن است. خدا به هر یک از اعضا عطایایی می‌بخشد. هر فرد عطای خاصی را دریافت می‌کند.

شما به عنوان یک موجود انسانی، عضو یک خانواده و یک جامعه هستید. زمانی که به مسیح ایمان آوردید، عضو خانواده و جامعه مهم‌تری شدید، یعنی عضو بدن مسیح. با مطالعه این درس، به این نکته پی خواهید برد که چقدر برای خدا و سایر اعضای بدن مهم می‌باشید و کشف خواهید کرد که او برای شما چه عطای خاصی یا چه عطایایی دارد. او روی شما حساب می‌کند.

رئوس مطالب

ما همه عضو بدن مسیح هستیم
تک تک اعضا مهم هستند
ما نباید خود را با دیگران مقایسه کنیم
ما باید نسبت به عطایا وفادار بمانیم

اهداف درس

- آشنا شدن با دو بخش اصلی بدن مسیح.
- درک اهمیت هر یک از اعضای بدن مسیح.
- درک سه دلیل برای این حقیقت که ایماندار نباید خودش را با ایمانداران دیگر مقایسه کند.
- آشنایی با چگونگی به کار بردن عطایای خدا

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- درس و آیات کتاب مقدس را بخوانید.
- ۲- اول قرن‌تین فصل ۱۳ را حفظ کنید. در پایان درس اول باید بتوانید دو آیه اول آن را از حفظ بیان کنید.
- ۳- درس را بخش به بخش مطالعه کنید و تمرین‌ها را انجام دهید؛ سپس جواب‌های خود را با پاسخنامه انتهای فصل مقایسه کنید.
- ۴- به سؤالات بخش خودآزمایی جواب دهید. جواب‌های خود را به دقت با جواب‌های خود کتاب مقایسه نمایید. سؤالاتی را که به آن پاسخ صحیح نداده‌اید، دوباره مرور کنید.

ما همه عضو بدن مسیح هستیم

مسیح سر بدن است

برای درک ارتباط مسیح با ایمانداران، باید به کتاب مقدس مراجعه کنیم. پولس رسول جهت تشریح این رابطه، از تمثیل بدن انسان استفاده نمود. او بیان کرد که مسیح سر بدن است. سر و مغز انسان، مرکز درک و فهم و اراده و احساسات ماست و فعالیت همه اعضا را هماهنگ می‌کند. به همین ترتیب، مسیح سر بدن است و می‌خواهد بدن خود را در انجام اراده‌اش هدایت کند. نام دیگر بدن مسیح، کلیسا است.

۱- کولسیان ۱: ۱۵-۱۸ را بخوانید و به سؤالات زیر پاسخ دهید.

(a) پولس در این آیات درباره چه کسی سخن می‌گوید؟

(b) چه کلمه دیگری بیانگر بدن مسیح است؟

کتاب مقدس بارها درباره مسیح به عنوان سر بدن سخن گفته است. هر یک از این قسمت‌ها را سه بار با دقت بخوانید: افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ و ۴: ۱۵-۱۶ و ۵: ۲۳؛ و کولسیان ۲: ۱۹.

بدن را مجموعه ایمانداران تشکیل می‌دهند

بدن و سر جدا از یکدیگر نمی‌توانند به حیات خود ادامه دهند. سر مهم است؛ بدن نیز مهم است. بدن مسیح شامل همه ایمانداران است. شما در مقام یک ایماندار، عضوی از بدن او هستید؛ این حقیقت بزرگی است. پولس نوشت که «همچنین ما که بسیاریم یک جسد هستیم در مسیح اما فرداً اعضای یکدیگر» (رومان ۱۲: ۵).

- ۲- اول قرنتیان ۱۲:۱۲-۲۳، افسسیان ۴:۴ و ۲۹:۵-۳۰، و کولسیان ۱:۲۴ را بخوانید و جاهای خالی را پر کنید.
- (a) مسیح بدن است.
- (b) نام دیگر بدن مسیح است.
- (c) ایمانداران اعضای مسیح هستند.

هر ایماندار عضوی از این بدن است

بدن مسیح دو بخش اصلی دارد: (۱) یک سر و (۲) اعضای بسیار. بدن ما نیز فقط از یک عضو تشکیل نشده، بلکه از اعضای بسیار. دست و پا، انگشتان، قلب، و غیره، اعضای مختلف بدن ما هستند. بدن مسیح نیز همین‌گونه است. هر ایماندار واقعی عضوی از بدن اوست. این به آن معناست که هر ایماندار واقعی در هر گوشه جهان که باشد، جزیی از بدن مسیح است. «زیرا بدن یک عضو نیست بلکه بسیار است» (اول قرنتیان ۱۲:۱۴). مردم از هر نژاد، رنگ و ملت و سرزمین، همگی عضو یک بدن هستند.

- ۳- دو بخش اصلی بدن مسیح را نام ببرید و جلو بخشی که شما آن را تشکیل می‌دهید، علامت * بزنید.

(a)

(b)

- ۴- جلوی پاسخ صحیح علامت * بزنید. مثل بدن خودمان، بدن مسیح.....

(a) یک عضو دارد.

(b) اعضای بسیار دارد.

تک تک اعضا مهم هستند

هر عضو جزیی از بدن است

اگر انگشت شست پایتان با سایر قسمت‌های بدن تان مرتبط نبود، چه کاری می‌توانست انجام دهد؟ هیچ کاری، بلکه فاسد می‌شد و از میان می‌رفت. با اینحال، انگشت شست پایتان عضو مهمی در بدن تان است. بدون آن بدن شما کامل نیست. بدنی که دارای همه اعضای خود نباشد، فعالیتش محدود می‌گردد. برای مثال، مردی با یک پا نمی‌تواند در مسابقه دو شرکت کند. شخص نابینا نمی‌تواند درس بخواند و یا فرد بدون دست نمی‌تواند از درخت بالا برود. برای مسیح هر عضوی در بدنش بسیار مهم است. «اما شما بدن مسیح هستید و فرداً اعضای آن می‌باشید» (اول قرنتیان ۱۲:۲۷). به همان شکل، هر ایماندار عضوی در بدن مسیح است و بخشی حیاتی از آن را تشکیل می‌دهد، درست مثل انگشت تان که قسمتی از بدن انسان است.

۵- اول قرنتیان ۱۲:۱۵-۲۶ را بخوانید و عبارات صحیح را انتخاب کنید.

(a) همه ایمانداران جزء بدن مسیح هستند.

(b) بدن مسیح از اعضای متفاوت تشکیل شده است.

(c) اعضای بدن مسیح به یکدیگر نیازی ندارند.

هر عضو عملکرد خاصی دارد

گوش‌ها و انگشتان شما هدف یکسانی ندارند. این مطلب درباره چشم‌ها و پای‌های شما نیز صدق می‌کند. به همین ترتیب، در بدن مسیح نیز همه اعضا کاربرد مشابهی ندارند، اما هر یک عملکرد خاص خود را دارد. عملکرد به معنای «کار یا وظیفه خاص» است. عملکرد چشم‌ها برای دیدن است. دوباره به انگشت شست پای خود فکر کنید. ممکن است به ندرت به آن فکر کنید چون معمولاً داخل کفش پنهان است، با اینحال، کار یا وظیفه خاص خود را داراست؛ وظیفه آن این است که در کنار

سایر انگشتان پا، توازن کل بدن را حفظ کند. اگر آن را از دست بدهید، کمبودش را احساس خواهید کرد، زیرا همه قسمت‌های بدن‌تان از آن بهره می‌برند. بدون آن به‌سادگی زمین می‌خورید و نمی‌توانید بدوید و حتی در راه رفتن نیز مشکل خواهید داشت.

اعضای بدن مسیح نیز به‌همین شکل هستند. هر عضوی عملکرد خاص خود را دارد؛ در نتیجه، برای سر و سایر اعضای بدن مهم است.

۶- رومیان ۶:۱۲-۸ و اول قرن‌تین ۱۲:۱۸-۲۵ را بخوانید. صحیح یا غلط بودن جملات زیر را مشخص کنید.

(a) همه اعضای بدن مسیح عملکرد یکسانی دارند.

(b) عملکرد یعنی بدن.

(c) هر عضو بدن مسیح مهم است چون عملکرد خاص خود را دارد.

ما نباید خود را با دیگران مقایسه کنیم

مقایسه، خداوند را می‌رنجاند

خداوند هر یک از ما را به‌گونه‌ای متفاوت از دیگران آفریده، همانطور که اعضای بدنمان را نیز متفاوت با یکدیگر ساخته است. آیا فکر می‌کنید خداوند خوشحال می‌شود که شکایت کنید که چرا انگشت پای‌تان جای بینی‌تان نیست؟ نه! می‌دانیم که خداوند هر یک از اعضای بدن ما را آفریده و آن را در جای خاصی قرار داده تا کار مخصوص خود را به‌انجام رساند.

هنگامی که خود را با سایر اعضای بدن مسیح مقایسه می‌کنیم و شکایت می‌کنیم که چرا مثل آنها نیستیم، خداوند را می‌رنجانیم. هر یک از ما باید بدانیم که خداوند ما را چگونه که هستیم خلق کرده، و در مکانی که هستیم قرار داده، تا به سلامتِ کلِ بدن کمک نماییم و خدا را جلال دهیم.

هنگامی که از عطا یا عطایای خود به این دلیل که مثل عطایای دیگران نیستند ناراضی هستیم، در حقیقت بر خدا داوری کرده‌ایم. درست مثل این است که بگوییم «خداوندا، چرا آن عطا را به من ندادی؟» فرض کنید به سه تن از دوستان‌تان هدیه داده‌اید که به‌نوعی نیازهای آنها را رفع می‌کند؛ سپس یکی از آنها از شما خرده بگیرد که چرا هدیه دیگری به او ندادید. چه احساسی به شما دست خواهد داد؟ حتماً بسیار غمگین خواهید شد.

۷- اول قرن‌تین ۱۵:۱۸-۱۸ را بخوانید. از این آیات می‌فهمیم که نباید خود را با دیگران مقایسه کنیم. عبارات صحیح را انتخاب کنید.

(a) مقایسه خود با دیگران سبب رنجش خداوند می‌شود.

(b) مقایسه خود با دیگران ما را عضو بدن مسیح می‌گرداند.

(c) مقایسه خود با دیگران نشان می‌دهد که ما متوجه اهمیت خود در بدن مسیح نشده‌ایم.

مقایسه، اشخاص را دلسرد می‌کند

پولس رسول می‌فرماید: «زیرا جرأت نداریم که خود را از کسانی که خویشتن را مدح می‌کنند بشماریم یا خود را با ایشان مقابله نمائیم. بلکه ایشان چون خود را با خود می‌پیمایند و خود را به خود مقابله می‌نمایند دانا نیستند» (دوم قرن‌تین ۱۰:۱۲).

هنگامی که عطایای خود را با دیگران مقایسه می‌کنیم، دو اتفاق می‌تواند رخ دهد. یکی اینکه ممکن است دلسرد شویم، چون فکر می‌کنیم که عطایای ما به اندازه عطایای دیگران مهم نیست. دوم، ممکن است مغرور شویم زیرا فکر می‌کنیم که عطایای ما بهتر از عطایای شخص دیگر است و بدین ترتیب آن فرد را دلسرد می‌کنیم.

درک این حقیقت که خداوند عطایایی مناسب خود ما به ما می‌دهد، بسیار مفید است. اگر من بخواهم کفش‌های همسرم را بپوشم، بسیار رنج خواهم کشید چون

اندازه پای من نیستند. او نیز نمی‌تواند کفش‌های مرا بپوشد. کفش‌های او به اندازه پای خودش است. به همین ترتیب، عطایایی که خدا برای شما دارد، فقط مناسب خود شماست و عطایایی که برای سایر اعضای بدن دارد فقط مناسب آنهاست. بنابراین، مقایسه عطایای خود با دیگران معنایی ندارد.

در اینجا بیان یک مطلب دیگر نیز مهم است. پولس می‌فرماید: «همچنین ما که بسیاری یک جسد هستیم در مسیح اما فرداً اعضای یکدیگر» (رومیان ۵:۱۲). چون به یک بدن تعلق داریم، پس دیگر دلیلی برای مقایسه خود با دیگران وجود ندارد. عطایای دیگران باعث برکت ما نیز می‌شود. چرا باید پای خود را با دهان‌مان مقایسه کنیم؟ آنها مثل یکدیگر نیستند و مثل یکدیگر عمل نمی‌کنند. هر دو لازمند و هر دو هدفی مشابه دارند. پای‌های‌مان ما را به طرف غذا می‌برند و دهان‌مان آن را می‌خورد، و بعد تمام بدن از آن بهره می‌برد. اعضای بدن مسیح نیز همین گونه هستند.

۸- اول قرن‌تینان ۲۱:۱۲-۲۷ را بخوانید و جاهای خالی را با کلمه یا کلمات مناسب پر کنید.

(a) هنگامی که خود را با دیگران مقایسه می‌کنیم، ممکن است و یا را دلسرد کنیم.

(b) عطایایی را که مناسب ماست به ما می‌دهد.

(c) نباید خود را با دیگران مقایسه کنیم زیرا همه اعضای ضروری یک می‌باشیم.

ما باید نسبت به عطایای خدا وفادار بمانیم

باید عطایا را بشناسیم

به عنوان عضو بدن مسیح، خدمتی روحانی بر دوش شما هست که باید آن را انجام دهید. خداوند برای تجهیز شما جهت انجام آن خدمت، عطا و یا احتمالاً

عطایایی به شما می‌دهد. هر عضو حداقل یک عطا دارد. تقریباً تمام قسمت‌های کتاب مقدس که درباره عطایا سخن می‌گوید، به این نکته اشاره شده که همه اعضا از آنها برخوردارند.

این عطایا را والدین یا معلمان ما به ما نمی‌دهند. هیچ انسانی قدرت اعطای آنها را ندارد. آنها استعدادهای طبیعی ما نیز نیستند.

استعداد یعنی قابلیتی که از بدو تولد در ما هست. اشخاص مختلف قابلیت‌های طبیعی متفاوتی دارند. بعضی آنها را «عطا» می‌نامند، اما آنها مانند عطایای روحانی نیستند. بسیاری از بی‌ایمانان نیز استعدادهایی دارند. برای مثال، یک بی‌ایمان ممکن است استعداد موسیقی یا استعداد سخنوری داشته باشد. اما آنها عطایای روحانی نیستند.

عطایای روحانی تنها از یک منبع سرچشمه می‌گیرند و آن خداست. «هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است و نازل می‌شود از پدر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست» (یعقوب ۱:۱۷).

۹- رومیان ۶:۱۲ و اول قرن‌تین ۷:۱۲ و ۱۱ و اول پطرس ۴:۱۰ را بخوانید. جلو عبارات صحیح علامت * بزنید.

a) تنها عده‌ای از فرزندان خدا عطایای روحانی دارند.

b) خداوند عطایای روحانی را به ما می‌دهد.

c) عطایای روحانی همان استعدادهای انسانی است.

d) معلمان ما می‌توانند عطایای روحانی را به ما بدهند.

باید از عطایا استفاده کنیم

کتاب مقدس قانون ساده‌ای برای همه عطایای روحانی بیان می‌کند. «مفت یافته‌اید، مفت بدهید» (متی ۸:۱۰). استفاده از عطایای روحانی به معنای آن است که اعضای بدن باید آنها را برای هدفی به کار ببرند که خدا در نظر داشته است.

گاه ایمانداران یا از عطایا استفاده نمی‌کنند یا آنها را خودخواهانه و بدون محبت به‌کار می‌برند. در هیچ یک از این دو مورد، هدف عطایا جامه عمل نمی‌پوشد. بنابراین، وظیفه ایماندار آن است که (۱) هر عطا را با توجه به هدف خاصش به‌کار ببرد، و (۲) به‌هنگام استفاده از عطایا، محبت حاکم باشد. «و هر یک به‌حسب نعمتی که یافته باشد یکدیگر را در آن خدمت نماید مثل وکلاء امین فیض گوناگون خدا» (اول پطرس ۴:۱۰). کتاب مقدس به‌هنگام صحبت در باره وظیفه شخص، کلمه نظارت را به‌کار می‌برد. نظارت به معنای مراقبت از دارایی دیگری است. ما ایمانداران ناظر عطایای روحانی هستیم. بنابراین، باید از آنها مراقبت کنیم و آنها را برای گسترش ملکوت خدا به‌کار ببریم. قانون مشخصی برای ناظران وجود دارد. «و دیگر در وکلاء بازپرس می‌شود که هر یکی امین باشد» (اول قرنتیان ۴:۲). استفاده وفادارانه از عطایای روحانی، جلال خداوند و برکت بدن را به‌همراه دارد. محبت عامل اصلی برای استفاده مؤثر از عطایای روحانی است. بدون محبت، عطایای روحانی هدف خود را تحقق نمی‌بخشند. «بلکه ایمانی که به محبت عمل می‌کند» (غلاطیان ۵:۶).

۱۰- جلو عبارات صحیح علامت * بزنید.

- (a) عطایای روحانی را باید برای خیریت دیگران به‌کار برد.
 - (b) نظارت به معنای نگرانی برای دارایی‌های خویش است.
 - (c) هنگامی که از عطایایی که خداوند به ما بخشیده است با وفاداری استفاده می‌کنیم، به خداوند احترام گذاشته‌ایم.
 - (d) عطایای روحانی مهم‌تر از محبت هستند.
- ۱۱- عامل استفاده مؤثر از عطایایی که خداوند به ما می‌بخشد آن است که.....
- (a) دیگران بفهمند شما عطای روحانی دارید.
 - (b) عطای خود را با عطای دیگران مقایسه کنید.
 - (c) اجازه دهید در به‌کارگیری عطایا محبت حاکم باشد.

(d) منتظر باشید چیزی اتفاق بیفتد.

اکنون دیگر باید دو آیه اول رساله اول قرن‌تین باب ۱۳ را حفظ کرده باشید. همزمان با مطالعه این کتاب، این باب را حفظ کنید. محبت باید بر استفاده از عطایای روحانی حاکم باشد.

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

خودآزمایی

پس از آن که درس را مرور کردید، خودآزمایی را انجام دهید و سپس پاسخ‌های خود را با جواب‌های داده شده در انتهای کتاب مقایسه کنید. سؤالاتی را که به آن پاسخ صحیح نداده‌اید، دوباره مرور کنید.

سؤالات صحیح یا غلط

جملات زیر یا صحیح هستند یا غلط. اگر جمله صحیح است حرف T و اگر جمله غلط است حرف F را در مقابل آنها بنویسید.

- (۱) دو بخش اصلی بدن مسیح سر و دست‌ها هستند.
- (۲) بدن مسیح اعضای بسیار دارد.
- (۳) بعضی از اعضای بدن اهمیت ندارند چون نمی‌توانیم آنها را ببینیم.
- (۴) اعضای مختلف بدن مسیح، عملکردهای متفاوتی دارند.
- (۵) هنگامی که ما خود را با دیگران مقایسه می‌کنیم، مسیح خوشحال می‌شود.
- (۶) با مقایسه خود با سایر اعضای بدن مسیح، ممکن است آنها را دلسرد کنیم.
- (۷) استعدادهای انسان، عطایای روحانی نیستند.
- (۸) ما از بدو تولد عطایای روحانی را داریم.
- (۹) خداوند عطایای روحانی را فقط برای لذت خودمان به ما نمی‌دهد.
- (۱۰) نظارت به معنی استفاده وفادارانه از عطایای روحانی است.
- (۱۱) همه عطایای روحانی فقط از طریق محبت است که هدف خود را به بهترین شکل تحقق می‌بخشند.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(a-۱) مسیح

(b) ایمانداران یا کلیسا

(a-۷) مقایسه خود با دیگران سبب رنجش خداوند می‌شود.

(c) مقایسه خود با دیگران نشان می‌دهد که ما متوجه اهمیت خود در بدن

مسیح نشده‌ایم.

(a-۲) سر

(b) کلیسا

(c) بدن

(a-۸) خودمان، دیگران

(b) خدا

(c) بدن

(a-۳) سر

(b) اعضا X

(a-۹) غلط

(b) درست

(c) غلط

(d) غلط

(b-۴) اعضای بسیار دارد.

(a-۱۰) درست

(b) غلط

(c) درست

(d) غلط

۵- a) درست

b) درست

c) غلط

۱۱- c) اجازه دهید در به کارگیری عطایا محبت حاکم باشد.

۶- a) غلط

b) غلط

c) درست

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیک

با عطایای خدا آشنا شویم

در درس اول در باره این موضوع بحث کردیم که خداوند برای همه ایمانداران عطایای روحانی خاصی در نظر دارد. همچنین ملاحظه کردیم که خداوند از هر یک از ایمانداران انتظار دارد که با ایمان و وفاداری، از عطایا استفاده کنند و با لبریز شدن از محبت، هدف واقعی عطایا را تحقق بخشند. حال، در این درس، به بحث در مورد خود عطایا خواهیم پرداخت. این درس کمک خواهد کرد تا عطایا را بشناسیم؛ خواهیم دید که درک عطایای خدا برای ایماندار تا چه حد مهم است. همچنین، با انواع مختلف عطایای روحانی و چگونگی ارتباط آنها را با بدن مسیح، یعنی ایمانداران، خواهیم شناخت.

یکی از مطالب جالب این درس این است که کمک می‌کند تا بعضی از عطایای روحانی را که خداوند به شما بخشیده است، بشناسید. هنگامی که عطایای روحانی خود را شناختید، می‌توانید آن را رشد دهید و شکوفاتر سازید.

رئوس مطالب

اهمیت شناخت

گروه‌های مختلف عطایا

اهداف درس

- درک اهمیت شناخت در ارتباط با عطایای روحانی.
- آشنایی با گروه‌های مختلف عطایای روحانی.

فعالیت‌های یادگیری

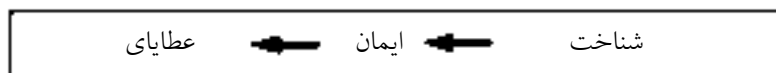
- ۱- درس، جمله یا کلماتی را که احساس می‌کنید به‌طور خاص مهم هستند، با دقت بخوانید.
- ۲- به حفظ کردن باب ۱۳ اول قرن‌تین ادامه دهید. دو آیه اول این باب را با صدای بلند تکرار کنید. سپس آیات ۳ و ۴ را حفظ کنید.
- ۳- در دفترچه جداگانه‌ای، سه گروه عطایای روحانی را بنویسید و ضمن مطالعه درس، هر عطا را در گروه خودش یادداشت کنید.
- ۴) پیشرفت خود را با انجام تمرین‌های هر بخش از درس بسنجید.

متن درس

اهمیت شناخت

شناخت ایمان را ایجاد می‌کند

ایمان قلب همه عطایای روحانی و کاربرد آنها است. این حقیقت که آنها روحانی هستند، یعنی از روح سرچشمه می‌گیرند، نیاز به ایمان را نشان می‌دهد. ایمان است که ما را ایماندار می‌سازد. ایمان سبب می‌گردد که ما به‌عنوان ایماندار با استفاده از عطایای روحانی، برای خدا مفید واقع شویم.

چگونه می‌توان ایمان را کسب کرد؟ جواب ساده و قطعی است. ایمان با شناخت کتاب مقدس حاصل می‌شود. بنابراین، با شناخت این عطایای روحانی ایمان ایجاد می‌شود. پولس این مطلب را به وضوح شرح داد: «پس چگونه بخوانند کسی را که به او ایمان نیاورده‌اند و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیده‌اند و چگونه بشنوند بدون واعظ» (رومیان ۱۰:۱۴). با شنیدن پیام انجیل، شناخت به دست می‌آید؛ و با حصول شناخت، ایمان امکان‌پذیر می‌گردد.

به شاگردان افسس فکر کنید. هنگامی که پولس برای بار اول آنها را ملاقات کرد، پرسید «آیا هنگامی که ایمان آوردید روح القدس را یافتید؟» (اعمال ۱۹:۲). آنها پاسخ دادند: «بلکه نشنیدیم که روح القدس هست» (اعمال ۱۹:۲). آنها چون نشنیده بودند، نمی‌دانستند و چون نمی‌دانستند، نمی‌توانستند ایمان بیاورند.

سپس پولس به تعلیم دادن آنها پرداخت. آنها از طریق تعالیم پولس شناخت کسب کردند و با ایجاد شناخت، ایمان در قلب‌شان زنده شد. بنابراین، شناخت عطایای روحانی قدم اول به سوی کسب ایمان برای دریافت تشخیص و همچنین استفاده مؤثر از عطایای روحانی است. تا زمانی که عطایای روحانی را نشناسیم، آنها در زندگی و خدمت ما برای خدا، آنگونه که خداوند انتظار دارد، جایگاهی نخواهند داشت.

۱) اول قرن‌تین ۱:۱۲، اول قرن‌تین ۳۶:۱۴، اعمال ۱۹:۷-۱۹ و رومیان ۶:۱۲ را بخوانید. سپس جاهای خالی را با قرار دادن کلمه یا کلمات مناسب پر کنید.

a) قلب همه عطایای روحانی است.

b) ایمان با ایجاد می‌شود.

c) مهم‌ترین مطلبی که می‌خواهیم بیاموزیم، شناخت است.

شناخت بر ایمان حاکم است

شناخت نه تنها ایمان را ایجاد می‌کند، بلکه بر آن حاکم است. حاکم بودن یعنی تعیین جهت و محدوده آن. به همین دلیل، شناخت باید تا آنجایی که ممکن است، کامل و صحیح باشد. شناخت ناقص و نادرست، ایمانی ناقص به وجود می‌آورد که بر بنیادی نادرست بنا شده است. ایمان بدون بنیاد صحیح شناخت، همانند خانه‌ای است که بر نیمی از شالوده خود ساخته شده است.

برای مثال، به بسیاری از ایمانداران تعلیم داده شده است که عطای زبان‌ها یا ترجمه زبان‌ها یا نبوت برای عصر ما نیست. آنها چون این تعلیم غلط را دریافت کرده‌اند، دیگر ایمانی برای کسب این عطا ندارند.

تعلیم و شناخت نادرست، عملی نادرست به وجود می‌آورد. ایمان فرد تا نقطه‌ای پیش می‌رود که شناختش به او اجازه می‌دهد. این شناخت صحیح در مورد عطایا نیز صادق است. اگر تعلیم و شناخت ما این باشد که عطایا برای روزگار ما نیستند، در عمل و زندگی مان طالب آنها نخواهیم بود. بنابراین بسیار مهم است که شناختی صحیح و کامل از عطایای روحانی داشته باشیم.

(۲) یوحنا ۸: ۳۰-۳۲ را بخوانید و جلو عبارت صحیح علامت * بزنید.

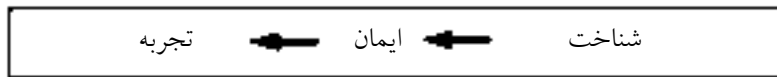
(a) شناخت بر ایمان حاکم است.

(b) شناخت صحیح مهم نیست.

(c) ایمان ما را فراتر از شناخت مان می‌برد.

شناخت تجربه را تعیین می‌کند

چون شناخت مولد و حاکم بر ایمان است، پس ما را به سوی تجربه نیز سوق می‌دهد. باید این ترتیب را به ذهن بسپاریم: (۱) شناخت، (۲) ایمان و (۳) تجربه. تا زمانی که عطایا را نشناخته‌ایم، نمی‌توانیم به آنها ایمان بیاوریم؛ و تا زمانی که به عطایا ایمان نیاورده‌ایم، آنها جزئی از تجربه ما نخواهند بود، تجربه‌ای که مد نظر خداست.

تجربه پولس را در شهر افسس در اعمال ۱۹ مرور کنید. قبلاً بیان کردیم که چون این عده از مسیحیان افسس اطلاعی از روح القدس نداشتند، نمی توانستند به او ایمان آورند. حال به این نکته مجدداً اشاره می کنیم که چون اطلاعی نداشتند، نمی توانستند ایمان بیاورند؛ در نتیجه، تجربه ای را که در نقشه خدا بود، به دست نیاوردند. هنگامی که پولس پی برد که ایشان اطلاعی از روح القدس ندارند، به تعلیم آنها پرداخت. او به آنها شناختی جدید داد. سپس توانستند به آن چیزی که قبلاً ایمان نداشتند، ایمان بیاورند. هنگامی که ایمان ایشان بر پایه شناختی جدید عمل نمود، تجربه کاملاً جدیدی کسب کردند. سرچشمه تجربه جدید آنها، شناخت تازه ای بود که از تعلیم پولس فرا گرفته بودند.

این واقعه به ما کمک می کند تا درک کنیم شناخت عطایای روحانی چقدر مهم است. حیطه تجربه ما محدود به حیطه شناخت ماست.

بیاید کمی بیشتر درباره این مطلب فکر کنیم. پولس در نامه خود به مسیحیان قرنتس، بیان می کند که آنها عطایای روح را دارند. «زیرا شما از هر چیز در وی دولتمند شده اید در هر کلام و در هر معرفت. چنانکه شهادت مسیح در شما استوار گردید به حدی که در هیچ بخشش ناقص نیستید و منتظر مکاشفه خداوند ما عیسی مسیح می باشید» (اول قرنتیان ۵: ۱-۷).

به نظر می رسد که قرنتیان عطایای روحانی را می شناختند و بسیاری از آنها را داشتند. با وجود این، شناخت و حتی داشتن آنها کافی نبود. آنها نیاز داشتند بدانند که چگونه از عطایا استفاده کنند: «اما درباره عطایای روحانی ای برادران نمی خواهم شما بی خبر باشید» (اول قرنتیان ۱۲: ۱).

شناخت حقایق مربوط به این عطایا ما را به سوی تجربه ای پربارتر از کاربرد آنها سوق می دهد. به همین دلیل نیاز داریم تا آنجایی که ممکن است این عطایا را بشناسیم.

۳) جاهای خالی را در عبارات زیر با کلمه یا کلمات مناسب پر کنید.
 (a) ترتیب صحیح کسب عطایای روحانی عبارت است از شناخت، و

(b) مولد و حاکم بر ایمان است.

(c) شناخت حقیقت درباره عطایای روحانی ما را به سوی سودمندتر سوق می‌دهد.

گروه‌های مختلف عطایا

عطایای خدمت

کتاب مقدس فهرست دقیقی از گروه‌بندی عطایای روحانی ارائه نمی‌کند. گاه به نظر می‌رسد که گروه‌ها با یکدیگر ادغام می‌شوند. در کل، می‌توان گفت که همه عطایای روحانی ارتباط نزدیکی با یکدیگر دارند. اما جهت تحقق اهداف مطالعه‌مان، مفید است که عطایا را به سه گروه تقسیم کنیم. هر گروه شامل چند عطا خواهد بود. بعضی از عطایای یک گروه ممکن است همانند عطایای گروه دیگر باشد. این امر برای ما مشکلی ایجاد نمی‌کند، چون منشأ تمام عطایا خداست و همه یک هدف دارند و آن بنای کلیسا یعنی بدن مسیح، برای جلال خداست.

اولین فهرست، مربوط به عطایایی می‌شود که اساساً به بالاترین مسئولیت‌های ما در کلیسا مربوط می‌شود. پولس آن را در رساله افسسیان اینگونه بیان می‌کند: «لیکن هر یکی از ما را فیض بخشیده شد به حسب اندازه بخشش مسیح. بنابراین می‌گویند چون او به اعلی‌علیین صعود نمود اسیری را به اسیری برد و بخشش‌ها به مردم داد. و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را» (افسسیان ۴: ۷-۸ و ۱۱).

به بیانی دیگر، عطایای خدمت شامل موارد زیر می‌گردد:

(۱) رسولان

(۲) انبیاء

(۳) مبشران

(۴) شبانان

(۵) معلمان

بعضی از محققان می‌گویند که خدمت شبانی و معلمی یک عطااست و می‌توان دارندگان این عطا را شبانان- معلم نامید. در درس بعد، در این مورد بیشتر بحث خواهیم کرد.

همچنین در درس بعد درباره کاربرد هر یک از این عطایا مطالب بیشتری خواهیم آموخت. اما در حال حاضر، بررسی اجمالی هدف هر یک از عطایای خدمت می‌تواند مفید باشد. پولس در افسسیان ۱۲:۴، هدف عطایای خدمت را چنین تشریح می‌فرماید: «برای تکمیل مقدسین برای کار خدمت برای بنای جسد مسیح».

(۴) اول قرن‌تین ۱۲:۲۷-۳۰ را بخوانید. جلو عبارات صحیح علامت * بزنید.

a) کتاب مقدس فهرست دقیق هر گروه از عطایای روحانی را ارائه می‌کند.

b) به نظر می‌رسد همه عطایای روحانی ارتباط نزدیکی با یکدیگر دارند.

c) عطای یک گروه ممکن است مشابه عطای گروه دیگر باشد.

d) خدا سرچشمه همه عطایای روحانی نیست.

e) عطایای خدمت شامل تکلم به زبان‌ها، ایمان، انجام معجزات است.

f) شبانان و معلمان را می‌توان شبانان- معلم نامید.

سایر عطایای خدمت

قبل از آنکه به معرفی عطایایی که در این گروه قرار دارند بپردازیم، عناوین سه گروه عطایا را مجدداً یادآوری می‌کنیم:

(۱) عطایای خدمت

(۲) سایر عطایای خدمت

(۳) عطایای روح

رساله رومیان باب ۱۲ و اول قرن‌تین باب ۱۲ به عطایایی که جزء «سایر عطایای خدمت» هستند، اشاره می‌کنند. شاید نتوان آنها را مانند عطایای خدمت و یا عطایای روح به‌سادگی تشخیص داد. اما این بدین معنا نیست که آنها مهم نیستند. به یکی از ارگان‌های بدن خود مثل قلب فکر کنید. قلب عضو کوچکی است و دیده نمی‌شود و نمی‌تواند صحبت کند. اما آیا این خصوصیات بیانگر عدم اهمیت آن هستند؟ نه! بدون قلب، دست‌ها، پاها، سر و دیگر اجزای بدن شما نمی‌توانند به حیات خود ادامه دهند.

حتی کوچکترین عضو بدن نیز عملکرد مهمی دارد و برای کل بدن ضروری و یا مفید است. مهم نیست آن را ببینیم یا نه؛ آنچه اهمیت دارد، تحقق هدفی است که برای آن در بدن قرار دارد. بدون انجام آن هدف، بدن مریض و از انجام وظایف خویش ناتوان می‌گردد. این امر در باره سایر عطایای خدمت و نقش آنها در کل بدن مسیح، یعنی کلیسا، صدق می‌کند. گروه «سایر عطایای خدمت» شامل این عطایا هستند:

(۱) خدمت	(۵) تدابیر (اداره کردن)
(۲) تعلیم	(۶) رحم کردن
(۳) موعظه	(۷) اعانت
(۴) بخشیدن	

(۵) رومیان ۶:۱۲-۱۳، اول قرن‌تین ۱۲:۲۸ و اول قرن‌تین ۱۲:۲۲-۲۵ را بخوانید و جاهای خالی را پر کنید.

- (a) سه گروه عطایای روحانی عبارتند از
- (b) آنچه یک عطا را مهم می‌گرداند است که باید آن را تحقق بخشد.
- (c) سه نمونه از سایر عطایای خدمت عبارتند از
- (۶) عطایای خدمت که تحت عنوان سایر عطایای خدمت از آنها نام بردیم مهم هستند زیرا:

- (a) درک آنها ساده‌تر است.
- (b) هدفی را که از آنها انتظار داریم تحقق می‌بخشند.
- (c) به عنوان عطایای خدمت مهم هستند و به آسانی تشخیص داده می‌شوند.

عطایای روح

گروه بعدی عطایا، «عطایای روح» نام دارند. این عطایا حالتی فوق‌طبیعی دارند، زیرا از جریان عادی طبیعت خارج است. گرچه همه عطایا از خدا سرچشمه می‌گیرند و هیچ یک از استعدادها، توارثی و اکتسابی ما ناشی نمی‌شوند، اما عطایای دو گروه نخست به‌گونه‌ای هستند که مشابه‌شان را می‌توان در قابلیت‌های طبیعی افراد غیرمسیحی نیز مشاهده کرد؛ مثلاً بعضی افراد، بسیار نیکوکار و خیر هستند؛ یا بعضی دیگر استعداد خاصی برای رهبری و مدیریت (تدابیر) دارند. اما عطایایی که جزو «عطایای روح» گروه‌بندی می‌کنیم، به‌گونه‌ای هستند که در حالت عادی و طبیعی در هیچ فرد بی‌ایمان دیده نمی‌شود. اما بعضی از غیرمسیحیان که با ارواح شریر و شیاطین در تماس هستند، تحت تأثیر این نیروهای تاریکی، می‌کوشند اعمالی مشابه عطایای روح را به‌ظهور برسانند.

برای مثال، به عطای زبان‌ها فکر کنید. هیچکس نمی‌تواند به‌زبانی سخن گوید مگر آنکه آن را آموخته باشد. از شخصی که زبانی را نیاموخته، انتظار نداریم به آن صحبت کند. اما کسی که عطای تکلم به‌زبان‌ها را از روح‌القدس می‌یابد، می‌تواند به

آن زبان خدا را تمجید و ستایش کند و دعا نماید. چنین عطایی را فوق‌طبیعی می‌خوانیم. او با توانایی و قدرت خاصی که از خدا سرچشمه می‌گیرد، می‌تواند به آن زبان خدا را تمجید نماید.

عطایای روح همه فوق‌طبیعی هستند؛ به‌همین دلیل، با تمهیدات انسانی قابل کسب نیستند. هیچیک از توانایی‌های انسان قادر به تولید آنها نیست. آنها جزو قابلیت‌های طبیعی انسان نیستند. همه توانایی‌ها از خدا منشأ می‌گیرند اما عطایای روح عطایای خاصی هستند که فراتر از استعدادهای عادی قرار دارند. گروه «عطایای روح» شامل این عطایا هستند:

(۱) کلام حکمت	(۶) نبوت
(۲) کلام علم	(۷) تمییز ارواح
(۳) ایمان	(۸) عطای زبان‌ها
(۴) عطایای شفا	(۹) ترجمه زبان‌ها
(۵) انجام معجزات	

(۷) بر طبق اول قرن‌تین ۱۲، سرچشمه تمام عطایای روحانی.....

(a) ایمانداران هستند.

(b) خداست.

(c) معلمان هستند.

(d) رسولان هستند.

(۸) کلمه «فوق‌طبیعی» همانگونه که مطالعه کردیم به معنای چیست؟

(a) استعداد انسان.

(b) آنچه یاد گرفته یا کسب کرده‌ایم.

(c) بالاتر از جریان عادی طبیعت.

۹) تکلم به زبان ناشناخته آسمانی.....

a) عطیه‌ای است که خداوند برای هدفی مشخص می‌بخشد.

b) از توانایی‌های انسانی ما سرچشمه می‌گیرد.

c) با یادگیری یک قانون طبیعی حاصل می‌شود.

۱۰) جلو عبارات صحیح علامت * بنید.

a) عطایای خدمت و سایر عطایای خدمت به نوعی با عطایای روح فرق دارند.

b) «سایر عطایای خدمت» مهم نیستند.

c) همه عطایای روحانی برای ما مهم هستند زیرا آنها هدفی را برای بدن مسیح به انجام می‌رسانند.

۱۱) در زیر، فهرستی از عطایای روحانی آمده است. عطایای خدمت را با حرف

a, سایر عطایای خدمت را با حرف b و عطایای روح را با حرف c مشخص کنید.

a) نبوت	f) اعانت
b) شبان	g) رسولان
c) زبان‌ها	h) عطای شفا
d) دادن (بخشش)	i) معلمان
e) ایمان	j) موعظه

خودآزمایی

با نوشتن کلمه یا کلمات مناسب به سؤالات زیر پاسخ دهید.

- (۱) در این درس، گفتیم که در خصوص عطایای روحانی باید از سه اصل آگاهی داشته باشیم. این سه اصل را بنویسید؟
- (۲) سه نکته را که شناخت در زمینه کاربرد عطایای روحانی انجام می‌دهد، بنویسید.
- (۳) با استفاده از کتاب مقدس، پنج «عطای خدمت» را نام ببرید و آیه مربوطه را نیز بنویسید؟
- (۴) چهار نمونه از «سایر عطایای خدمت» را بنویسید؟
- (۵) بدون استفاده از کتاب مقدس، «عطای روح» را بنویسید.
- (۶) اول قرنتیان ۱۳: ۱-۲ را از حفظ بنویسید؟

سؤالات چند جوابی

هر یک از سؤالات زیر تنها یک پاسخ صحیح دارد. جلوی آن علامت * بزنید.

(۷) شناخت صحیح از عطایای روحانی مهم است زیرا.....

- (a) می‌توانیم به سؤالاتی درباره آنها پاسخ دهیم.
- (b) پایه مناسبی برای ایمان ایجاد می‌کند.
- (c) کمک می‌کند تا بر عطایا نام بگذاریم.

(۸) ایمان با چه چیز ایجاد می‌شود؟

(a) محبت

(b) شناخت

(c) استعداد

۹) شاگردان در افسس تعمید روح القدس نگرفته بودند زیرا.....

a) نمی خواستند تعمید بگیرند.

b) تعمید برای آنها نبود.

c) شناختی از روح القدس نداشتند.

این آخرین درس از بخش اول این کتاب درسی می باشد. بعد از اتمام این خودآزمایی، دروس ۱ و ۲ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی ۱ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(۱) a ایمان

b شناخت کتاب مقدس

c عطایای روحانی

b (۶)

(۲) a درست

b غلط

c غلط

b (۷)

(۳) a ایمان و تجربه

b شناخت

c تجربه

c (۸)

(۴) a غلط

b درست

c درست

d غلط

e غلط

f درست

a (۹)

(۵) a عطایای خدمت، سایر عطایای خدمت و عطایای روح

b هدف

c موعظه، تدابیر، دادن، رحم کردن، محبت، اعانت (هر یک از این سه، قابل

قبول است).

۱۰ (a) درست

(b) غلط

(c) درست

(f) b

(۱۱) (a) c

(g) a

(b) a

(h) c

(c) c

(i) a

(d) b

(j) b

(e) c

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

بخش دوم

شناخت عطایای خدمت

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیک

رسولان و انبیا

دو درس گذشته، مقدمه‌ای بود برای شناخت عطایای روحانی. همچنین اهمیت شناخت و ایمان را در زمینه عطایا بررسی کردیم. به این نکته نیز اشاره کردیم که شناخت و ایمان، حاکم و تعیین‌کننده تجربه ما هستند. حال که به این درک رسیده‌ایم و به نوعی با طبقه‌بندی عطایا آشنا شدیم، می‌توانیم اولین گروه از عطایای روحانی را مطالعه کنیم، یعنی گروه «عطایای خدمت» را.

با مطالعه این درس، با عملکرد هر یک از این عطایا آشنا خواهیم شد. نیز خواهیم آموخت که هر یک از این عطایا در پیشرفت بدن مسیح چه نقشی ایفا می‌کنند. شما به عنوان یک مسیحی، قادر خواهید شد عطایای مختلف خدمت را تشخیص دهید. علاوه بر آن، هر چه شناخت شما بیشتر گردد، دست خدا را در زندگی‌تان بیشتر حس خواهید کرد.

رئوس مطالب

او بخشید بعضی رسولان

او بخشید بعضی انبیا

اهداف درس

- عطایای خدمت را شرح دهید.
- عملکرد هر یک از عطایای خدمت را درک کنید.
- درک کنید که عطایای خدمت را می‌توان شکوفایی بخشید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- قبل از شروع مطالعه، افسسیان ۱:۴-۱۶ را سه بار با دقت بخوانید.
- ۲- در دفترچه خود افسسیان ۱۱:۴ را بنویسید و زیر هر یک از پنج عطای خدمت خط بکشید.
- ۳- تکالیف هر بخش از درس را انجام دهید.

متن درس

او بخشید بعضی رسولان

چه کسی بخشید

بخشنده (عطاکننده) هدیه دریافت کننده

وقتی هدیه‌ای داده می‌شود، پای دو نفر در کار است: (۱) کسی که هدیه را می‌دهد؛ و (۲) کسی که هدیه را دریافت می‌کند. اهمیت یک هدیه بسته به آن است که هدیه‌دهنده کیست و هدیه چیست. اگر از شخص مهم هدیه‌ای گرانبها دریافت کنید، قطعاً آن را بسیار گرامی خواهید داشت و در میان اشیاء باارزش و عزیز خود قرار خواهید داد. آن هدیه برای شما از ارزش خاصی برخوردار خواهد بود زیرا اولاً از طرف شخص مهمی داده شده، ثانیاً بسیار زیبا و باارزش است.

عطای رسولان نیز به همین دلایل از اهمیت زیادی برخوردار است. نخست، به دلیل اینکه بخشنده آن وجودی است بسیار مهم؛ و دوم خود هدیه، بسیار گرانبها و ارزشمند است. در مورد اهمیت و ارزش هدیه، بعداً بحث خواهیم کرد. حال می‌خواهیم بدانیم چه کسی «رسولان را بخشید».

در افسسیان ۱۱:۴ کلمه «او» بیانگر بخشنده یا عطاکننده عطاست. نیاز داریم تا بفهمیم «او» به چه کسی اشاره می‌کند. آیه ۸ نقل قول از مزمو ۱۸:۶۸ است و آیه ۷ شرح مشخصی را ارائه می‌کند: «لیکن هر یکی از ما را فیض بخشیده شد به حسب اندازه بخشش مسیح». بنابراین نتیجه می‌گیریم که مسیح بخشنده عطایای خدمت است. با مطالعه این فصل او را به عنوان بخشنده عطایا، بیشتر خواهیم شناخت.

(۱) جلو عبارات صحیح کلمات علامت * بزنید.

(a) در هدیه دادن تنها یک نفر نقش دارد.

(b) اهمیت یک هدیه را اینگونه می‌فهمیم: دهنده کیست و هدیه چیست.

(c) رومیان ۱۲ به ما می‌گوید که چه کسی عطایای خدمت را بخشید.

(d) مسیح رسولان را می‌بخشد.

چه کسی دریافت می‌کند

در بخش قبل، آموختیم که در دادن هر هدیه‌ای دو نفر نقش دارند:

(۱) دهنده؛ و (۲) دریافت‌کننده. قبلاً پی بردیم که مسیح بخشنده عطایای خدمت

است. در این قسمت به این نکته می‌پردازیم که دریافت‌کننده کیست. پاسخ به این

سؤال دو بخش دارد. اگر قرار بود که فقط افسسیان ۸:۴ را در نظر بگیریم، در

می‌یافتیم که عطایای خدمت به انسان‌ها بخشیده شده است. «بنابراین می‌گوید چون

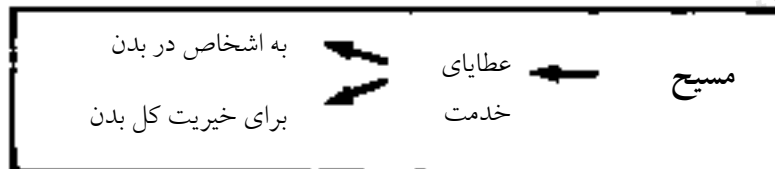
او به اعلی‌علین صعود نمود اسیری را به اسیری برد و بخشش‌ها به مردم داد».

ترجمه King James این مطلب را واضح‌تر بیان می‌کند «او عطایا را به مردم

بخشید». ولی برای کشف کامل حقیقت، نباید تنها به یک آیه بسنده کنیم. نکته‌ای که

باید در یادگیری تعالیم کتاب مقدس به‌خاطر بسپاریم، این است که یک آیه فقط

بخشی از حقیقت را بیان می‌کند؛ برای درک تمامی حقیقت در خصوص یک موضوع، باید به آیات قبل و بعد آیه مورد نظر، و حتی به سایر قسمت‌های کتاب مقدس مراجعه کنیم. با مطالعه تمام متن از افسسیان ۱:۴-۱۶، در می‌یابیم که پولس کل بدن و کل کلیسا را مد نظر دارد. در آیه ۴ می‌فرماید: «یک جسد هست». در آیه ۱۲ درباره کل بدن صحبت می‌کند. این مطالب به ما کمک می‌کنند تا درک کنیم که عطایای خدمت به فرد داده می‌شود، اما فردی که در بدن مسیح است و آن را برای خیریت کل بدن به کار می‌برد.

برای خدمت رسالت، دعوت و توانایی خاصی به فرد بخشیده می‌شود. رسالت عطایی است برای تحقق اهداف کلیسا. افسسیان ۱۰:۲ و ۵:۳ را بخوانید.

- ۲) برای درک معنای صحیح یک آیه، بهترین روش، مطالعه کدام مورد زیر است؟
- تنها همان آیه
 - کل متن (آیه‌های قبل و بعد آن)
 - حداقل دو آیه

۳) رسولان.....

- کتاب‌های مشخصی در کتاب مقدس هستند.
- اشخاص خاصی در بدن مسیح هستند.
- شامل تمام اشخاص در بدن مسیح هستند.

(۴) عطای رسالت.....

- (a) به شخص برای رشد روحانی خود بخشیده می‌شود.
- (b) تنها مربوط به ۱۲ رسول مسیح است.
- (c) به شخص برای رشد روحانی کلیسا بخشیده می‌شود.

تشریح خدمت رسولان

یکی از مهم‌ترین عطایایی که در بدن مسیح وجود دارد، عطای خدمتی است که به رسولان بخشیده می‌شود. این خدمت از وظیفه یا مسئولیت خاصی برخوردار است. شاید این عطا به این دلیل در رأس عطایای خدمت قرار دارد که با تأسیس و نظارت بر کلیسا همراه است.

دو نوع رسول را می‌توانیم تشخیص دهیم: نخست، دوازده شاگرد عیسی که رسول نامیده شدند. یکی از آنها، به نام یهوذا، به خداوند خود خیانت کرد و مقام رسالت خود را از دست داد و فرد دیگری جانشینش شد. «پس قرعه به نام ایشان افکندند و قرعه به نام متیاس بر آمد و او با یازده رسول محسوب گشت» (اعمال رسولان ۱: ۲۶).

برای رسول بودن، شرایط خاصی وجود داشت؛ لوقا، نویسنده کتاب اعمال رسولان، شرایط آن دوازده رسول را اینگونه بیان می‌فرماید: «الحال می‌باید از آن مردمانی که همراهان ما بودند در تمام آن مدتی که عیسی خداوند با ما آمد و رفت می‌کرد از زمان تعمید یحیی تا روزی که از نزد ما بالا برده شد یکی از ایشان با ما شاهد برخاستن او بشود.» ما نمی‌دانیم که آیا چنین شرایطی را خداوند عیسی تعیین کرده بود یا نه. اما به هر حال، آن یازده رسول در این زمینه توافق کامل داشتند.

حال به سؤال مشکلی می‌رسیم: آیا پولس رسولی بود همانند آن دوازده رسول؟ پاسخ به بعضی از سؤال‌ها آسان نیست. دانشجویان کتاب مقدس باید این را بیاموزند که برای برخی از سؤالات، تا زمانی که به آسمان نرویم، پاسخی نخواهیم یافت. اما

این امر نباید مانع تحقیق و مطالعه ما برای یافتن جواب باشد. جستجو و تحقیق باعث بیداری ذهن می شود؛ بدین ترتیب خادمین بهتری برای خدا خواهیم بود. حال به پولس رسول پردازیم. از گفته های خودش، نتیجه می گیریم که او خود را رسول می دانست. اینک به چند آیه اشاره می کنیم که به طور مشخص بیانگر جایگاه پولس در میان رسولان است.

(۱) «زیرا گمان می برم که خدا ما رسولان را آخر همه عرضه داشت» (اول قرنتیان ۹:۴). پولس با استفاده از کلمه «ما» خود را یکی از رسولان می دانست.

(۲) «آیا اختیار نداریم... مثل سایر رسولان...» (اول قرنتیان ۵:۹). در اینجا کلمه «سایر»، بیانگر این است که او خود را عضو گروه رسولان می شمارد.

(۳) «زیرا من کهنترین رسولان هستم و لایق نیستم که به رسول خوانده شوم» (اول قرنتیان ۹:۱۵). در اینجا کلمه کلیدی، «کهنتر» است زیرا واضحاً پولس را در میان رسولان قرار می دهد. اگر او جزو آنان نبود، نمی توانست خود را کمترین آنان بداند؟

بعضی از دانشجویان کتاب مقدس تصور می کنند که گروهی که در کتاب اعمال رسولان در بالاخانه بودند، در انتخاب متیاس اشتباه کردند. آنها اعتقاد دارند که پولس، انتخاب خدا برای جانشینی یهودا بود. درباره این موضوع نمی توانیم با اطمینان اظهار نظر کنیم. بسیاری از خود می پرسند که بر سنگ دوازدهم در اورشلیم جدید، نام چه کسی نوشته خواهد شد: نام متیاس، یا پولس؟ «و دیوار شهر دوازده اساس دارد و بر آنها دوازده اسم دوازده رسول بره است» (مکاشفه ۱۴:۲۱). پاسخ این سؤال را در آسمان خواهیم یافت.

آن دوازده رسول وظایفی داشتند که هیچ عضوی از بدن مسیح، هرگز نداشته و نخواهد داشت. آنها در تأسیس کلیسا در جهان نقش داشتند؛ همچنین عده‌ای از آنها کتاب‌هایی را در عهدجدید نوشتند.

باوجود آن که دوازده رسول خدمت خاصی را به‌عنوان «رسول» داشتند، اما عطایی نیز وجود دارد به‌نام عطای «رسول». گرچه این دو از جهاتی مشابه‌اند، اما نباید فکر کنیم که یکی هستند. جایگاه دوازده رسول در بدن مسیح بسیار خاص بود و هرگز تکرار نمی‌شود؛ اما عطای خدمت که خدمت رسالت نامیده می‌شود، در تمام دوران‌های کلیسا یا بدن مسیح، وجود خواهد داشت.

رسولان را مسیح به بدن خود می‌بخشد تا خدمت خاصی را انجام دهند. همانگونه که یک کوزه خودبه‌خود ساخته نمی‌شود، خدمت رسالت را نیز خود ایمانداران بر نمی‌گزینند. رسولان واقعی حتی خودشان ممکن است از خدمت خود آگاه نباشند، و ممکن است هرگز خود را رسول ندانند؛ اما دیگران تشخیص می‌دهند که ایشان خدمت رسالت را دارند. آنانی که خودشان خود را رسول می‌دانند، و یا دیگران آنها را به این خدمت منصوب می‌کنند، ممکن است اصلاً رسول نباشند: «و آنانی را که خود را رسولان می‌خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافتی» (مکاشفه ۲:۲). (همچنین رجوع شود به دوم قرن‌تیا ۱۱:۱۳).

معنای کلمه رسول به ما کمک می‌کند تا رسولان و خدمت واقعی آنها را تشخیص دهیم. کلمه رسول به معنای «فرستاده شده» یا «اعزام شده» است. اناجیل متی و مرقس هر کدام یک بار کلمه رسول را به‌کار برده‌اند (متی ۲:۱۰ و مرقس ۶:۳۰). در هر دو مورد کلمه «رسول» بیانگر خدمت خاصی است، یعنی خدمت بشارت. در این معنا، خدمت آن دوازده رسول، و عطای رسالت، مشابه‌اند.

بنابراین، رسول فردی است که از سوی خداوند، انجیل را به مکان‌های جدید می‌برد. خدمت او ایجاد قسمت جدیدی از بدن است. خدمت او همچنین شامل تلاش برای بنای بدن و نظارت بر آن است. «برای تکمیل مقدسین برای کار خدمت برای بنای جسد مسیح» (افسیان ۱۲:۴).

به عنوان مثال، شخصی به نام کِن گیتس (Ken Gates) خدمت بشارت را در بخش های شمال غربی کانادا آغاز نمود. قبل از آن که عازم آنجا شود، بسیاری سعی کردند تا او را دلسرد کنند. بعضی از معلمان به او گفتند که هرگز واعظ نخواهد شد. آنها هرگز خدمت رسالت را برای او در نظر نمی گرفتند. حتی مردم بخش شمالی کانادا نیز از او استقبال نکردند و سعی کردند کاری کنند تا او آنجا را ترک گوید. اما کِن می دانست که خداوند او را فرستاده است؛ بنابراین در آنجا ماند. امروزه ایماندارانی بسیار خداترس در آن کشور زندگی می کنند و کلیساهای بسیاری نیز وجود دارد. کِن گیتس در آنجا کلیسا را تأسیس کرد. او به ایمانداران کمک کرد تا رشد کنند و در ایمان خود غنی گردند. خود کِن هرگز فکر نمی کرد که خدمت رسالت را دریافت کرده است؛ اما دیگران این را در او تشخیص دادند؛ ثمره خدمتش نیز نشان داد که او واقعاً رسول است.

۵) دوازده رسول اولیه مسیح با رسولان عصر حاضر متفاوت اند، زیرا آن دوازده رسول.....

- (a) خود را به رسالت انتصاب نمودند.
- (b) تنها کارهای بشارتی می کردند.
- (c) کتاب هایی را در عهد جدید نوشتند.

۶) امروزه خدمت رسولان شامل.....

- (a) نگارش کتاب های بیشتری در عهد جدید است.
- (b) بشارت انجیل به مکان های جدید و نظارت و پیشرفت کار خدا در آنجا است.
- (c) مطالعه بسیار است تا واعظان خوبی باشند.

دوره آمادگی

شخص یک شبه رسول نمی شود! نخست باید ایماندار شد. پس از آن، این ایماندار باید دعوت خدا را قویاً در زندگی خود احساس کند؛ اما معمولاً خود

ایماندار نمی‌داند که چه عطای خاصی از مسیح برای بنای کلیسا دریافت خواهد داشت.

هنگامی که خداوند فردی را برای خدمت رسالت انتخاب می‌کند، اجازه می‌دهد تا او رشد کرده، برای آن خدمت آماده گردد. پولس از همان بدو نجاتش به خدمت رسالت گمارده نشد؛ اما خداوند در قلب او این بار را گذاشت که کار خاصی انجام دهد. «خدای پدران ما تو را برگزید تا اراده او را بدانی و آن عادل را ببینی و از زبانش سخنی بشنوی زیرا از آنچه دیده و شنیده‌ای نزد جمیع مردم شاهد بر او خواهی شد» (اعمال ۱۴:۲۲-۱۵).

درست است که پولس، رسول خاصی بود؛ اما دوره آمادگی او برای خدمت رسالت، مشابه است با دوره آمادگی یک ایماندار در روزگار ما. برای کسب آمادگی جهت خدمت رسالت، باید گام‌های زیر را برداشت:

۱- رنج و مشقت. بعضی از ایمانداران نمی‌توانند رسول باشند زیرا نمی‌خواهند متحمل رنج و مشقت گردند؛ ایشان لزوم آن را در آمادگی برای خدمت رسالت درک نکرده‌اند. خداوند عیسی سال‌ها پیش از آن که پولس خدمت رسالت خود را آغاز کند، از طریق یک مرد خدا در باره او چنین فرمود: «زیرا که من او را نشان خواهم داد که چقدر زحمت‌ها برای نام من باید بکشد» (اعمال ۹:۱۶). رنج به‌گونه‌ای خاص، ایمانداران را برای کار رهبری در بدن مسیح آماده می‌کند. اشخاصی که رنج نکشیده‌اند، نمی‌توانند همانند اشخاصی که در زندگی خود متحمل رنج و مشقت شده‌اند، به دیگران خدمت کنند. اشخاصی که نمی‌خواهند رنج بکشند، نمی‌توانند انجیل را به مکان‌های جدید ببرند، زیرا ممکن است در آنجا متحمل رنج‌های بسیار شوند. رنج و مشقت اشخاص را برای رنج بیشتر آماده می‌کند.

۲- رشد و ترقی. حتی عیسی هم در دوران آمادگی برای خدمت، رشد و ترقی می‌کرد. «عیسی در حکمت و قامت و رضامندی نزد خدا و مردم ترقی می‌کرد» (لوقا ۵۲:۲). او در خدمت خود پیشرفت می‌کرد. حکمت او بیشتر می‌شد و در قامت رشد

می‌کرد. اگر رشد برای او لازم بود، چقدر بیشتر یک رسول به آن نیاز دارد تا آماده خدمت گردد. پولس نیز برای خدمت رشد می‌کرد. «اما سولس بیشتر تقویت یافته...» (اعمال ۲۲:۹). در اینجا واژه تقویت به‌طور خاص به معنای «قدرت روحانی» است. او باید قدرت عظیم خدا را به‌گونه‌ای واقعی درک می‌کرد. اگر پولس، آن رسول بزرگ، به چنین آمادگی بی‌نیاز داشت، پس می‌توانیم مطمئن باشیم که همه رسولان به آن احتیاج دارند.

۳- **یادگیری.** یادگیری برای همه ایمانداران مهم است. ولی این امر برای رسولان از اهمیت بیشتری برخوردار است، زیرا آنها در بدن مسیح در سمت رهبری قرار دارند. دوباره به پولس فکر کنیم؛ او نمونه خوبی است. او پیش از آنکه رسول گردد، دوران یادگیری را در بیابان گذراند (غلاطیان ۱: ۱۶-۱۸). پولس در پایان آن دوره آماده بود تا شاهد مفیدتری برای خداوند خود باشد.

(۷) جلو عبارات صحیح علامت * بزنید.

(a) انسان از بدو تولد رسول است.

(b) رسولان قبل از شروع خدمت به دوران آمادگی نیاز دارند.

(c) پولس در همان زمانی که توبه کرد رسول شد.

(d) رنج برای آمادگی یک رسول لازم است.

او بخشید بعضی انبیا

چه کسی بخشید

قبلاً آموختیم که مسیح عطاکننده تمامی عطایای خدمت است و به همین دلیل هر عطایی مهم است. آنچه درباره عطای رسالت گفتیم، درباره عطای خدمت نبی و همچنین سایر عطایای خدمت نیز صدق می‌کند. مسیح تمام عطایا را به بدن خود

می‌بخشد. مسیح دعوت و توان بر خورداری از چنین عطایی را به اعضای خاصی از بدن خود می‌بخشد. می‌توانیم بگوییم که او بخشندهٔ خادمان به بدن خود است.

همه رسول یا نبی نیستند. کتاب مقدس می‌گوید او بعضی رسولان و بعضی انبیا را به کلیسا بخشید. واژه «بعضی» به روشنی بیان می‌کند که همه رسول یا نبی نیستند. او بعضی را بخشید تا خدمت خاصی انجام دهند. در اینجا این سؤال پولس در ذهن ما تداعی می‌شود که «اگر تمام بدن چشم بودی کجا می‌بود شنیدن و اگر همه شنیدن بودی کجا می‌بود بوئیدن؟» (اول قرنتیان ۱۲: ۱۷).

حال بار دیگر به بخشندهٔ عطایا فکر کنیم. در اول قرنتیان ۲۸: ۱۲ می‌خوانیم که خدا بخشندهٔ عطایاست: «و خدا قرار داد بعضی را در کلیسا: اول رسولان، دوم انبیا». در رساله افسسیان نیز ابتدا خدا به عنوان بخشنده معرفی می‌شود و سپس مسیح. چگونه باید این مطلب را درک کنیم؟ این امر مشکلی را ایجاد نمی‌کند، چرا که مسیح خداست؛ او یکی از شخصیت‌های تثلیث اقدس است. تثلیث یعنی سه در یک: یعنی پدر، پسر و روح القدس؛ این سه شخصیت یک خدا را تشکیل می‌دهد. به عبارت دیگر، همهٔ عطایایی که خدا می‌بخشد، از طریق مسیح به ما داده می‌شود. یعقوب ۱۷: ۱ و افسسیان ۴: ۱۱-۱ را بخوانید.

۸) عبارات صحیح را با حرف T و جملات غلط را با F مشخص کنید.

a) هر عضو در بدن مسیح نبی است.

b) تنها عده‌ای از اعضای بدن برای خدمت نبوت خوانده می‌شوند.

c) خداوند عطایای خدمت را از طریق مسیح می‌بخشد.

چه کسی دریافت می‌کند

به یک معنا، دریافت‌کننده عطای خدمت نبی، بدن مسیح است، و به معنایی دیگر، خود نبی. نبی هم دعوت می‌شود و هم آماده می‌گردد تا عطای مسیح به بدن شود.

آیا شخص برای آن که نبی گردد، باید کاری انجام دهد؟ آیا خداوند بدون دلیل،

عده خاصی را برای این خدمت بزرگ انتخاب می‌کند؟ می‌دانیم که خداوند این حق را دارد. «آیا مصنوع به صانع می‌گوید که چرا مرا چنین ساختی؟» (رومیان ۲۰:۹). اما بین کوزه و ایماندار تفاوتی وجود دارد. ایماندار اراده و قدرت انتخاب دارد. بخشی از آنچه که برای ایماندار رخ می‌دهد، لااقل تا حدی، مربوط به انتخاب خود اوست. حالت قلبی او نیز باید با گزینش الهی همسو گردد. کوزه تفکری ندارد اما انسان دارد. منظور ما از حالت قلبی عبارت است از طرز

فکر، نحوه عمل، و کیفیت احساس انسان. خداوند اراده ما را می‌داند. او همچنین طرز فکر، عمل یا احساس ما را می‌شناسد و به این نکات در هنگام انتخاب انبیا توجه می‌کند.

داود در عهدعتیق، هم پادشاه بود و هم نبی. انبیای عهدعتیق به‌نوعی با انبیای عهدجدید تفاوت داشتند. اما با تفکر درباره علت انتخاب داود از جانب خدا برای قوم اسرائیل، درس‌های بسیاری فرا می‌گیریم. او هدیه خاصی برای قوم خدا بود. با مطالعه عهدعتیق، پی می‌بریم که داود به‌خاطر سن، موقعیتش در خانواده، تجربه و همچنین ظاهرش انتخاب نشد. اگر انتخاب در دست انسان بود، مردم برادر بزرگترش الیآب را انتخاب می‌کردند، زیرا رسم بر آن بود که در انتخاب رهبران برادران بزرگتر بر برادران کوچکتر ارجحیت داشته باشند. با آن که داود جوان‌ترین شخص بود، اما خداوند او را برای خدمت بزرگ رهبری برگزید. چرا؟ او جوان و خوش‌سیمما بود، اما هیچ‌یک از این دو، دلیل انتخابش نبودند. جواب را در اعمال ۲۲:۱۳ می‌یابیم: «من داود بن یسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده من عمل خواهد کرد». خداوند چون اراده و تفکر داود را دید، او را به‌عنوان پادشاه و نبی برگزید. چون

خداوند به دل انسان نگاه می‌کند، انبیا و همچنین سایر عطایای خدمت را آماده می‌کند و به بدن مسیح می‌بخشد. رجوع شود به اول سموئیل ۱۶:۱-۱۳ و اعمال ۱۴:۲۲.

۹) بر طبق اعمال ۲۲:۱۳، داود به دلیل خاصی انتخاب شد. در مقابل پاسخ صحیح علامت * بزنید.

(a) او منتخب سموئیل نبی بود.

(b) او جوانترین پسر بود.

(c) او خوش سیما بود.

(d) حالت قلبی او مورد پسند خدا بود.

(e) او تجربه شبانی داشت؛ پس می‌توانست رهبر خوبی برای قوم خدا باشد.

تشریح خدمت انبیا

خدمت انبیا از دو بخش اصلی تشکیل می‌شود: ۱) پیش‌گویی رویدادهای آینده؛ و ۲) اعلام پیام و کلام خدا به مردم. نبی شخصی است که با الهام سخن می‌گوید یعنی پس از دمیده شدن روح‌القدس در او، صحبت می‌کند. او همچنین شخصی است که پیام خدا را برای مردم تشریح می‌کند. تشریح یعنی توضیح در باره معنای مطلبی. شخص زمانی در مقام نبی سخن می‌گوید که معنای کلام خدا را آن طور که روح‌القدس عطا کرده، بیان می‌دارد.

یکی از وظایف نبی پیش‌گویی وقایع است. انبیای عهدعتیق اغلب وقایع را قبل از رخ‌دادن پیش‌گویی می‌کردند. سپس پیامی را که خدا برای مردم داده بود، معنا و تشریح می‌کردند.

خدمت انبیای عهدجدید نیز بسیار شبیه انبیای عهدعتیق است. انبیای عهدجدید نیز پیام خدا را به مردم اعلام می‌کنند و معنای آن را تشریح می‌کنند. اما تفاوت‌هایی نیز وجود دارد. پیام انبیای عهدعتیق معمولاً در کلام خدا که قبلاً نوشته شده بود،

وجود نداشت (اگرچه با آن در تضاد نبود)؛ انبیای عهدعتیق به ندرت از کلام مکتوب خدا نقل قول می کردند. اما در عهدجدید، نبی اغلب اوقات، دیگران را ترغیب و تشویق می کند تا بر حقایق کلام خدا وفادار بمانند. در این باره، خدمت یهودا و سیلاس در اعمال ۳۲:۱۵ نمونه خوبی است. بنابراین، نبی پیام خاصی را از خدا و با الهام روح القدس بیان می کند تا به نیازهای مردم در زمان حاضر پاسخ دهد.

گاه نیز یک نبی در عهدجدید، پیامی را از خدا دریافت می کند که رویدادی را در آینده پیش گویی می نماید. در کتاب اعمال رسولان، مردی به نام آغابوس، نبی نامیده شده است. «و چون روز چند در آنجا ماندیم نبی آغابوس نام از یهودیه رسید» (اعمال ۱۰:۲۱). او دو بار وقایع آینده را پیش گویی کرد. «آغابوس برخاسته به روح اشاره کرد که قحطی شدید در تمامی ربع مسکون خواهد شد. (این اتفاق در زمان امپراطوری کلودیوس رخ داد)» (به اعمال ۲۸:۱۱ مراجعه کنید). پیش گویی دوم را در اعمال ۱۱:۲۱ می یابیم.

انبیایی را که به پیش گویی وقایع می پردازند، باید امتحان نمود که آیا پیام شان از خداست یا نه. اگر نبوت او تحقق نیابد، واضح است که او از افکار خود پیامی را بیان نموده است. «اما آن نبی ای که به سلامتی نبوت کند اگر کلام آن نبی واقع گردد آنگاه آن نبی معروف خواهد شد که خداوند فی الحقیقه او را فرستاده است» (ارمیا ۹:۲۸).

پطرس نمونه خوبی از انبیا عهدجدید است که به اعلام کلام خدا می پردازد. او

یکی از دوازده رسول و همچنین نبی بود.

یک ایماندار گاهی اوقات بیش از یک عطا دارد. پس از ریزش روح القدس که شرح آن در اعمال ۱:۲-۱۲ آمده است، جمعیت زیادی جمع شدند تا ببینند چه اتفاقی افتاده است. آنها پرسیدند که معنای این چیست؟ آنگاه پطرس به عنوان یک نبی سخن گفت. او با الهام روح القدس، پیام

خدا را اعلام کرد. روح القدس نبوت‌های عهدعتیق را به ذهن او می‌آورد. پطرس فرصتی برای آماده کردن موعظه خود نداشت. او شروع به اعلام پیام نمود. روح القدس همچنین به او توانایی داد تا معنای آن پیام را تشریح کند.

مهم‌ترین خدمت انبیا، در افسسیان ۱۲:۴ آمده است: «برای تکمیل مقدسین برای کار خدمت برای بنای جسد مسیح.» شخصی که با الهام روح، پیام خدا را اعلام می‌کند، هر دو هدف این آیه را تحقق می‌بخشد. اول، او به قوم خدا کمک می‌کند تا برای خدمت مسیحی آماده شوند. هنگامی که دیگران حضور روح خدا را بر معلم احساس کنند، درس‌های بسیاری می‌آموزند و پیام‌هایی را که از روح القدس سرچشمه می‌گیرند، فرا خواهند گرفت.

[در مورد خدمت انبیا، در درس هشتم توضیحات بیشتری داده شده است. لازم است توضیحات این درس با نکات مندرج در درس هشتم، تکمیل شوند. ویراستار.]

۱۰) خدمت یک نبی چیست؟ (بیش از یک جواب صحیح وجود دارد).

(a) با غرور در میان دیگران قدم بزند.

(b) به عنوان رهبری بزرگ مشهور گردد.

(c) پیام خدا را به مردم بدهد.

(d) پیام خدا را برای مردم شرح دهد.

دوره آمادگی

معمولاً استفاده از عطایای خدا زمانی به بهترین وجه صورت می‌گیرد که دریافت‌کنندگان عطا به‌خوبی آماده شده باشند. دوباره به پیام پطرس فکر کنید. او با پر شدن از روح القدس، آماده شد. همچنین شناخت او از کلام خدا نقش مهمی در آماده‌سازی او داشت. برای آماده‌شدن نبی و شکوفایی عطای او سه گام مهم وجود دارد:

(۱) **دعای روزانه.** نبی‌پی که دعا نمی‌کند، اصلاً نبی نیست. دعا این امکان را برای نبی ایجاد می‌کند تا از روح‌القدس پر شود. اگر شخص از روح پر نباشد، نمی‌تواند نبی باشد. دعا به او کمک می‌کند تا هدایت‌های روح‌القدس را تشخیص دهد.

(۲) **شناخت کلام خدا.** یک نبی هر چه بیشتر کلام خدا را بداند، بیشتر مفید خواهد بود. «و سعی کن که خود را مقبول خدا سازی، عاملی که خجل نشود و کلام خدا را به خوبی انجام دهد» (دوم تیموتاؤس ۲: ۱۵). نبی به‌هنگام اعلام پیام خدا، خدمت تعلیم را تحقق می‌بخشد.

(۳) **استفاده از عطا.** عضلات دست و پای ما با ورزش و تمرین ورزیده می‌گردند؛ به‌همین ترتیب، استفاده از عطایای الهی که مسیح بخشنده آنهاست، سبب شکوفایی آنها می‌گردد. یک نبی به‌هنگام اعلام پیام خدا ممکن است بترسد. این بدان معنا نیست که روح خدا از طریق او سخن نمی‌گوید، بلکه به آن معناست که نبی باید بیاموزد تا به روح‌القدس اجازه دهد با آزادی بیشتری او را به‌کار برد. با استفاده از عطایا، آنها را شکوفاتر می‌سازیم.

(۱۱) یک نبی چگونه می‌تواند عطای خود را شکوفا سازد؟

- (a) با آمادگی و مورد پسند خدا بودن.
- (b) با دعا و شروع به استفاده از عطا.
- (c) با مطالعه همه چیز درباره انبیا.
- (d) با بررسی انبیایی که در کتاب‌مقدس خدا را خشنود نساختند.

خودآزمایی

- (۱) دو ستون زیر را با یکدیگر تطبیق دهید.
(a) تشریح	(۱) بیان کردن یا اعلام نمودن
(b) اراده	(۲) فرستاده شده
(c) اعلام	(۳) انتخاب
(d) پیش‌گویی	(۴) بیان واقعه قبل از رخداد آن
(e) رسول	(۵) بیان معنای یک مطلب
- (۲) بخشنده تمام عطایای روحانی است.
- (۳) در مقابل عبارات صحیح علامت * بنید.
- (a) پولس همان زمانی که مسیح را به‌عنوان نجات‌دهنده خود پذیرفت، رسول شد.
- (b) همه برای خدمت نبوت یا رسالت خوانده نشده‌اند.
- (c) امروزه خدمت یک رسول با خدمت دوازده رسول مسیح تفاوتی ندارد.
- (d) کلیسا تعیین می‌کند که کدامیک از اعضایش برای کسب عطایای خدمت شایستگی دارند.
- (e) شکوفایی عطایا در همان لحظه دریافت رخ نمی‌دهد، بلکه نتیجه به‌کارگیری آنها است.
- (۴) دو وظیفه اولیه رسولان را نام ببرید؟
- (۵) دو خدمت اصلی یک نبی را نام ببرید؟

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(۱) a غلط

b درست

c غلط

d درست

(۷) a غلط

b درست

c غلط

d درست

(۲) b

(۸) a F

(b) T

(c) T

(۳) b

(۹) d

(۴) c

(۱۰) d, c

(۵) c

(۱۱) b

(۶) b

مبشران و شبانان-معلمان

در درس گذشته، دو عطای خدمت، یعنی خدمت رسالت و خدمت نبی را مطالعه نمودیم. دیدیم که دو نوع رسول هست: نخست، آن دوازده رسول مسیح که پس از صعود او، کلیسایش را طبق دستورش بنا کردند، و بعضی از ایشان تعدادی از کتاب‌های عهدجدید را نوشتند. دوم، رسولانی که در رساله افسسیان ۱۱:۴ مورد اشاره واقع شده است؛ این گروه از رسولان خدمت‌شان این است که به مکان‌های جدید بروند تا کلیساهای جدید تأسیس کنند و بدن مسیح را تقویت نمایند؛ اما هیچ یک از ایشان هرگز کتابی در کتاب‌مقدس ننوشته است، زیرا الهام روح خدا با نگارش کتاب‌های عهدجدید پایان یافت. همچنین دانستیم که انبیا دو خدمت دارند: پیش‌گویی رویدادهای آینده و اعلام پیام الهی به مردم.

در این درس، به بررسی سه عطا خدمت که از گروه عطایای خدمت باقی‌مانده، می‌پردازیم. این عطایای خدمت عبارتند از عطای مبشران و شبانان-معلمان. از آنجا که محققان کتاب‌مقدس، معمولاً خدمت شبانان و معلمان را یکی می‌دانند، ما نیز آنها را در یک گروه بررسی خواهیم کرد.

بسیاری از ایمانداران خدا را با این عطایا خدمت می‌کنند. بنابراین، بسیار امکان دارد که شما نیز احساس کنید که خدا یکی از عطایا را به شما بخشیده است.

رئوس مطالب

او بخشید بعضی مبشران

او بخشید بعضی شبانان-معلمان

اهداف درس

- عطایای خدمت را مشخص سازید و خدمت هر یک را شرح دهید.
- بخشنده و دریافت کننده هر یک از عطایای خدمت را بشناسید.
- راه‌های شکوفایی عطایای خدمت را درک کنید.
- هدایت الهی را در تشخیص عطای خدمت در زندگی‌تان درک نمایید.

فعالیت‌های یادگیری

- (۱) اعمال رسولان باب‌های ۷ و ۸ و اول تیموتاؤس ۴: ۱-۱۶ را بخوانید.
- (۲) به حفظ کردن اول قرن‌تیا ۱۳ ادامه دهید. در پایان این درس باید بتوانید آیات ۱ تا ۷ را از حفظ بیان کنید.
- (۳) درس را آهسته بخوانید و زیر عبارات مهم خط بکشید.

متن درس

او بخشید بعضی مبشران

چه کسی بخشید

در درس پیشین، آموختیم که مسیح بخشنده تمام عطایاست؛ همچنین دیدیم که میان افسسیان ۴: ۱۱ و اول قرن‌تیا ۱۲: ۲۸ در خصوص بخشنده عطایا تناقضی وجود ندارد. مسیح و خدا یک هستند، زیرا خدا سه شخصیت در یک است، یعنی پدر و

پسر و روح القدس. مسیح دومین شخصیت تثلیث است؛ بنابراین، صحیح است که او را خدا بدانیم.

حال می‌خواهیم به بررسی بیشتر بخشنده عطایا پردازیم. در افسسیان باب ۴، او یعنی مسیح، به عنوان سر معرفی می‌گردد. «در هر چیز ترقی نمائیم در او که سر است یعنی مسیح» (افسسیان ۴:۱۵). همه چیز از طریق سر به بدن می‌رسد. بخشش عطایای خدمت و تغذیه بدن مسیح نیز از طریق مسیح، یعنی سر کلیسا است. «و به سر متمسک نشده که از آن تمامی بدن به توسط مفاصل و بندها مدد یافته و با هم پیوند شده نمو می‌کند به نموی که از خداست» (کولسیان ۲:۱۹).

سر در بدن سه کار عمده انجام می‌دهد: ۱) درک کردن، ۲) مراقبت و رفع نیازهای بدن، و ۳) کنترل کردن. مسیح نیز در ارتباط با عطایای خدمت این اعمال را انجام می‌دهد.

سر از نیازهای بدن آگاه است

پای‌های ما نیازهای بدن را تشخیص نمی‌دهند. در واقع هیچ یک از اعضای بدن قادر به درک نیازهای بدن نیستند. در بدن مسیح، گاه عده‌ای از اعضا به صلاح‌دید خود، رسولان، انبیاء، مبشران یا شبانان و معلمان را تعیین می‌کنند؛ درست مثل آنکه پا به دست بگوید کارش چیست. تنها سر کلیسا یعنی مسیح، نیازهای بدنش را می‌شناسد؛ تنها او می‌تواند تصمیم بگیرد که کدام اعضا چه نیازهایی را برطرف می‌سازند. اعضای بدن می‌توانند به یکدیگر کمک کنند، اما قادر به بخشش عطایای روحانی نیستند؛ تنها مسیح، سر کلیسا، بخشنده عطایاست.

سر از بدن مراقبت کرده نیازهای آن را رفع می‌کند

گاه سر ما تشخیص می‌دهد که به خوراکی خاص نیاز داریم که بدون آن، سلامتی ما به خطر می‌افتد. بنابراین، با تحریک دستگاه گوارش، بدن را وا می‌دارد تا خوراک

لازم را بخورد تا نیازش برطرف شود. به همین ترتیب، مسیح، سر کلیسا، از بدن مراقبت می‌کند تا نیازهای آن رفع شود.

سر بدن را کنترل می‌کند

سر ما بدنمان را کنترل می‌کند. پس از آن که از بدن مراقبت نمود تا نیازهایش رفع شود، به هر یک از اعضای بدن وظیفه و عملکرد خاصی می‌بخشد. یک پای سالم نمی‌تواند تصمیم بگیرد که برای بدن چه چیزی مفید است؛ این سر است که پا را به عمل خاصی برمی‌انگیزاند تا بتواند نیاز بدن را رفع کند. به همین شکل، مسیح پس از بخشش عطایا به بدن خود، از دارندگان آنها برای رفع نیازهای بدن خود استفاده می‌کند.

- ۱) کدامیک از کلمات زیر بیانگر عملکرد سر هستند؟ (بیش از یک جواب صحیح وجود دارد).
- (a) اطاعت
 - (b) کنترل
 - (c) خدمت
 - (d) دانستن
 - (e) رفع کردن

چه کسی دریافت می‌کند

هر هدیه‌ای دریافت‌کننده‌ای دارد. عطایای خدمت نیز دریافت‌کننده‌ای دارد. در اینجا لازم است یادآوری کنیم که دریافت‌کننده عطایای خدمت، هم فردی است که عطا به او داده می‌شود، و هم کل کلیسا. مثلاً در مورد عطای بشارت، گرچه این عطا به یک فرد داده می‌شود، اما آن فرد به نوبه خود در کلیسا قرار داده شده تا آن عطا را برای بنا و تجهیز آن به کار ببرد.

حال می‌خواهیم بدانیم چه اشخاصی برای خدمت بشارت انتخاب می‌گردند؟ چه کسانی این عطای خدمت را دریافت می‌کنند؟ به یک معنا، هر ایماندار مبشر است، زیرا مسیح به یازده رسول و عده‌ای دیگر از پیروان خود فرمود: «در تمام عالم بروید و جمیع خلایق را به انجیل موعظه کنید» (مرقس ۱۶: ۱۵). حال، شخصی ممکن است بگوید: «این فرمان مربوط به آن یازده رسول و یاران نزدیک مسیح می‌شود، نه مربوط به من.» برای کشف پاسخ، باید به دنباله آیه توجه کنیم؛ مسیح به آن گروه از یاران خود فرمود: «...و تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند» (متی ۲۸: ۲۰). درست است که این حکم در وهله نخست به رسولان و یاران نزدیک عیسی مربوط می‌شد و وظیفه آنها این بود که ایمانداران جدید را تعلیم دهند تا از فرامین مسیح اطاعت کنند؛ اما نباید فراموش کرد که یکی از تعالیم و فرامین مسیح این است که ایمانداران جدید نیز به نوبه خود انجیل را بشارت دهند. بنابراین، نتیجه می‌گیریم که همه ایمانداران باید مبشر باشند. اما خدمت شخصی که عطای بشارت دارد، از بعضی جهات متفاوت است.

خداوند می‌داند که از کدامیک از اعضای بدن می‌تواند به بهترین نحو در خدمت بشارت استفاده کند. خدمت آنها ممکن است با بشارت شروع نشود. دو تن از مبشرانی که در کتاب اعمال رسولان با آنها آشنا می‌شویم و در کنار رسولان بودند، استیفان و فیلیپس هستند. آنها هر دو در آغاز کار، مسئول کارهای خیریه برای بیوه‌زنان کلیسا بودند. در زمینه انتصاب این دو نفر به این سمت، در کلام خدا چنین می‌خوانیم: «شایسته نیست که ما کلام خدا را ترک کرده مانده‌ها را خدمت کنیم. لهذا ای برادران هفت نفر نیک نام و پر از روح‌القدس و حکمت را از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را بر این مهم بگماریم. و استیفان مردی پر از ایمان و روح‌القدس و فیلیپس را انتخاب کرده...» (اعمال ۶: ۲-۳ و ۵).

دیگران نیز برای آن خدمت انتخاب شدند؛ اما از تمام آنها، تنها استیفان و فیلیپس مبشر شدند. استیفان احتمالاً پس از نخستین پیام بشارتی خود کشته شد. اما فیلیپس به کار بشارت ادامه داد و به «فیلیپس مبشر» معروف شد (اعمال ۲۱: ۸). فیلیپس در

حدود سال ۳۳ میلادی مبشر شد؛ و در این آیه که به سال ۶۰ میلادی مربوط است، می‌بینیم که او هنوز مشغول خدمت مبشری است. این مطلب نشان می‌دهد که خدمت بشارت، در تمام زندگی او ادامه یافت.

یکی دیگر از دلایل انتخاب استیفان و فیلیپس برای این مسئولیت بزرگ، وفادارای آنها در خدمت به خدا بود. انجیل لوقا ۱۹:۱۱-۱۹ را بخوانید تا بدانید خداوند چگونه به اشخاصی که نسبت به مسئولیت‌شان وفادارند، پاداش می‌دهد.

دلایل دیگری نیز برای انتخاب آنها از جانب مسیح برای خدمت بشارت وجود دارد. آنها پراز روح القدس و حکمت بودند. «استیفان پراز فیض و قوت بود» (اعمال ۸:۶).

مسیح، سر بدن، دلایل بسیاری برای انتخاب اشخاص برای خدمت مبشر دارد. از این میان، باید به خصائلی همچون وفاداری، پری روح القدس، پری حکمت، پری ایمان، و پری از قدرت روح القدس اشاره کنیم. احتمالاً خداوند به دنبال خصوصیات دیگری نیز است. به‌خاطر داشته باشیم که خداوند بهتر از هر کس می‌داند که کدام عضو خصوصیات لازم را داراست. برای مثال، او ممکن است شخص جوانی را برای خدمت بشارت دعوت کند قبل از آن که خودش یا سایرین این عطا را در او تشخیص دهند. خداوند سموئیل را زمانی برای خدمت نبوت در قوم اسرائیل دعوت کرد که بسیار جوان بود (رجوع شود به اول سموئیل باب ۳).

بنابراین، دریافت‌کننده عطای بشارت، ایماننداری است که خداوند خصوصیت لازم را در او می‌بیند، یا او را برای انجام این خدمت مجهز می‌سازد.

۲) تصمیم در مورد این که چه کسانی دعوت می‌شوند تا مبشر باشند، به‌عهده چه کسی است؟

(a) رسولان

(b) سر

(c) بدن

(d) عضو دیگری از بدن

- ۳) بعضی از خصوصیات لازم برای یک مبشر، کدام مورد زیر است؟ (بیش از یک جواب صحیح وجود دارد).
- a) پر بودن از ایمان و قدرت
 - b) توانایی برای سفر به مکان‌های دور
 - c) وفاداری در کلیسا
 - d) پر بودن از روح‌القدس و حکمت

تشریح خدمت مبشران

خدمت اصلی مبشران را از معنای کلمه «مبشر» دریافت می‌کنیم. مبشر یعنی «کسی که خبر خوش را اعلام می‌کند». در جهان خبرهای خوش بسیاری وجود دارد؛ اما خبر خوشی که مبشر منادی آن است، در ارتباط با انجیل است. پولس شرح مختصری از ماهیت انجیل را در اول قرن‌تیا ۱:۱۵-۴ ارائه می‌دهد. توضیح پولس شامل ۳ نکته اصلی است:

- ۱) مسیح طبق پیش‌گویی‌های تورات و نوشته‌های انبیاء برای گناهان ما مرد؛
- ۲) مدفون شد؛
- ۳) طبق پیش‌گویی‌ها، در روز سوم زنده گشت.

با آن که خدمت اصلی یک مبشر، اعلام پیام انجیل است، ولی او خدمت دیگری نیز دارد. معمولاً اعلام پیام انجیل برای بی‌ایمانان است. با وجود این، هنگامی که پولس درباره عطایای خدمت در افسسیان باب چهارم صحبت می‌کند، مسئولیت مبشران را نیز «تکمیل مقدسین برای کار خدمت برای بنای جسد مسیح» ذکر می‌کند (آیه ۱۲). یکی از بهترین راه‌های درک این مطلب، بیان نمونه‌های مفیدی از کتاب مقدس است.

با بررسی زندگی و عملکرد یک مبشر در کتاب مقدس، این خدمت را بهتر درک خواهیم کرد. یکی از نمونه‌های خوب، فیلیپس است. موارد زیر را درباره فیلیپس به دقت مطالعه کنید:

- (۱) او به سامره رفت و مسیح را موعظه نمود (اعمال ۸:۵).
- (۲) او برای مردم موعظه کرد و معجزاتی انجام داد (اعمال ۸:۶).
- (۳) شادی عظیمی برای آن شهر به ارمغان آورد (اعمال ۸:۸).
- (۴) ایمانداران را تعمید داد (اعمال ۸:۱۲).
- (۵) او در باره مکان خدمت خود از خدا اطاعت کرد (اعمال ۸:۲۶-۲۷).
- (۶) هدایت مشخصی از روح خدا داشت (اعمال ۸:۲۹).
- (۷) با یک شخص تنها در باره انجیل سخن گفت (اعمال ۸:۲۹).
- (۸) در شهرهای بسیار موعظه کرد (اعمال ۸:۴۰).
- (۹) به خانواده خود بشارت داد (اعمال ۹:۲۱).

همچنین از بررسی زندگی و خدمت استیفان، مطالب بسیاری را درباره خدمت مبشر می‌آموزیم. کتاب مقدس خدمت او را خدمت مبشر نمی‌خواند. به نکات زیر درباره استیفان توجه کنید:

- (۱) استیفان آیات و معجزات عظیم در میان مردم انجام داد (اعمال ۶:۸).
- (۲) او با حکمت و قدرت روح القدس عمل می‌نمود (اعمال ۶:۱۰).
- (۳) واکنش او در هنگام جفا بسیار پسندیده بود (اعمال ۶:۱۵).
- (۴) او کلام خدا را واضح و با قدرت موعظه کرد (اعمال ۷:۲-۵۳).
- (۵) او حقیقت را بدون ترس بیان کرد و از فدا کردن جان خود بیم نداشت (اعمال ۷:۵۱-۵۳).
- (۶) او قاتلان خود را بخشید (اعمال ۷:۶۰).
- (۷) او نخستین شهید کلیسا نامیده شده است.

لازم نیست که همه مبشران تجربه‌ای مشابه با استیفا و فیلیپس داشته باشند. اما از زندگی این دو، درس‌های بسیاری در خصوص خدمت اصلی مبشران می‌آموزیم. قسمت دیگری از کتاب مقدس که باید به بررسی آن پردازیم، دوم تیموتاؤس ۵:۴ است: «عمل مبشر را بجا آور!» این آیه به این نکته اشاره می‌کند که گاهی این عطا با عطای دیگری همراه است. فرمان دوم تیموتاؤس ۵:۴ خطاب به تیموتاؤس است، یعنی کسی که شبان بود. در درس بعدی، به خدمت مهم شبانی می‌پردازیم؛ اما باید به‌خاطر بسپاریم که شبان ممکن است مبشر نیز باشد، زیرا این دو خدمت نقاط مشترک بسیاری با هم دارند.

(۴) در مقابل عبارت صحیح علامت بزنید.

(a) مبشر یعنی «شخصی که فرستاده می‌شود».

(b) معمولاً موعظه انجیل برای بی‌ایمانان است.

(c) مبشر تنها یک خدمت دارد.

(d) شبانان نباید سعی کنند خدمت مبشران را انجام دهند.

رشد و شکوفایی این عطا

گرچه مسیح بخشنده تمام عطایای خدمت است، اما وظیفه دریافت‌کننده آنها است که عطایا را رشد دهد. کودکی که به دنیا می‌آید، انسان است، اما این به معنای آن نیست که کاملاً رشد کرده است. او باید سال‌های رشد را سپری کند تا انسان بالغی گردد. عطای بشارت، عطایی خوب و کامل از جانب مسیح، سر بدن است؛ اما قبل از آنکه به بازدهی کامل خود برسد، نیازمند پرورش است. در پرورش و شکوفایی این عطا، باید چهار قدم را در نظر بگیریم:

دعای زیاد

آن دوازده رسول، مبشر نیز بودند. آنان خود چنین گفتند: «اما ما خود را به عبادت و خدمت کلام خواهیم سپرد» (اعمال ۴:۶). به اعمال ۲:۳ و ۹:۱۰ نیز مراجعه کنید. دعا این امکان را به ایماندار می‌دهد که پر از روح القدس گردد و به این شکل، پیامش پرثمر گردد.

مطالعه گسترده کلام خدا

کتاب مقدس شمشیر روح است (ر.ش. به افسسیان ۱۷:۶). روح القدس تنها از آن چیزی استفاده می‌کند که ما در دستش قرار می‌دهیم. ما تا آن میزانی که کلام خدا یعنی این شمشیر را می‌شناسیم، می‌توانیم آن را در دست روح القدس قرار دهیم. موعظه کلام خدا نقطه مرکزی بشارت است (ر.ش. به دوم تیموتاؤس ۱۵:۲).

تشخیص و اطاعت از هدایت خدا

در بشارت، هدایت خاص روح القدس مهم است (ر.ش. به اعمال ۲۹:۸، ۹:۱۰-۱۷ و ۱۶:۶-۱۱). در یادگیری، تجربه نقش بسزایی دارد. تجربه به ما می‌آموزد که چگونه افکار خود را از هدایت الهی جدا سازیم.

بشارت بیشتر

برای شکوفایی عطای خدمت بشارت، هیچ راهی بهتر از بشارت دادن نیست. این امر را در زندگی سی. م. وارد (C.M.Ward) که یکی از تواناترین مبشران قرن بیستم است، می‌بینیم. اما او همیشه یک مبشر نبود. او به‌هنگام شروع خدمت خود، در یکی از جلسات بشارتی، پیام خود را کاملاً فراموش کرد و جلسه را بدون موعظه ترک کرد. این اتفاق بدان معنا نبود که او دیگر مبشر نیست، بلکه نشانگر آن بود که در خدمت بشارت به تجربه بیشتری نیاز دارد. او سال‌ها خدمت بشارت را انجام داد و

از هر فرصتی برای استفاده از عطایش سود جست. حال تمام جهان او را به عنوان مبشری توانا می شناسد.

- (۵) پرورش و شکوفایی عطای بشارت به کدام موارد زیر وابسته است؟ (بیش از یک جواب صحیح وجود دارد).
- (a) مطالعه کلام خدا
 - (b) تشخیص صدای خدا
 - (c) بشارت دادن

او بخشید بعضی شبانان-معلمان

چه کسی می بخشد

تا کنون در مطالعه خود در خصوص بخشنده عطایای خدمت، سه نکته زیر را آموختیم:

- (۱) مسیح بخشنده عطایاست.
 - (۲) مسیح، بخشنده عطایا، خداست.
 - (۳) مسیح، بخشنده عطایا، سر بدن نیز هست.
- حال آماده ایم تا این نکته را بیاموزیم که مسیح، بخشنده عطایا، نجات دهنده بدن نیز است: «مسیح نیز سر کلیسا و او نجات دهنده بدن است» (افسیان ۵: ۲۳). نجات دهنده به معنای «رهایی دهنده» است. چگونه بخشنده عطایای روحانی، رهایی دهنده بدن نیز است؟ در این رابطه به سه نکته اشاره می کنیم.

او بدن را از نادانی رهایی می‌بخشد

جهل و نادانی یکی از بزرگترین موانع ایمان است. مسیح با بخشیدنِ معلمان به کلیسا، بدن خود را از این مانع بزرگ نجات می‌دهد. معلمان درک و شناخت اعضای کلیسا را بالا می‌برند تا مانعی بر سر راه ایمان آنان به وجود نیاید.

او بدن را از خودمحوری رهایی می‌بخشد

یکی از بزرگترین خدمات شبانان- معلمان، رهایی اعضای بدن از خطر خودمحوری است. هدایت بدن به سوی زندگی مسیح‌محور، پاسخی قاطع به این مشکل است.

او بدن را از مشکلات رهایی می‌بخشد

«خداوند در وعده خود تأخیر نمی‌نماید چنانکه بعضی تأخیر می‌پندارند بلکه بر شما تحمل می‌نماید چون نمی‌خواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه به توبه گرایند» (دوم پطرس ۳:۹).

مشکلات و مشقات جزئی از زندگی است. حتی اعضای بدن مسیح نیز با مشکلات مواجه می‌شوند. مسیح، بخشنده عطایا، با بخشش شبانان- معلمان، ما را از مشکلات مان رهایی می‌بخشد. این مطلب به معنای آن نیست که ایمانداران فوراً از مشکلات رهایی می‌یابند؛ منظور این است که از طریق خدمت شبانان- معلمان، می‌توانند از شکست ناشی از مشکلات، دلسرد نشوند. اعضای بدن مسیح باید بیاموزند که از مشکلات خود درس‌هایی فرا گیرند و قدم‌هایی را برای برخورداری از یک زندگی مثبت و مفید بردارند.

نکات بالا درباره مسیح، تنها بیانگر بعضی از برکاتی است که او به عنوان بخشنده عطای شبانان- معلمان و نجات‌دهنده بدن به کلیسا عطا می‌کند.

۶) در مقابل عبارات صحیح علامت * بزنید.

(a) بخشنده عطایای خدمت، نجات‌دهنده بدن نیز است.

(b) نجات‌دهنده به معنای کاشف است.

(c) یکی از خدمات معلمان-شبانان رهایی بدن از مسیح‌محوری است.

(d) شبانان-معلمان به ایمانداران کمک می‌کنند تا از مشکلات خود درس

بیاموزند.

چه کسی دریافت می‌کند

در میان عطایای خدمت، عطای شبانان-معلمان بیشتر از همه وجود دارد، یعنی تعداد شبانان-معلمان بیش از رسولان، انبیاء و مبشران است. دلیل این امر نیاز بیشتر بدن به آنها است. شبانان-معلمان می‌توانند بسیاری از نیازهای بدن را رفع کنند.

چه کسی این عطا را دریافت می‌کند؟ در

بررسی خود درباره سایر عطایای خدمت، پی بردیم که سر کلیسا مشتاق مشاهده خصوصیات مشخصی در خادمان خود است. از آن جمله، می‌توان به وفاداری، حکمت، ایمان، پری روح‌القدس و قوت اشاره کرد. برای عطای شبانان-معلمان نیز برخورداری از تمام این خصوصیات مهم است. اما فراتر از تمام این ویژگی‌ها، یک

خصوصیت دیگر بسیار ضروری است، و آن محبت و مراقبت از دیگران است. به همین دلیل است که در خدمت شبانان-معلمان، اغلب از کلمه شبان استفاده می‌شود. شبان گوسفندانش را دوست دارد و از آنها مراقبت می‌کند. بخشنده این عطا، خود بزرگترین شبان گله است. او در کتاب مقدس شبان اعظم نامیده شده است. در بدن

مسیح، آنانی که این عطا را دریافت می‌کنند، باید قلبی شبان‌گونه داشته باشند و از محبت و مراقبتی همچون شبان اعظم که نجات‌دهنده بدن است، برخوردار باشند.

- (۷) بعضی از ایمانداران عطای شبان-معلم را دریافت می‌کنند. نجات‌دهنده بدن در بخشش این عطا به دنبال دیدن چه خصوصیتی در اعضای بدن است؟
- (۸) چوپان چه خصوصیت مشترکی با شبان-معلم دارد؟

تشریح خدمت شبانان-معلمان

کتاب مقدس بیشتر از تمام عطایا درباره عطای شبانان-معلمان سخن می‌گوید. ما این دو عطا را با یکدیگر بررسی می‌کنیم، زیرا بسیاری از دانشمندان کتاب مقدس، آنها را یک عطا می‌دانند، یعنی خدمت شبانی همراه با خدمت تعلیم.

در ابتدای بررسی خدمت شبانان-معلمان، باید بار دیگر به افسسیان ۴: ۱۱-۱۲ مراجعه کنیم. «و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیاء... و بعضی شبانان و معلمان را برای تکمیل مقدسین برای کار خدمت برای بنای جسد مسیح» این آیه به ما می‌گوید که خدمت تمام عطایا، تجهیز مقدسین برای خدمت است.

بسیاری از کتاب‌های عهدجدید به‌طور خاص برای شبانان نوشته شده است. آنها را «رسالات شبانی» می‌نامیم. دو رساله تیموتاؤس و تیتوس از آن جمله‌اند. این رسالات درباره خدمت شبانان به‌روشنی سخن می‌گویند. شما باید هر کتاب را چند بار بخوانید. برای آن که خدمت شبان-معلم را بهتر درک کنیم، باید به رابطه چوپان با گله‌اش توجه کنیم.

چوپان گوسفندان خود را دوست دارد و جان خود را فدای آنها می‌کند

یوحنا ۱۰: ۱۱-۱۵ را بخوانید. بهترین نمونه برای همه شبانان، شبان اعظم است. شبان-معلم تا زمانی که گله خود را دوست نداشته باشد، نمی‌تواند آنها را خدمت کند. محبت اساسی است برای ارائه خدمت مفید از طریق همه عطایای روحانی.

چوپان به گوسفندان/نش خوراک می‌دهد

«شمعون... آیا مرا بیشتر از اینها محبت می‌نمایی؟ بره‌های مرا خوراک بده. گوسفندان مرا شبانی کن» (یوحنا ۱۵:۲۱-۱۶). هنگامی که پطرس در رساله اولش، مطالبی خطاب به مشایخ (شبانان) می‌نویسد، به آنها دستور می‌دهد که «گله خدا را که در میان شما است بچرانید و آن نظارت را بکنید نه به زور بلکه به رضامندی و نه به جهت سود قبیح بلکه به رغبت» (اول پطرس ۲:۵).

غذای گله باید به گونه‌ای باشد که هم بره‌ها و هم گوسفندان بتوانند آن را بخورند. برای بره‌ها که همان ایمانداران جدید هستند، شیر کلام خدا لازم است (ر.ش. به اول پطرس ۲:۲ و عبرانیان ۱۳:۵). برای گوسفندان بالغ باید غذایی کامل‌تر آماده نمود (ر.ش. به اول قرنتیان ۱:۳-۲ و عبرانیان ۱۴:۵).

دستور پولس را به تیموتاؤس که شبان-معلم بود بخوانید: «و آنچه به شهود بسیار از من شنیدی به مردمان امین بسیار که قابل تعلیم دیگران هم باشند» (دوم تیموتاؤس ۲:۲). پولس بارها به تیموتاؤس دستور داد تا تعلیم دهد: «این امور را حکم و تعلیم فرما» (اول تیموتاؤس ۱۰:۴). «و به این معانی تعلیم و نصیحت فرما» (اول تیموتاؤس ۲:۶). «بنده خدا باید راغب به تعلیم و صابر باشد» (دوم تیموتاؤس ۲۴:۲).

چوپان رهبر گله خود است

شبان باید گله خود را رهبری کند. کتاب مقدس می‌فرماید: «و وقتی گوسفندان خود را بیرون برد پیش روی ایشان می‌خرامد» (یوحنا ۴:۱۰). شبان اعظم گله خدا، بهترین نمونه برای همه شبانان-معلمان است. آنها باید مثل شبان اعظم برای گله نمونه باشند. «و نه چنانکه بر قسمت‌های خود خداوندی بکنید بلکه به جهت گله نمونه باشید» (اول پطرس ۳:۵). «بلکه مؤمنین را در کلام و سیرت و محبت و ایمان و عصمت نمونه باش» (اول تیموتاؤس ۱۱:۴). رهبر خوب در مقابل پیروانش حرکت می‌کند و برای آنها نمونه می‌گردد.

چوپان از گله‌اش محافظت می‌کند

یوحنا ۱۱:۱۰-۱۲ را بخوانید. «پس نگاه دارید خویشان و تمامی آن گله را که روح‌القدس شما را بر آن اسقف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید... زیرا من می‌دانم که بعد از رحلت من گرگان درنده به میان شما در خواهند آمد که بر گله ترحم نخواهند نمود» (اعمال ۲۸:۲۰-۲۹). محافظت از گله مسئولیت بزرگ شبان-معلم است. بهترین محافظتی که او می‌تواند از گله خود بکند، این است که گله‌اش را به‌سوی درکی جامع از کلام خدا هدایت نماید.

هدف چوپان زیادت‌تر شدن گله است

شبان می‌خواهد تا گوسفندان، گوسفندان دیگری را تولید کنند و بیشتر فعالیت‌های او در جهت تحقق این هدف است. شبان-معلم نیز هدف مشابهی را در ذهن دارد. سخنان شبان اعظم را به‌یاد آورید: «و مرا گوسفندان دیگر هست که از این آغل نیستند، باید آنها را نیز بیاورم...» (یوحنا ۱۶:۱۰). به‌همین دلیل، پولس به تیموتاؤس می‌نویسد: «عمل مبشر را بجا آور» (دوم تیموتاؤس ۵:۴). هنگامی که شبان-معلم به‌عنوان مبشر خدمت می‌کند، دو چیز رخ می‌دهد. اول، او اعضای جدیدی را به بدن مسیح می‌آورد. دوم، او چون خود در بدن نمونه است، به گله خود تعلیم می‌دهد تا اعضای جدیدی را به گله بیاورند.

۹) چرا خدمت شبان-معلم مانند کار چوپان است؟ (بیش از یک جواب صحیح وجود دارد.)

- a) اعضای خود را دوست دارد و از آنها مراقبت می‌کند.
- b) اعضای خود را با شیر و غذای کامل کلام خدا تغذیه می‌کند.
- c) اعضای خود را به‌حال خود می‌گذارد تا یاد بگیرند چگونه با دشمنان بجنگند.
- d) بر آنها ریاست و خداوندی می‌کند.

هدف از زیادت‌تر شدن گله، بنای بدن مسیح است. هدف مسیح از بنای بدنش چیست؟ پولس پاسخ آن را در افسسیان ۴:۱۳-۱۶ ارائه می‌کند. این قسمت را با دقت بخوانید و به نکات زیر توجه کنید:

یگانگی ایمان

چه مسئولیت سنگینی بر دوش اشخاصی است که عطایای خدمت را دارند. آنها وظیفه دارند ایمانداران را به‌سوی یگانگی در ایمان هدایت کنند. یگانگی به‌معنای «وحدت» است (ر.ش. به مزمور ۱۳۳:۱). شرط لازم برای رسیدن به یگانگی ایمان، یگانگی و اتحاد در روح‌القدس است (ر.ش. به افسسیان ۴:۳). یگانگی روح‌القدس، آن زمین نیکویی است که در آن یگانگی ایمان به بهترین شکل رشد می‌کند. بدون یگانگی روح، یگانگی ایمان سرد و بی‌روح است. اما نمی‌توان یگانگی روح را آسان به‌دست آورد. برای دستیابی به آن باید با خدا و اعضای بدنش رابطه صحیحی داشت و از تفکری پر از محبت و بخشش برخوردار بود.

یگانگی ایمان به معنای «اعتقاد به معتقدات واحد» است؛ این معتقدات از تعالیم کتاب‌مقدس سرچشمه می‌گیرند. بخشی از اهداف عطایای خدمت، یگانگی ایمان اعضای بدن است.

یگانگی شناخت

منظور ما از شناخت، نوع بسیار خاص آن است و آن «معرفت تام پسر خداست» (افسیان ۴:۱۳). قلمرو شناخت فراتر از داشتن مجموعه‌ای از اطلاعات در باره مسیح است؛ شناخت یعنی شناختن شخصی او. این شناخت حداقل در سه بُعد صورت می‌گیرد (ر.ش. به فیلیپیان ۳:۱۰):

- ۱) تجربه کردن قدرت قیام او
- ۲) شراکت در رنج‌های او
- ۳) هم‌شکل شدن با او در مرگش

مسیح عطایای خدمت را می‌بخشد تا تمام بدن به یگانگی این شناخت مهم دست یابند.

قومی بالغ

ترجمه قدیمی کتاب مقدس از عبارت «انسان کامل» استفاده می‌کند. کامل به معنای «بی‌عیب» است. اشخاصی که در کلیسا عطایای خدمت دارند، همگی از کتاب مقدس استفاده می‌کنند. طرحی که آنها را در خدمت‌شان هدایت می‌کند، رسیدن به «اندازه قامت پری مسیح» است (افسیان ۱۳:۴). طرح به معنای «نقشه‌ای است که یک معمار در ساختن خانه از آن استفاده می‌کند». رابطه مهمی بین این هدف بزرگ یعنی بلوغ قوم خدا و هدف عالی خدا برای کلیسا وجود دارد. هدف خدا آن است که فرزندان بسیاری به شباهت فرزندش در آیند (رومیان ۸:۲۸-۳۰). هنگامی که از عطایای خدمت به‌درستی استفاده کنیم و ایمانداران بالغ شوند، اعضای جدید به بدن مسیح اضافه می‌گردند و یک بدن سالم خودبه‌خود رشد می‌کند.

رشد و شکوفایی این عطا

در پرورش و شکوفایی این عطا، همان مواردی که برای عطای بشارت ذکر کردیم صدق می‌کنند.

۱۰) با کلمات خود شرح دهید که بخشنده این عطا چگونه در زندگی‌تان عمل می‌کند؟ (پاسخ را در دفترچه خود بنویسید.) لطفاً درس را از ابتدا دوباره مرور کنید.

خودآزمایی

سؤالات چندجوابی. در مقابل پاسخ‌های صحیح علامت * بزنید.

۱) عطایای خدمت کدام‌ها هستند؟

- (a) شبان-معلم
- (b) یگانگی روح
- (c) اپلس
- (d) مبشران
- (e) رسولان
- (f) محبت
- (g) انبیا

۲) در درس آموختیم که به بخشنده عطایای خدمت نام‌های دیگری نیز تعلق

می‌گیرد. آنها عبارتند از

- (a) سر
- (b) روح‌القدس
- (c) بدن
- (d) خدا

۳) خدمت مهم عطایا بنای چیست؟

- (a) شبان کلیسا
- (b) یک عضو کلیسا
- (c) کلیسا و بدن مسیح

۴) فهمیدیم که می‌توان عطایای خدمت را پرورش داد. این کار از چه طریق صورت می‌پذیرد؟

(a) دعا

(b) مطالعه کلام خدا

(c) شنیدن و اطاعت از صدای خدا

(d) استفاده از عطا

۵) اول قرن‌تینان ۱۳:۵-۶ را از حفظ بنویسید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(۱) (b) کنترل

(d) دانستن

(e) رفع کردن

(۶) (a) درست

(b) غلط

(c) غلط

(d) درست

(۲) (b) سر

۷) او به دنبال ایمان‌داری است که دیگران را دوست داشته باشد و از آنها مراقبت کند.

(۳) (a) پر بودن از ایمان و قدرت

(c) وفاداری در کلیسا

(d) پر بودن از روح‌القدس و حکمت

۸) چوپان گله‌اش را دوست دارد و از آن مراقبت می‌کند.

(۴) a) غلط

(b) درست

(c) غلط

(d) غلط

۹) a) اعضای خود را دوست دارد و از آنها مراقبت می‌کند.

(b) اعضای خود را با شیر و غذای کامل کلام خدا تغذیه می‌کند.

(۵) a) مطالعه کلام خدا

(b) تشخیص صدای خدا

(c) بشارت دادن

(۱۰) پاسخ خودتان.

سایر عطایای خدمت: قسمت اول

خدمت، تعلیم، تشویق (موعظه)

تا کنون چهار عطای خدمت را بررسی کردیم. گرچه در باب چهارم رساله افسسیان، از پنج عطای خدمت نام برده شده، اما ما شبانان و معلمان را یک عطا در نظر گرفتیم.

در درس گذشته، دربارهٔ مبشران و شبانان- معلمان بحث کردیم و آموختیم که همه ایمانداران باید خدمت بشارت را انجام دهند؛ اما عده‌ای از ایمانداران دعوت خاصی برای خدمت بشارت دارند. همچنین دیدیم که تعداد ایماندارانی که به خدمت شبان-معلم دعوت می‌شوند، بیشتر از سه عطای دیگر است. همچنین به هدف مسیح از بخشش عطایای روحانی توجه خاصی مبذول داشتیم. حال آماده‌ایم تا گروه دیگری از عطایای روحانی را بررسی کنیم؛ عنوان این گروه هست: «سایر عطایای خدمت». نکته قابل توجه در مورد این گروه این است که تعداد ایماندارانی که از این عطایا برخوردارند، بیشتر از سایر عطایا، حتی شبان-معلم است زیرا بسیاری از ایمانداران نه خدمت شبان-معلم دارند و نه خدمات دیگری که مورد مطالعه قرار دادیم. اما این امر بدان معنا نیست که ایشان دارای عطایای روحانی نیستند. در این درس با سایر عطایای خدمت آشنا خواهیم شد و خواهیم دید که بسیاری از ایمانداران می‌توانند دارای این عطایا باشند.

شما ممکن است هدایت خاصی از روح القدس در زمینهٔ عطایای خدمت نداشته باشید؛ اما بسیار امکان دارد که در پایان این درس، تشخیص دهید که قبلاً خداوند عطایایی را به شما بخشیده است. به‌هنگام مطالعهٔ درس، دعا کنید تا روح خدا شما را هدایت کند.

رئوس مطالب

عطای خدمت
عطای تعلیم
عطای موعظه (تشویق)

اهداف درس

- سه عطای خدمت را نام برده، عملکرد آنها را شرح دهید.
- هدف سه عطای خدمت را شرح دهید.
- توضیح دهید چگونه ایمانداران (از جمله خودتان) می‌توانند عطایای خدمت را پرورش دهند و شکوفا سازند.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- اعمال رسولان باب‌های ۱ تا ۶ را بخوانید. در هر باب خدمات مختلف را تشخیص دهید. برای مثال در باب ۴، خدمت بخشش اموال را می‌بینید. آیات ۳۴-۳۷ را بخوانید.
- ۲- به حفظ کردن اول قرن‌تینان ۱۳ ادامه دهید. در دفترچه خود آیات ۱-۷ را از حفظ بنویسید. در پایان این درس، باید بتوانید ۸ آیه اول این باب را از حفظ بنویسید.
- ۳- درس را با دقت بخوانید. به خصوص زیر نکات مهم خط بکشید.
- ۴- به سؤالات درس پاسخ دهید. سؤالاتی را که به آنها پاسخ صحیح نداده‌اید، با مراجعه به درس دوباره مرور کنید.
- ۵- به خودآزمایی انتهای درس پاسخ دهید. پاسخ‌های خود را به دقت با پاسخنامه انتهای کتاب مقایسه کنید.

عطای خدمت

قبل از شروع درس که اساساً بر پایه عطایای نام برده شده در رساله رومیان باب دوازدهم است، توضیح مختصری لازم است. گروه‌بندی دقیق عطایای روحانی بسیار مشکل است. بنابراین، در مطالعه هر درس متوجه نوعی تداخل بین عطایا خواهیم شد که مسأله نگران‌کننده‌ای نیست، زیرا همه عطایا از یک منبع سرچشمه می‌گیرند. در باب دوازدهم رومیان، فهرست عطایا از نبوت شروع می‌شود. چون این عطا را در بخش مربوط به «عطایای روح» بررسی خواهیم کرد، پس در این درس به آن نخواهیم پرداخت. در بخش پایانی رساله اول قرن‌تین باب ۱۲، با فهرست دیگری از عطایای روحانی روبرو می‌شویم که شامل عطایای هر سه گروه است.

تعریف

«... یا خدمت در خدمت‌گذاری» (رومیان ۷:۱۲). خدمت کردن

به معنی «یاری رساندن» است.

در ترجمه یونانی عهدجدید چند بار از کلمه «یاری رساندن» استفاده شده است. اول در آیه بالا یعنی رومیان ۷:۱۲؛ و همچنین در دوم قرن‌تین ۴:۸ که می‌فرماید: «التماس بسیار نموده این نعمت و شراکت در خدمت مقدسین را از ما طلبیدند». در اینجا گروهی از ایمانداران کلیسا در مکادونیه، از پولس و همراهان او خواستند تا اجازه دهند در رفع نیازهای ایماندارانی که مشکلات بسیاری داشتند، همکاری کنند. تنها جای دیگری که از کلمه یاری رساندن استفاده می‌شود، دوم قرن‌تین ۱:۹ است: «خدمت مقدسین». این مورد نیز مشابه دوم قرن‌تین ۴:۸ است. بنابراین، نتیجه می‌گیریم که عطای خدمت عموماً خدمتی است برای رفع نیازهای دیگران. این خدمت کاربرد بسیار وسیعی دارد و به یک معنا شامل تمام عطایای روحانی می‌شود.

زیرا هدف تمام عطایا این است که به ما کمک کند تا به دیگران خدمت کنیم. در این درس، عطای خدمت را عمدتاً در ارتباط با رفع نیازهای مادی دیگران بررسی خواهیم نمود.

(۱) کلمه‌ای که بهترین تعریف برای خدمت یا «یاری رساندن» است، چیست؟

تشریح عطای خدمت و نمونه‌هایی از آن

در اعمال رسولان ۳۶:۹-۴۱ با ماجرای «طابیتا» یا غزال آشنا می‌شویم. او عطای خدمت داشت. «وی از اعمال صالحه و صدقاتی که می‌کرد پر بود» (اعمال ۳۶:۹). او چه کاری انجام می‌داد؟ او برای بیوه زنان لباس می‌دوخت. بعد از فوت ناگهانی‌اش، پطرس به خانه او رفت. «همه بیوه‌زنان گریه‌کنان حاضر بودند و پیراهن‌ها و جامه‌هایی که غزال وقتی که با ایشان بود دوخته بود به وی نشان می‌دادند» (اعمال ۳۹:۹).

هنوز هم در جهان بیوه‌زنان و یتیمان

بسیاری وجود دارند. نیازمندان بسیاری اطراف ما و در هر جامعه‌ای چشم‌انتظار کمک ما هستند. چه عالی خواهد بود که عده‌ای از فرزندان خدا همچون طابیتا عطای خدمت داشته باشند.

طابیتا قبلاً خیاطی را آموخته بود. علاوه بر این، خداوند نیز از طریق روح‌القدس، باری در قلب طابیتا گذاشته بود تا از این حرفه خود برای کمک به مردم محتاج استفاده کند؛ نتیجه آن عطای خدمت بود. کافی نیست که فقط استعدادی داشته

باشیم. هنگامی که استعدادهای ما در دست روح خداست، او می‌تواند آنها را به عطایای خدمت تبدیل کند.

قبلاً درباره استیفان و فیلیپس که هر دو مبشر بودند، مطالبی آموختیم. آنها قبل از عطای بشارت، عطای خدمت داشتند. گفتیم که آنها مسئول امور خیریه کلیسا بودند. بسیار احتمال دارد که آنها در این کار استعداد داشتند، اما تا زمانی که کار روح خدا به استعداد آنها افزوده نشده بود، عطای خدمت نداشتند. آنها با عطای خدمت خود به بیوه‌زنان کلیسا خدمت کردند.

تقریباً هر استعداد طبیعی می‌تواند به عطای خدمت تبدیل شود. این امر زمانی اتفاق می‌افتد که شخص با هر استعداد طبیعی خود از روح خدا پر گردد. برای مثال، فردی را در نظر بگیرید که استعداد سراییدن دارد. سراییدن عطای خدمت نیست، بلکه یک استعداد طبیعی است. اما زمانی که شخص از روح خدا پر می‌گردد، استعداد او می‌تواند به عطای خدمت تبدیل شود. آیا استعدادی دارید؟ آن را به خدا تقدیم کنید و او از آن به عنوان یک عطا استفاده می‌کند، عطایی که با آن می‌توانید دیگران را خدمت کنید.

۲) تفاوت بین استعداد و عطای خدمت این است که.....

a) شما با عطایا متولد می‌شوید نه با استعداد.

b) هر شخصی استعدادی دارد، اما روح خدا از طریق شخصی که عطای خدمت دارد عمل می‌کند.

c) استعدادها را می‌توان خرید اما عطایا را نمی‌توان.

هدف عطای خدمت

هدف از عطای خدمت، یاری رساندن به ایمانداران و مردم است. یکی از بهترین راه‌های جذب مردم به مسیح، قبل از هر چیز، رفع نیازهای آنها است.

در انجیل یوحنا، باب ۹، می‌خوانیم که مسیح یک نابینا را شفا می‌دهد. آن نابینا نیاز بزرگی داشت و مسیح آن نیاز را رفع کرد. عیسی وقتی اعتماد او را جلب کرد، به او گفت: «آیا تو به پسر خدا ایمان داری؟ او در جواب گفت: این آقا کیست تا به او ایمان آورم؟» (یوحنا ۹: ۳۵-۳۶). مسیح با رفع نیاز مادی آن مرد نابینا، او را آماده نمود تا ایمان بیاورد.

هنگامی که به‌گونه‌ای اصیل و صادقانه به نیازهای دیگران برسیم، کار خدا با موفقیت انجام خواهد شد.

(۳) یکی از بهترین راه‌های رساندن انجیل به قلب دیگران، چیست؟

عطای تعلیم

تعریف

«... یا معلم در تعلیم» (رومیان ۱۲: ۷).

در اینجا تعلیم به معنای «آموزش»، «نشان دادن آنچه که باید انجام گیرد» و «تربیت» است. بنابراین، عطای تعلیم را می‌توان اینچنین تعریف کرد: (۱) عطایی است که به دیگران نشان می‌دهد که بعضی چیزها را چگونه انجام دهند؛ (۲) عطایی است برای تربیت دیگران برای انجام بعضی چیزها؛ (۳) عطای تعلیم دادن دیگران، از جمله دادن آگاهی و دانش.

تفاوت بین عطای شبان-معلم و عطای تعلیم آن است که عطای شبان-معلم در ارتباط با خدمت رهبری است. اما عطای تعلیم تنها محدود به رهبران مشخصی در کلیسا نمی‌شود. هر عضوی در بدن مسیح می‌تواند عطای تعلیم داشته باشد. بعضی به‌طور طبیعی استعداد تعلیم دادن دارند. اگر چنین اشخاصی از روح خدا پر گردند،

بسیار امکان دارد که دریابند که استعدادشان به عطای تعلیم تبدیل شده است. آیا این بدان معناست که زنان نیز می‌توانند تعلیم دهند؟ بله، می‌توانند. برای عده‌ای اول تیموتاؤس ۱۱:۲-۱۲ سؤال برانگیز است. اما پولس نمی‌گوید که زنان نمی‌توانند عطای تعلیم داشته باشند. او در رساله تیطس می‌فرماید «همچنین زنان پیر، در سیرت متقی باشند و نه غیب‌گو و نه بنده شراب، بلکه معلمات تعلیم نیکو تا زنان جوان را خرد بیاموزند» (تیطس ۲:۳ و ۴).

منظور پولس بر این اصل قرار دارد که زنان نباید در کلیسا بر مردان قدرت اجرایی داشته باشند. اگر زنان این اصل را نپذیرند، بهتر است به آنها مسئولیتی ندهیم. این اشتباه نیست که زنان تعلیم دهند، اما این امر نباید باعث بروز مشکلات شود. اگر زنی عطای تعلیم دارد، باید به دنبال هدایت خدا باشد و به روح خدا اجازه دهد تا عطایش را به درستی پرورش دهد.

۴) تعلیم به معنای کدام مورد زیر است؟

(a) آگاهی دادن

(b) انتقال دانش

(c) نمونه بودن

(d) آموزش

۵) زنان نیز می‌توانند از عطای تعلیم برخوردار باشند اگر.....

(a) به خاطر استعداد خود آن را تقاضا کنند.

(b) به روح خدا اجازه دهند آن را به درستی پرورش دهد.

تشریح عطای تعلیم و نمونه‌هایی از آن

کار تعلیم را می‌توان به صورت‌های مختلف انجام داد. در اینجا تنها به دو نمونه از مهم‌ترین روش‌های تعلیم اشاره می‌کنیم.

تعلیم از طریق نمونه بودن

پولس در این باره در رساله تیطس ۵-۳:۲ راهنمایی‌هایی به تیطس می‌دهد. بخشی از خدمت تیطس تعلیم بود. او باید به زنان مسن‌تر می‌آموخت که چگونه به زنان جوان‌تر تعلیم دهند؛ زنان مسن‌تر می‌بایست زنان جوان‌تر را با الگو و نمونه نیکی که از خود بر جای می‌گذازدند، تعلیم دهند. فهرستی از کارهایی که زنان مسن‌تر می‌بایست انجام دهند عبارت است از:

رفتاری خدایسندانه داشته باشند.

به کسی تهمت نزنند.

اسیر شراب نباشند.

شوهران خود را دوست بدارند.

پرهیزکار و پاک‌دامن باشند.

خانه‌دار باشند.

مطیع شوهران‌شان باشند.

از کلام خدا بد نگویند.

زنان مسن‌تر می‌توانستند با صحبت کردن، به زنان جوان‌تر تعلیم دهند. اما فقط این کافی نبود؛ ایشان می‌بایست با رفتار نمونه خود به آنان تعلیم دهند. نمونه بودن یک روش تعلیمی است که در هر فرهنگی قابل اجراست. روش تعلیمی نمونه بودن، به دیگران نشان می‌دهد که چگونه کاری را انجام دهند. این امر می‌تواند برای شخص پر از روح‌القدس عطای تعلیم باشد.

تعلیم از طریق آگاهی بخشیدن

آگاهی بخشیدن روشی است که عیسی اغلب از آن استفاده می‌کرد. در باب پنجم انجیل متی، در بخش موعظه سر کوه، می‌خوانیم که، «شاگردانش نزد او حاضر شدند. آنگاه دهان خود را گشوده ایشان را تعلیم داد». در تعلیم خود به آنها آگاهی بخشید که

چه نوع زندگی، خداوند را خشنود می‌کند. در دروس گذشته آموختیم که شناخت بسیار مهم است و اساس ایمان است. اشخاصی که با آگاهی بخشیدن به دیگران تعلیم می‌دهند، ایمان آوردن ایشان را ممکن می‌سازند. این امر یکی از مهم‌ترین خدمات عطای تعلیم است. شناختی که معلم بخشنده آن است، باید اساساً بر پایه درک کلام خدا باشد. معلم معنای کلام خدا را تشریح می‌کند. والدین می‌توانند هنگام آموزش کلام خدا به فرزندان‌شان، از عطای تعلیم استفاده کنند. معلم کانون شادی و یا معلم کتاب مقدس نیز می‌تواند از آن بهره ببرد. حتی زمانی که یک ایماندار به ایماندار دیگر یا به گروهی از دوستان تعلیم می‌دهد، می‌تواند از این عطا بهره ببرد. ما حتی نباید امکان استفاده یک معلم پر از روح القدس را از این عطا در مدارس عمومی نادیده بگیریم. او نیز می‌تواند عطای تعلیم داشته باشد.

۶) اگر عبارت صحیح است، در مقابل آن حرف T، و اگر غلط است حرف F بگذارید.

- a) تعلیم را می‌توان به صورت‌های مختلف انجام داد.
- b) تعلیمی که با آگاهی بخشیدن همراه است ایمان را ایجاد می‌کند.
- c) هنگامی که تعلیم ما همراه با رفتار خاصی است، از روش نمونه بودن استفاده می‌کنیم.

هدف عطای تعلیم

خدمت تعلیم به معنای آگاهی بخشیدن است. هدف از آن، ایجاد ایمان، زندگی و عمل صحیح است. همه ما از اهمیت وافر ایمان، زندگی و عمل صحیح در اعضای بدن مسیح آگاهیم. بدون آنها بدن مسیح حتی قادر به ادامه حیات نیست. این مطلب به ما کمک می‌کند تا ارزش والای عطای تعلیم را درک کنیم.

(۷) عطای تعلیم مهم است چون.....

(a) همه می‌توانند آن را داشته باشند.

(b) ما را نمونه خوبی می‌سازد.

(c) پایه مناسب برای ایمان است.

عطای تشویق (موعظه)

تعریف عطا

این عطا در ترجمه قدیمی فارسی، «موعظه» نامیده شده است، چرا که کلمه «وعظ» یا «موعظه» در اصل به معنی پند و اندرز دادن است. به همین دلیل است که نام برنابا در ترجمه قدیمی، «ابن الوعظ» معنی شده است. کلمه وعظ و موعظه در مورد معنای نام برنابا و نیز در رومیان ۸:۱۲ در ترجمه «مژده برای عصر جدید»، «تشویق کردن» ترجمه شده که در واقع، به معنی اصلی موعظه، یعنی پند و اندرز دادن، نزدیک است. بنابراین، در این درس، گرچه ما از کلمه «موعظه» استفاده خواهیم کرد، اما معنایی که مد نظر داریم، همان تشویق و ترغیب و پند و اندرز دادن است. موعظه یا تشویق به معنای «فراخواندن یا دعوت نمودن» است. عطای تشویق به معنای دعوت ایمانداران برای نزدیک شدن به خدا و به مشیت الهی است. عطای تشویق به معنای دعوت ایمانداران برای انجام کار خاصی نیز هست. ایماندارانی که عطای تشویق دارد، دیگران را به نزدیک شدن به خدا یا مشیت الهی دعوت می‌کند.

تشریح عطای تشویق و نمونه‌هایی از آن

«...اگر [عطیه شما] تشویق دیگران است، باید چنان کنیم» (رومیان

۸:۱۲).

تاکنون در رومیان ۱۲ متمرکز دستورات پولس درباره عطایا نشده‌ایم. اما نمی‌خواهیم آنها را نادیده بگیریم. در آیه ششم همین باب، می‌خوانیم که پولس

اصرار می‌کند اشخاصی که این عطایا را دارند، آنها را به‌کار گیرند. معنای این جمله چیست؟ پولس می‌گوید که باید از عطایا استفاده کرد و آنها را پرورش داد. به عبارت دیگر باید سعی کنیم تا آنجا که ممکن است، عطایا را جزیی از زندگی خود بگردانیم. «اگر تشویق دیگران است، باید چنان کند (یعنی عطای خود را به‌کار گیرد)» (رومیان ۸:۱۲). شخص باید از عطایش استفاده کند و آن را پرورش دهد.

بسیاری از اعضای بدن مسیح ممکن است عطای تشویق داشته باشند. با نگاهی دقیق‌تر به کاربرد این عطا در کلیسای اولیه، این واقعیت را بهتر درک می‌کنیم. با بررسی آیاتی که کلمه وعظ یا تشویق را به‌کار برده‌اند، درمی‌یابیم که این کلمه به معنای دعوت ایمانداران است تا:

- ۱) از دل و جان به خداوند وفادار بمانند (اعمال ۲۳:۱۱).
- ۲) در ایمان خود پایدار بمانند (دوم قرنتیان ۲۲:۱۴).
- ۳) کار خاصی را انجام دهند (دوم قرنتیان ۵:۹).
- ۴) در خشنود ساختن خدا بیشتر و بیشتر ترقی کنند (اول تسالونیکیان ۱:۴).
- ۵) به افراد بی‌انضباط هشدار دهند؛ اشخاص کم‌جرات را تقویت دهند؛ ضعیفان را مورد حمایت قرار دهند؛ نسبت به همه مردم بردبار باشند؛ بدی را با بدی تلافی نکنند؛ و دائماً در پی نیکی کردن باشند (اول تسالونیکیان ۵:۱۴-۱۵).
- ۶) کار کنند تا هزینه زندگی خود را تأمین نمایند (دوم تسالونیکیان ۱۲:۳).
- ۷) برای همه مردم دعا و شفاعت کنند (اول تیموتاؤس ۱:۲).
- ۸) خرداندیش باشند (تیطس ۶:۲).
- ۹) از ایمان دفاع کنند (یهودا ۳).

تمام این آیات تصویر خوبی از معنای موعظه و تشویق به دست می‌دهند. با توجه به این آیه‌ها، هر یک از ایمانداران می‌توانند به نوعی به یکدیگر کمک کنند و از عطای تشویق برخوردار باشند. رسولان، انبیا، مبشران، شبانان-معلمان، همگی می‌توانند تشویق‌کننده و تسلی‌دهنده باشند. هر ایماندار پر از روح می‌تواند عطای تشویق داشته باشد.

همه ایمانداران باید به عبرانیان ۱۳:۳ توجه کنند: «بلکه هر روزه همدیگر را نصیحت کنید.» ایماندارانی که هر روز به برادران خود کمک می‌کنند و پر از روح‌القدس می‌گردند، به‌طور قطع شادی الهی را تجربه خواهند نمود.

۸) در مقابل عبارات صحیح حرف T و در مقابل عبارات غلط حرف F بگذارید.

(a) هیچ‌یک از عطایایی که خدا به ما می‌دهد، نیازی به پرورش ندارند.

(b) کار اصلی ما به‌هنگام تشویق کردن دیگران، طرح سؤال از ایشان است.

(c) تنها عده خاصی می‌توانند مشوق باشند.

(d) اگر هر روز با کمک کردن به دیگران از خداوند اطاعت کنیم، عطای تشویق خواهیم داشت.

هدف عطای تشویق

تشویق اهداف بسیاری در بدن مسیح دارد. تقریباً همه ایمانداران نیاز به تشویق و دلگرمی دارند. اشخاصی که به‌طور خاص با مشکلات و سختی‌های زندگی روبرو می‌شوند، به تشویق بیشتری احتیاج دارند. می‌توانیم بگوییم که هدف عطای تشویق، دعوت ایمانداران به مشارکت نزدیکتر با خدا و انجام خواست و اراده اوست. تشویق به معنای دعوت ایمانداران برای انجام کارهایی است که مشارکت آنها را با خدا غنی‌تر می‌کند.

۹) بیشتر ایمانداران نیاز خود را برای نزدیکتر شدن به خدا می دانند و یا نیاز دارند برای انجام بعضی از کارها تشویق شوند. ایمانداران می توانند از طریق به یکدیگر کمک کنند.

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

خودآزمایی

جملات زیر یا صحیح هستند یا غلط. اگر جمله صحیح است، در مقابل آن حرف T و اگر جمله غلط است در مقابل آن حرف F بگذارید.

- (۱) گروه‌بندی دقیق عطایای روحانی بسیار مهم است.
- (۲) سرچشمه تمام عطایای روحانی خداست.
- (۳) یاری رساندن، به معنای رفع نیازهای دیگران است.
- (۴) استعدادهای طبیعی همان عطایای روحانی هستند.
- (۵) تعلیم به معنای «نشان دادن آنچه که باید انجام گیرد» است.
- (۶) عطای خدمت نمی‌تواند در امر بشارت مفید باشد.
- (۷) ایماندار باید شبان باشد تا عطای تعلیم داشته باشد.
- (۸) والدین می‌توانند در خانه عطای تعلیم داشته باشند.
- (۹) زنان هرگز نباید در کلیسا تعلیم دهند.
- (۱۰) مهم‌ترین وظیفه معلم، آگاهی بخشیدن از کلام خداست.
- (۱۱) شناخت پایه ایمان است.
- (۱۲) تشویق یعنی بشارت دادن.
- (۱۳) ایمانداران می‌توانند یکدیگر را تشویق کنند.
- (۱۴) هدف از تشویق، دعوت دیگران به برقراری مشارکتی نزدیکتر با خداست.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(۱) خدمت

(۶) a درست

b درست

c درست

(۲) b

(۷) c

(۸) F-a

F-b

F-c

T-d

(۴) همه موارد صحیح هستند

(۹) عطای تشویق

(۵) b

سایر عطایای خدمت: قسمت دوم

بخشیدن (گشاده‌دستی)، تدابیر (مدیریت)، رحم کردن، و اعانت (کمک)

در درس گذشته سه عطاء خدمت را از رساله رومیان باب ۱۲ بررسی کردیم. آموختیم که اعضای بدن مسیح، عطایای مختلفی دارند. کسانی که این عطایا را دریافت می‌دارند، باید آنها را برای بنای بدن مسیح، یعنی کلیسا، به کار ببرند. اکنون آماده‌ایم چهار عطاء دیگر را که مربوط به گروه «سایر عطایای خدمت» می‌گردد، بررسی کنیم. هر یک از آنها خدمت و هدف مهمی دارند. هرچه شناخت ما از این عطایا بیشتر شود، برکات بیشتری نصیب‌مان می‌گردد. این درس را با حالت دعا بخوانید و قلب خود را به‌سوی روح‌القدس باز کنید. با درک عطایای خدمت در زندگی‌تان، خدا را شکر کنید.

رئوس مطالب

- عطای بخشیدن (گشاده‌دستی)
- عطای پیشوایی (مدیریت)
- عطای رحم کردن
- عطای اعانت (کمک)

اهداف درس

- هفت عطاءى خدمت را نام برده، آنها را شرح دهيد.
- هدف هر يك از عطايای خدمت را درك كنيد.
- توضيح دهيد چگونه می‌توانید این عطایا را در زندگی‌تان شکوفا سازید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- به حفظ کردن اول قرن‌تین ۱۳ ادامه دهید. در پایان این درس باید بتوانید ۹ آیه اول این باب را از حفظ بیان کنید.
- ۲- در دفترچه خود فهرست هفت عطاءى خدمت را بنویسید.
- ۳- درس را با دقت بخوانید. زیر نام هر عطا خط بکشید. این کار به شما کمک می‌کند تا آنها را به‌خاطر بسپارید.
- ۴- همانند درس‌های گذشته به خودآزمایی پاسخ دهید.

متن درس

عطاءى بخشیدن (گشاده‌دستی)

تعریف عطا

«واعظ در موعظه» (رومیان ۸:۱۲). همه ما معنای دادن و بخشیدن و گشاده‌دستی را می‌دانیم. با اینحال لازم است آن را روشن‌تر تعریف و تشریح کنیم. منظور ما از عطاءى بخشیدن، عطایی است که این توانایی را به ایماندار می‌دهد تا با سخاوت و از روی اختیار نیازهای مادی دیگران و نیازهای کار خدا را رفع کند. عطای بخشش بیشتر به پول ما مربوط می‌شود، گرچه به موارد دیگر از جمله وقت، توانایی و استعداد ما نیز مربوط می‌شود.

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

عطای بخشیدن از یکی شدن قابلیت‌ها و توانایی‌های انسان با توانایی‌های خدا حاصل می‌شود. توانایی انسان بسیار محدود است، اما توانایی خدا نامحدود است. چقدر عجیب است که توانایی ناچیز انسان در کنار توانایی عظیم خدا قرار گیرد. شکوفایی و پرورش عطای بخشیدن ثمره این وحدت است.

اگر با دقت بحث پولس را در رساله دوم قرنتیان باب‌های ۸ و ۹ بخوانیم، عطای بخشیدن را بهتر درک خواهیم کرد. در این آیات با این نقطه‌نظرها آشنا می‌شویم:

۱) هنگامی که الگوی پسندیده دیگران را سرمشق خود قرار می‌دهیم، عطای بخشیدن در ما رشد می‌کند. «[مکادونی‌ها] بلکه اول خویشتن را به خداوند و به ما برحسب اراده خدا دادند» (دوم قرنتیان ۵:۸).

۲) عطای بخشیدن در زندگی ایماندار مهم است. «بلکه چنانکه در هر چیز افزونی دارید در ایمان و کلام و معرفت و کمال اجتهاد و محبتی که با ما می‌دارید در این نعمت نیز بیفزائید» (دوم قرنتیان ۷:۸).

۳) عطای بخشیدن نتیجه قوانین نیست. «این را به طریق حکم نمی‌گوییم» (دوم قرنتیان ۸:۸).

۴) بهترین نمونه این عطا خود خداوند عیسی است. «زیرا که فیض خداوند ما عیسی مسیح را می‌دانید که هر چند دولتمند بود برای شما فقیر شد تا شما از فقر او دولتمند شوید» (دوم قرنتیان ۹:۸).

۵) عطای بخشیدن به کسانی داده می‌شود که با شادی ببخشند. «زیرا خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد» (دوم قرنتیان ۷:۹).

۶) کلام خدا به ما اطمینان می‌دهد که نیازهای ما رفع خواهد شد. «ولی خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در هر امری کفایت کامل داشته برای هر عمل نیکو افزوده شوید» (دوم قرنتیان ۸:۹).

۷) عطای بخشیدن نشانگر علاقه خدا به امور خیر و نیکوست. «برای هر عمل نیکو افزوده شوید» (دوم قرن‌تیا ۸:۹).

۸) عطای بخشیدن، پاداش بزرگی به همراه دارد. این نکته در رساله دوم قرن‌تیا نیامده؛ آن را در رساله فیلیپیان ۱۷:۴ می‌یابیم: «بلکه طالب ثمری هستم که به حساب شما بیفزاید». در اول پادشاهان ۱۷:۸-۱۶ ماجرای وجود دارد که عطای تعلیم را بیشتر شرح می‌دهد. ایلای نبی به دیدار زنی در زمان قحطی رفت. هنگامی که به خانه آن زن رسید، دید که چوب جمع می‌کند. ایلای از او نان و آب خواست، اما آن زن گفت که فقط یک مشت آرد و مقدار کمی روغن در ته کوزه مانده است؛ بعد به ایلای گفت: «... برای خود و پسرم بپزم که بخوریم و بمیریم».

آن زن یقین داشت که چیزی برای بخشیدن ندارد. اما ایلای درس بزرگی به او داد. او از آن بیوه خواست تا از آنچه که دارد استفاده کند و قرص نانی برایش بپزد. اگر دنباله ماجرا را نمی‌دانستیم می‌گفتیم: «چه وحشتناک! چه نبی گستاخی که چنین درخواستی از یک بیوه فقیر می‌کند!» با وجود این، ایلای می‌دانست که خداوند چه خواهد کرد. بنابراین، از او خواست تا هر چه دارد برایش درست کند. این واقعه بسیار آموزنده است. ما عطای بخشیدن و گشاده‌دستی را زمانی می‌یابیم که عملاً

شروع به بخشیدن و دادن بنماییم. عطای بخشیدن چیزی نیست که از آسمان بر ما فرود آید. برای دریافت آن باید عمل کنیم؛ باید آنچه را که داریم بدهیم. شاید اگر کس دیگری جای آن بیوه زن بود، درخواست نبی را رد می کرد. چنین اشخاصی عطای بخشیدن را دریافت نمی کنند. روح القدس همانگونه که از طریق ایلیا با آن بیوه زن صحبت کرد، با ما نیز سخن می گوید تا گشاده دست باشیم. عطای بخشیدن را زمانی دریافت خواهیم کرد که شروع به بخشیدن و دادن کنیم. اتفاق عجیبی برای آن بیوه زن رخ داد. بعد از آنکه از ایلیا اطاعت کرد و آنچه که داشت داد، فهمید که ذخیره آرد و روغنش خیلی بیشتر از نانی است که برای ایلیا درست کرد. آن زن کشف دیگری نیز کرد: آرد و روغن تا پایان قحطی تمام نشد. او نه فقط برای خود آرد و روغن داشت، بلکه می توانست نیازهای دیگران را نیز رفع کند. «... روزهای بسیار خوردند و تاپوی آرد تمام نشد و کوزه روغن کم نگردید». اگرچه عطای بخشیدن عموماً در ارتباط با پول است، اما این عطا به معنای بخشیدن شادمانه هر چیزی است که جزو دارایی ما به حساب می آید. اگر از روح القدس اطاعت کنیم و با سخاوت آنچه را که داریم بدهیم، نیازهای ما رفع خواهد شد. حتی عجیب تر آنکه می توانیم به دیگران نیز بیشتر بدهیم. هنگامی که طبق اراده خدا با این عطا خدمت کنیم، مثل آن بیوه زن، قدرت الهی بر بزرگواری و گشاده دستی ما حاکم خواهد شد، نه قدرت و توانایی خودمان. بنابراین، بالاترین دلیل برای عطای بخشیدن این است که می توانیم به دیگران بیشتر ببخشیم.

(۱) عطای بخشیدن عطایی است که..... (بیش از یک جواب صحیح است)

a) خدا به ما می دهد تا بیشتر برای خود ذخیره کنیم.

b) باید برای آن پول داشته باشیم.

c) به ما کمک می کند تا با سخاوت و شادی ببخشیم.

d) به ما کمک می کند تا بیشتر و بیشتر ببخشیم.

هدف عطا

هدف این عطا چیست؟ هر عطایی برای چند هدف خاص داده می‌شود. هدف همه عطایا رفع نیازهای بدن مسیح است. همچنین آنها بدن مسیح را قادر می‌سازند تا مأموریت خود را انجام دهد. هدف خاص عطای گشاده‌دستی و بخشیدن، رفع نیازهای اعضای بدن مسیح است.

- (۲) عطای بخشیدن به چه دلیل به ایماندار داده می‌شود؟
- (a) تا از این طریق نیازهای مادی اعضای بدن رفع شود.
- (b) تا به این طریق ایمانداران بتوانند برای خودشان پول بدست آورند.
- (c) زیرا مردم دوست دارند پول بدهند.

عطای پیشوایی (مدیریت)

تعریف عطا

«پیشوا به اجتهاد» (رومان ۸:۱۲). در ترجمه جدید (مژده برای عصر جدید) کلمه «پیشوایی» یا کلمه «مدیریت» ترجمه شده است. پیشوایی یا مدیریت به معنای «رهبری کردن» و «هدایت کردن» است. در اول قرن‌های ۱۲:۲۸، عطای مدیریت، «تدابیر» نامیده شده است.

بنابراین، عطای مدیریت، عطایی است که به بعضی از اعضای بدن داده می‌شود تا آن را رهبری، اداره، و هدایت کنند.

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

اگر ارتشی فاقد فرمانده باشد، چه اتفاقی خواهد افتاد؟ حدس آن بسیار ساده است؛ همان چیزی اتفاق خواهد افتاد که در اسرائیل، در دوره داوود رخ داد: «هر کس آنچه در نظرش پسند می‌آمد، می‌کرد» (داوود ۱۷:۶). شکست چنین ارتشی در

جنگ حتمی است. بدن مسیح نیز به اشخاصی نیاز دارد که آن را پیشوایی، رهبری، و اداره کنند.

مسیح، سر بدن را می‌توان به ژنرال یک ارتش بزرگ تشبیه نمود. او تمام بدن و امور مختلف آن را رهبری می‌کند. بعضی از اعضای این بدن نیز مقرر شده‌اند تا سایر ایمانداران را در سراسر جهان پیشوایی و رهبری کنند. هر گروه از ایمانداران به فردی نیاز دارد که عطای رهبری داشته باشد. همه ایمانداران موظفند از «مرشدان خود اطاعت و انقیاد نمایند» (عبرانیان ۱۳:۱۷). بنابراین سر بدن، یعنی مسیح، عطای مدیریت و رهبری را به عده خاصی از مسیحیان می‌بخشد.

همه ایمانداران مدیر نیستند؛ اما عده‌ای عطای پیشوایی و مدیریت را یافته‌اند. اشخاصی که این عطا را دارند توانایی خاصی در سازماندهی، مدیریت، و رهبری دارند. خدمت آنها برای بدن بسیار مهم است. «اگر کسی منصب اسقفی را بخواهد کار نیکو می‌طلبد» (اول تیموتاؤس ۱:۳).

در کتاب مقدس، برای اشخاصی که عطای مدیریت دارند، نام‌های مشخصی وجود دارد:

۱) **رهبر کلیسا** (در ترجمه قدیمی: اسقف). «مدبر اهل خانه خود به نیکویی و فرزندان خویش را در کمال وقار مطیع گرداند زیرا هرگاه کسی نداند که اهل خانه خود را تدبیر کند چگونه کلیسای خدا را نگاهبانی می‌نماید؟» (اول تیموتاؤس ۳:۴-۵). در کلیسای محلی، منصب رهبر (اسقف) کلیسا یکی از بزرگترین مسئولیت‌ها محسوب می‌شود. جماعت ایمانداران او را انتخاب می‌کردند تا ناظر یا مدیر کلیسا باشد. او شیخ یا کشیش کلیسا نام می‌گرفت و مسؤول اجرای امور کلیسایی بود. پس از دوران عهد جدید، با افزایش شمار ایمانداران و رشد کمی کلیسا، به سازماندهی منسجم‌تر نیاز بود. بعضی از رهبران جماعت‌ها عناوین اسقف یا ناظر را برای خود انتخاب کردند، و واژه شیخ یا کشیش برای رهبران رده‌های پایین‌تر استفاده شد.

تشکیلاتی که در عهدجدید مشاهده می‌کنیم، سازمانی است برای رفع نیازهای دیگران.

کشیش، شیخ، یا اسقف باید توانایی تعلیم داشته باشد؛ اما او می‌تواند از اشخاصی که خدمت شبان-معلم دارند نیز به‌عنوان کمک خود استفاده کند. مسئولیت اصلی شیخ یا اسقف، رهبری و اداره بدن مسیح، یعنی کلیسا است.

(۲) **خادمین** (در ترجمه قدیمی: شماس). بعضی از ایمانداران ممکن است بر خلاف اشخاص بالا در رهبری کلیسا خدمت تمام وقت نداشته باشند، اما بااینحال عطای مدیریت داشته باشند. آنها معمولاً تحت نظارت رهبران خدمت می‌کنند. اول تیموتاؤس ۸:۳ این مطلب را واضح بیان می‌کند. آنها خادمین کلیسا نامیده می‌شوند و در اداره گروه‌های ایمانداران به رهبران کمک می‌کنند. «لهمذا ای برادران هفت نفر نیک‌نام و پر از روح‌القدس و حکمت را از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را بر این مهم بگماریم» (اعمال ۳:۶).

از آنجا که مدیریت و رهبری در بدن مسیح امری ضروری است، ضرورت عطای مدیریت کاملاً مشهود است. اگر رهبر، اداره‌کننده، و سرپرستی وجود نداشته باشد، نظم امور از هم خواهد پاشید، و دیری نخواهد پایید که کلیسا ناتوان شده، از میان خواهد رفت.

۳) عطای مدیریت چیست؟

- (a) رهبری و هدایت گروه ایمانداران
- (b) اکثر ایمانداران باید آن را داشته باشند
- (c) برای پیشرفت کار خدا ضروری نیست
- (۴) اشخاصی که عطای مدیریت دارند، چه وظایفی را در کلیسا انجام خواهند داد؟ و و

- (۵) ایماندارانی که عطای مدیریت دارند، چه نامیده می‌شوند؟ (بیش از یک جواب صحیح است).
- (a) رهبران کلیسا
 - (b) مبشران
 - (c) مشایخ

هدف عطا

نقش عطای مدیریت، اداره کردن کلیساست. هدف آن ایجاد اتحاد و تقویت بدن مسیح برای تحقق اهدافش در جهان است. اگر در ارتش هر سرباز برای خود تصمیم بگیرد، هرج و مرج بر همه امور حکمفرما خواهد شد. کار افسران فرمانده، رهبری، سرپرستی و هدایت سربازان است برای رسیدن به اهداف تعیین شده. بدن مسیح نیز به رهبر احتیاج دارد.

- (۶) عطای مدیریت به بدن مسیح بخشیده می‌شود تا بتواند.....
- (a) مثل یک ارتش باشد.
 - (b) خدا را به بهترین شکل ممکن خدمت کند.
 - (c) رهبران، مشایخ و مبشران در کلیسا داشته باشد.

عطای رحم کردن

تعریف عطا

«... و رحم‌کننده به سرور» (رومیان ۸:۱۲). در ترجمه جدید (مژده برای عصر جدید) عبارت رحم‌کننده، یا کلمه «مهربان» ترجمه شده است. رحم کردن به معنای «نشان دادن شفقت» یا «درک رنج دیگری» یا «حس همدردی» است.

بنابراین، عطای رحم کردن به شما توانایی می‌بخشد تا با دیگران همدرد شوید، آنها را درک کنید و برای آنها بار قلبی داشته باشید.

تشریح این عطا و نمونه‌هایی از آن

در بدن مسیح و همچنین در میان بی‌ایمانان نیاز بزرگی به عطای رحم کردن وجود دارد. مردم غمگین، تنها و رنج‌دیده هستند. آنها به شخصی احتیاج دارند که کنارشان باشد و با آنها همدردی کند. عطای رحم کردن این نیاز را رفع می‌کند. خداوند ما عیسی مسیح بزرگترین و بهترین نمونه عطای رحم کردن است. بیایید در این رابطه به چند آیه توجه کنیم:

- (۱) «و چون جمعی کثیر دید دلش بر ایشان بسوخت (در ترجمه KJV، شفقت داشت) زیرا که مانند گوسفندان بی‌شبان پریشان‌حال و پراکنده بودند» (متی ۹:۳۶).
- (۲) «پس عیسی بیرون آمده گروهی بسیار دیده بر ایشان رحم فرمود و بیماران ایشان را شفا داد» (متی ۱۴:۱۴).
- (۳) «پس عیسی ترحم نموده چشمان ایشان را لمس نمود» (متی ۲۰:۳۴).
- (۴) «عیسی ترحم نموده دست خود را دراز کرد و او را لمس نمود» (مرقس ۴۱:۱).
- (۵) «بر این گروه دلم بسوخت زیرا الان سه روز است که با من می‌باشند و هیچ خوراک ندارند» (مرقس ۸:۲).
- (۶) «چون خداوند او را دید دلش بر او بسوخت و به وی گفت گریان مباش» (لوقا ۱۳:۷).

عیسی با تمام وجود رنج مردم را درک می‌کرد و بر آنان شفقت می‌فرمود. او بر آنان ترحم می‌نمود. در مورد مسیح، کلمه شفقت بیانگر کاری است که برای مردم انجام می‌داد. کافی نیست تنها با مردم همدرد شویم و برای آنها احساس دلسوزی داشته باشیم؛ باید با خدمتی که به آنان می‌کنیم، همدردی و دلسوزی خود را در عمل

به آنها نشان دهیم؛ ماتمیان را با کلام خود تسلی دهیم؛ با اشخاص تنها دوست شویم؛ افسردگان را دلداری دهیم؛ و با گناهکار با آغوشی پرمهر برخورد کنیم.

برای مثال، خوب است که با یتیمان و بیوه‌زنان همدردی کنیم، اما این کافی نیست. باید به‌نوعی به آنها خدمت کنیم. «پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند» (یعقوب ۱: ۲۷).

بسیار مهم است که در کلیسا عده زیادی از ایمانداران عطای رحم کردن داشته باشند. این عطا پشتمیان عطایای دیگر است. برای نمونه ایمانداری که عطای بشارت دارد، باید عطای رحم کردن نیز داشته باشد. عطای رحم کردن به او کمک می‌کند تا برای انسان‌هایی که نجات نیافته‌اند، احساس شفقت داشته باشد و عملاً به کمک آنان بشتابد؛ به این ترتیب، بشارت او مؤثر واقع خواهد شد.

برنابا نمونه خوبی از شخصی است که عطای رحم کردن داشت. همدردی و شفقت زیاد او سبب شد تا به بسیاری از محتاجان خدمت کند. این آیات را درباره خدمت او بخوانید: اعمال ۹: ۲۷، ۱۱: ۲۵-۲۶، و ۱۵: ۳۷-۳۹.

۷) رحم کردن به معنای چیست؟ (بیش از یک جواب صحیح است.)

(a) قدرت

(b) محبت

(c) همدردی

(d) شفقت

۸) مردم در کدام مورد زیر به شخصی احتیاج دارند که به آنها رحم کند؟ (بیش از

یک جواب صحیح وجود دارد.)

(a) قوی و توانا

(b) غمگین و تنها

(c) خادم و مبشر

(d) گناهکار و مریض

- ۹) عطای رحم کردن (بیش از یک جواب صحیح است)،
 (a) عطایی است که بسیاری از ایمانداران باید آن را داشته باشند.
 (b) عطایی است که تنها مبشران به آن نیاز دارند.
 (c) عطایی است که به نیازهای بسیاری از مردم پاسخ می‌دهد و به آنها خدمت می‌کند.

هدف عطا

نقش عطای رحم کردن، توانا ساختن ایمانداران جهت همدردی با دیگران و درک رنج‌های ایشان است.
 هدف عطای رحم کردن، همدردی، همراهی و کمک به محتاجان در زمان تنگی است. چه عطای زیبایی!

- ۱۰) هنگامی که یک ایماندار در زمان مصیبت و غم ایمانداری دیگر، با او همدردی می‌کند و با او رنج می‌کشد، این را چه می‌نامیم؟
 (a) نقش عطای رحم کردن
 (b) هدف عطای رحم کردن

عطای اعانت (کمک)

تعریف عطا

«و خدا قرار داد بعضی را در کلیسا ... پس نعمت‌های ... و اعانات و ...» (اول قرن‌تین ۲۸:۱۲). اعانت به معنای کمک، دستگیری، یا مساعدت است.
 روح‌القدس از طریق عطای اعانت و کمک، به ایماندار توانایی می‌بخشد تا با کارهای مفید به دیگران یاری رساند.

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

برای تمام اعضای بدن در کلیسا عطایای روحانی وجود دارد. همه نمی‌توانند رسول، نبی، مبشر یا شبان و معلم باشند. اما هر عضوی می‌تواند عطای کمک داشته باشد. روح القدس این عطا را به‌طور خاص به عده‌ای از ایمانداران می‌بخشد تا مددکار دیگران باشند. آنها از توانایی خاصی برخوردارند تا به دیگران یاری رسانند. بیایید با ذکر نمونه‌هایی از کتاب مقدس، نقش این عطا را در کلیسای اولیه بررسی کنیم.

(۱) «و چون اپلس عزیمت سفر اخائیه کرد برادران او را ترغیب نموده به شاگردان سفارش نامه‌ای نوشتند...» (اعمال رسولان ۲۷:۱۸). در ترجمه دیگری بجای کلمه کمک، کلمه «تشویق» آمده است که نمونه دیگری از مساعدت است.

(۲) «به اوربانوس که با ما در کار مسیح رفیق است سلام رسانید» (رومیان ۹:۱۶). نمی‌دانیم که این مرد چه کمکی به پولس کرده بود. ممکن است خدمت او موعظه یا تعلیم باشد. شاید هم در سرود خواندن به ایمانداران کمک کرده است. او ممکن است برای همراهان پولس پول جمع کرده و یا به ملاقات نوایمانان می‌رفته است. ما تنها می‌توانیم کمک‌های او را حدس بزنیم. اما می‌بینیم که ایمانداران با عطای کمک، برای بدن مسیح بسیار با ارزش هستند.

(۳) «و از تو نیز ای همقطار خالص خواهش می‌کنم که ایشان را امداد کنی زیرا در جهاد انجیل با من شریک می‌بودند» (فیلیپیان ۳:۴). بعضی از محققان عبارت «جهاد» را به معنای «با من هم‌رزم بودن» می‌دانند. در اینجا می‌بینیم که زنان نیز می‌توانند عطای کمک داشته باشند. باز نمی‌دانیم این دو زن چه کمکی کردند. آیا زنان نوایمان را ملاقات می‌کردند؟ آیا برای پولس و همراهانش غذا تهیه می‌کردند؟ آیا از طریق دعا و شفاعت کمک می‌کردند؟ آیا برای پولس و همراهان او لباس می‌دوختند و یا لباس‌های آنها را می‌شستند؟ احتمالاً، این گونه است زیرا عطای کمک شامل خدماتی این چنین است. در کلیسای اولیه به زنانی که عطای کمک داشتند، نام خاصی داده

شد. آنها را شماسان می‌نامیدند. «خواهر ما، فیبی را که خادمه کلیساست» (رومیان ۱:۱۶). در این آیه کلمه یونانی خادم، deaconess (شماسه) است. مردانی نیز که عطای خاص کمک داشتند، deacon (شماس) نامیده می‌شدند. «زیرا آنانی که کار شماسی را نیکو کرده باشند درجه خوب برای خویشتن تحصیل می‌کنند» (اول تیموتاؤس ۳:۱۳).

در آمریکای جنوبی کلیسای کوچکی وجود دارد که بیداری بزرگی در آن اتفاق افتاد. بسیاری از مردم نجات یافتند و از روح خداوند پر شدند. شبان و معلم آنجا برادری امین بود؛ او کلام خدا را موعظه می‌کرد و عده زیادی را ملاقات می‌کرد. در میان ایمانداران زن کوچک اندام و ساکتی بود که کسی به او توجهی نداشت. او در جمع، زیاد صحبت نمی‌کرد، اما به نظر می‌رسید همیشه دعا می‌کند. او به شبان کمک می‌کرد. روح القدس به او عطای کمک بخشیده بود.

(۱۱) در مقابل عباراتی که صحیح است حرف T و در مقابل عباراتی که غلط است حرف F بگذارید.

- a) عطای اعانت (کمک)، یعنی یاری رساندن و دستگیری از دیگران.
- b) تنها به عده کمی احتیاج داریم که عطای کمک داشته باشند.
- c) مردان و زنان می‌توانند عطای کمک داشته باشند.
- d) در کلیسای اولیه اشخاصی که عطای کمک داشتند شماس نامیده می‌شدند.

هدف عطا

نقش عطای کمک کردن این است که ایمانداران را جهت کمک به رهبران و اعضای کلیسا در اجرای خدمات‌شان مجهز سازد. هدف این عطا کمک عملی برای گسترش ملکوت خداست. نقش این عطا یعنی سخن گفتن در باره کمک؛ هدف این عطا، انجام عملی کمک و اعانت است.

برای مثال، ممکن است بگوییم برادری توانایی خاصی در دعا کردن دارد. این نقش عطای کمک است. او تا زمانی که دعا نکند، توانایی اش در دعا کردن، برای کلیسا فایده‌ای ندارد. هنگامی که دعا کند، هدف این عطا تحقق می‌یابد.

۱۲) برادر پر از روحی، عطای خاصی برای کمک به شبانش در ملاقات مریشان دارد. این عبارت بیانگر چیست؟

a) نقش عطا

b) هدف عطا

خودآزمایی

- ۱) سه طریقی را که فرد می‌تواند با عطای بخشیدن به دیگران خدمت کند نام ببرید.
- ۲) سه نام دیگر اشخاصی که عطای مدیریت دارند چیست؟
- ۳) در مقابل هر یک از تعاریف زیر نام عطای مربوطه را بنویسید.
 - a) سرپرستی و اداره گروه ایمانداران.
 - b) مساعدت و دستگیری از دیگران با کارهای مفید.
 - c) بخشیدن با سخاوت از روی اختیار برای رفع نیازهای دیگران.
 - d) همدردی با دیگران و داشتن بار قلبی برای آنها.
- ۴) شخصی که عطای دارد، از توانایی سازماندهی، اداره و رهبری کلیسا برخوردار است.
- ۵) عطایی که هدف آن رفع نیازهای مالی دیگران است، عطای نام دارد.
- ۶) با توجه به آیات زیر، عطای ذکر شده در هر یک از آیات را بنویسید.
 - a) اعمال رسولان ۳۷:۱۵-۳۹:
 - b) اعمال رسولان ۲۷:۱۸:
 - c) اول پادشاهان ۱۷:۸-۱۹:
 - d) اعمال ۱:۳-۶:
 - e) مرقس ۱:۴۱:
- ۷) سه عطای دیگر خدمت را که در درس گذشته خواندیم نام ببرید.

این آخرین درس از بخش دوم است. بعد از انجام این خودآزمایی، دروس ۴-۶ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی شماره ۲ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

d و c (۱)

d و c (۷)

a (۲)

d و b (۸)

a (۳)

c و a (۹)

(۴) سرپرستی، هدایت و اداره

a (۱۰)

c و a (۵)

b (۱۲)

b (۶)

T-a (۱۱)

F-b

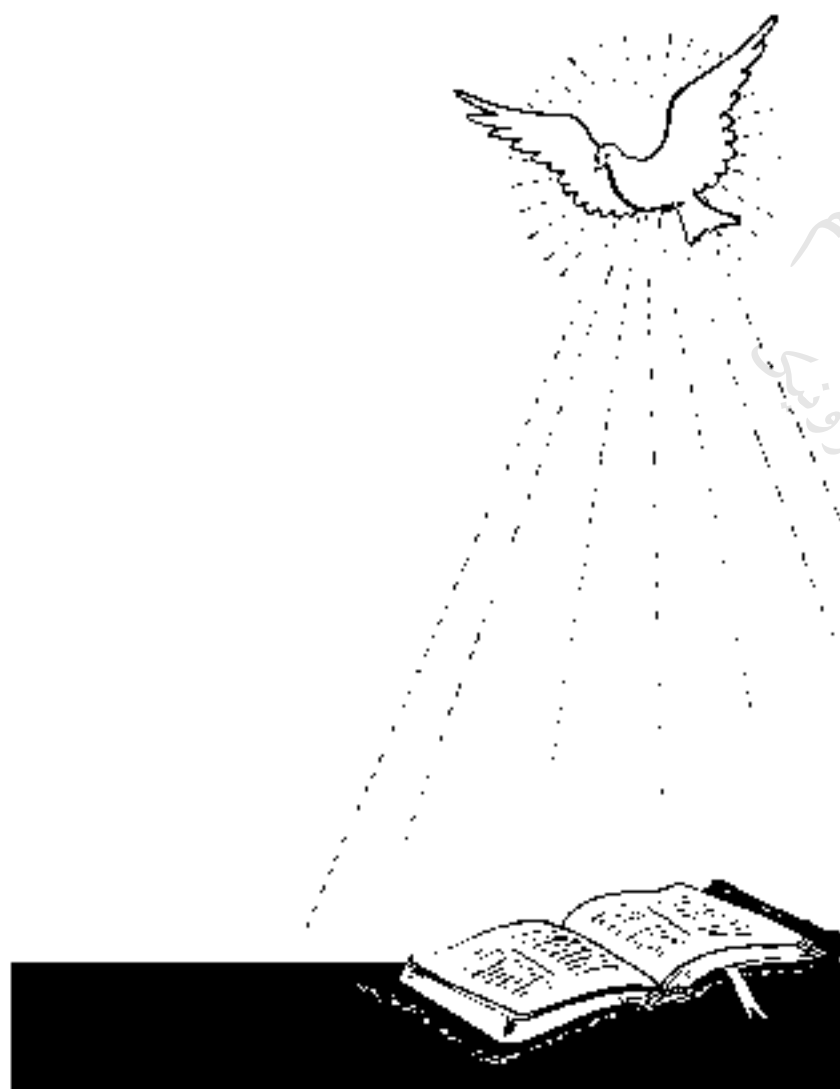
T-c

T-d

بخش سوم

شناخت عطایای روح

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

انتشارات ايلام
نسخة الكترونيك

کلام حکمت، کلام علم، ایمان

در چهار درس گذشته، به بررسی دو گروه اول عطایای روحانی پرداختیم، یعنی (۱) عطایای خدمت و (۲) سایر عطایای خدمت. ملاحظه کردیم که نخستین گروه از عطایا به منظور انجام وظیفه رهبری در بدن مسیح عطا می‌شوند. بنابراین، تعداد ایماندارانی که این عطایا را دارند تا اندازه‌ای محدود است. دومین گروه از عطایا (یعنی «سایر عطایای خدمت»)، این تفاوت را با گروه نخست دارند که تقریباً همه ایمانداران می‌توانند حداقل یکی از عطایا را داشته باشند.

در این درس، بررسی گروه آخر یعنی عطایای روح القدس را آغاز خواهیم نمود و توجه خاصی به این نکته خواهیم کرد که هر یک از این عطایا را روح القدس می‌بخشد. همچنین به این مطلب اشاره خواهیم نمود که هیچیک از این عطایا را نمی‌توان با توانایی یا استعداد انسانی به دست آورد. خداوند مشتاق است تا قدرت خود را از طریق فرزندانش نشان دهد. او می‌خواهد قدرتش را از طریق شما نشان دهد. با شناخت این عطایا، روح خدا شما را قادر می‌سازد تا به طرز مؤثری آنها را به کار برید.

رئوس مطالب

کلام حکمت

کلام علم

ایمان

اهداف درس

- عطایای روح را بشناسید.
- خدمت و هدف هر یک از این عطایا را شرح دهید.
- درک کنید که چگونه روح القدس با یک یا چندین عطا از این گروه، می تواند شما را به کار گیرد.

فعالیت های یادگیری

- ۱- اول قرنطیان باب ۱۲ را بخوانید.
- ۲- درس را بخوانید و در دفترچه خود هر یک از این عطایا را مختصراً تعریف کنید.
- ۳- مانند درس های قبل، به خودآزمایی پاسخ دهید.
- ۴- به حفظ کردن اول قرنطیان باب ۱۳ ادامه دهید. در دفترچه خود ۹ آیه اول این باب را از حفظ بنویسید. در پایان این درس باید بتوانید ۱۰ آیه اول این باب را از حفظ بیان کنید.

متن درس

کلام حکمت

حال آماده ایم تا گروه سوم از عطایای روحانی را بررسی کنیم، گروهی که «عطایای روح» نامیده می شود. به عنوان مقدمه، فرمایش پولس را در این زمینه، از اول قرنطیان ۱:۱۲ مورد توجه قرار می دهیم: «اما درباره عطایای روحانی ای برادران نمی خواهم شما بی خبر باشید».

در ابتدای این کتاب اهمیت شناخت عطایای روحانی را درک کردیم. پولس این مطلب را به خوبی می دانست. اشتیاق عمیق او این بود که ایمانداران از جهل به دور

بمانند. «زیرا ای برادران نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید» (اول قرن‌تین ۱۰:۱). او در رسالات خود پنج بار به این مطلب اشاره کرد: رومیان ۱:۱۳، اول قرن‌تین ۱۰:۱۲ و ۱۰:۸، دوم قرن‌تین ۱:۸، و اول تسالونیکیان ۴:۱۳. پولس می‌دانست که دانش و آگاهی درست در هر زمینه‌ای ضروری است. او می‌دانست که درک صحیح، عطایای روحانی را با معنا تر و مؤثرتر خواهد ساخت؛ اراده خدا همین است.

ایمانداران می‌توانند، مانند قرن‌تین، از عطایا برخوردار باشند، اما بدون شناخت! «... در هیچ بخشش ناقص نیستید» (اول قرن‌تین ۷:۱). برای آنکه عطایا مفید و سودمند باشند، باید شناخت درستی از آنها داشته باشیم.

به‌هنگام بررسی این عطایا، خواهیم کوشید درک صحیحی از تعالیم کتاب مقدس در باره هر یک از آنها به‌دست آوریم. هدف ما این نیست که فقط اطلاعاتی در باره آنها کسب کنیم، بلکه می‌خواهیم آنها را خوب بشناسیم، و عملکرد و نقش هر یک را درک کنیم. باید دعا کنیم تا روح القدس ذهن ما را برای درکی عمیق‌تر باز کند.

تعریف کلام حکمت

«زیرا یکی را به‌وساطت روح کلام حکمت داده می‌شود...» (اول قرن‌تین ۱۲:۸). در ترجمه جدید (مژده برای عصر جدید)، این آیه اینگونه ترجمه شده است: «روح القدس به یکی بیان حکمت عطا می‌کند». حکمت یعنی تشخیص صحیح بر پایه شناخت و آگاهی. بنابراین «کلام حکمت» یعنی بیان تشخیص صحیح بر اساس آگاهی و شناخت. اما این عطا معنای عمیق‌تری دارد.

ریشه یونانی واژه «کلام»، کلمه «لوگوس» است. لوگوس به معنای «جوهر»، «ذات» و «ماهیت» است. چون سرچشمه عطایای روح فقط خود روح خداست، پس کلام حکمت، کلامی از جانب خداست، و نه بیان هر نوع حکمتی. حکمتی که از آن سخن می‌گوییم، مستقیماً از خدا منشاء می‌گیرد، یعنی حکمتی است الهی. بنابراین، روح القدس با عطا کلام حکمت، قدری از حکمت خدا را به ایماندار می‌بخشد.

عبارت «کلام حکمت» بیانگر بخش کوچکی از حکمت الهی است و می‌تواند نشانگر حکمتی خاص برای پاسخگویی به نیازی خاص نیز باشد. می‌توانیم بگوییم که جزئی از حکمت خدا در زمان مناسب بیان می‌گردد.

(۱) کلام حکمت.....

(a) جزئی از حکمت خداست که در زمان صحیح بیان می‌گردد.

(b) عطایی است که شخص را حکیم می‌کند.

(c) حکمتی است طبیعی که روح القدس الهام می‌بخشد.

تشریح کلام حکمت و نمونه‌هایی از آن

باید بدانیم که عطای کلام حکمت، عطایی است کاملاً مافوق طبیعی. پولس می‌فرماید: «زیرا یکی را به‌وساطت روح کلام حکمت داده می‌شود» (اول قرنتیان ۱۲:۸). این عطا را نه با تحصیلات می‌توان به‌دست آورد، نه به‌خاطر برخورداری از خرد فطری. تنها روح القدس است که می‌تواند آن را به انسان ببخشد. برای شناخت عطای حکمت چند سؤال مطرح می‌کنیم:

(۱) عطای حکمت به چه اشخاصی بخشیده می‌شود؟ «... که هر کس را فرداً به‌حسب اراده خود تقسیم می‌کند» (اول قرنتیان ۱۲:۱۱). به یک معنا، همه ایمانداران این امکان را دارند تا از عطایا بهره‌مند شوند. اگر روح القدس در ایماندار ساکن باشد، عطایای او نیز در ایماندار قرار می‌گیرد. اما کدام عطا یا عطایا؟ نکته در اینجاست که این روح القدس است که تصمیم می‌گیرد چه عطایی به کدام ایماندار ببخشد. برای نمونه در ارتباط با کلام حکمت، اعمال رسولان ۵:۱۵-۲۷ را بخوانید. مسأله مهمی در کلیسای اولیه ایجاد شده بود. این مسأله در ارتباط با ایمانداران جدید غیریهودی بود. برای حل این مشکل، رهبران کلیسا جلسه‌ای با ایمانداران دیگر ترتیب دادند و به بحث درباره این موضوع پرداختند. عقاید مختلفی مطرح شد.

سرانجام یعقوب که یکی از رهبران بود سخن گفت. وقتی سخنانش تمام شد «آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بدین رضا دادند...» (اعمال ۱۵:۲۲).

حال به این گام‌ها توجه کنید:

(۱) بروز یک مشکل جدی (آیه ۵).

(۲) گردآمدن ایمانداران (آیه ۶).

(۳) ایمانداران به سختی تلاش می‌کنند تا مشکل را حل کنند (آیه ۷-۱۲).

(۴) روح القدس از زبان یعقوب، از طریق کلام حکمت، راه حل را ارائه می‌کند (آیه ۱۳-۲۱).

(۵) کلام حکمت تمام ایمانداران را با یکدیگر موافق می‌گرداند (آیه ۲۲).

در این آیات می‌بینیم که روح القدس بخشنده کلام حکمت است. مردم به کلام حکمت نیاز دارند. روح القدس در یعقوب ساکن بود و از طریق او کلام حکمت در کلیسا بیان شد و در نتیجه کلیسا این عطا را دریافت نمود.

(۲) در مقابل عبارت صحیح حرف T و در مقابل عبارت غلط حرف F بگذارید.

(a) کلام حکمت عطایی تقریباً فوق طبیعی است.

(b) صحیح نیست که بگوییم ایمانداران خاصی کلام حکمت دارند.

(c) کلام حکمت عطایی برای کلیساست.

(d) بی‌ایمانان کلام حکمت را بیان می‌کنند.

(۳) اعمال رسولان ۶:۱-۷ را بخوانید. کدام آیه به کلام حکمت اشاره می‌کند؟

(۲) این عطا چگونه عمل می‌کند؟ آیا به فکر کردن زیاد نیاز دارد؟ ایمانداری که

روح القدس از طریق او کلام حکمت را می‌بخشد، چگونه آن را درک و بیان می‌کند؟

اشخاصی که تجربه این عطا را داشته‌اند، بهتر می‌توانند به این سؤالات پاسخ

گویند. دانلد جی (Donald Gee)، معلم توانای انگلیسی چنین می‌گوید: «در تجلی

کلام حکمت، چیزی خیره‌کننده وجود دارد. احساس الهی (یعنی حضور خدا)،

آگاهی از گفتاری فرابود (یعنی از بالا)، فراتر از هر حوزه تجربه انسانی. شخص عمیقاً می‌داند که... نکته‌ای کاملاً درست و به‌جا گفته شده است». ممکن است روح‌القدس مستقیماً با کلام حکمت با دل شخص سخن گوید و پس از آن، او را برانگیزاند تا آن را با کلیسا در میان بگذارد (نگاه کنید به افسسیان ۱: ۱۷-۱۹). پولس با قرنیتیان با کلام حکمت سخن گفت. اما قبل از آن، روح‌القدس عمیقاً با قلب او صحبت کرده بود (اول قرنیتیان ۵: ۲-۱۵ را بخوانید).

۳) کلام حکمت در چه زمانی آشکار می‌شود؟ در این باره نمی‌توانیم فهرست جامعی ارائه کنیم. این عطا اغلب به‌هنگام نیاز و در شرایط مختلف داده می‌شود. روح‌القدس تنها زمانی می‌تواند این عطا را ببخشد که شخص ایماندار از لحاظ روحانی آماده باشد و در اطاعت روح‌القدس زندگی کند. «پس چون نعمت‌های مختلف داریم به‌حسب فیضی که به ما داده شد...» (رومیان ۶: ۱۲). با بررسی تجلی کلام حکمت در کلیسای اولیه در شرایط مختلف، به شناخت بهتری از این عطا نائل می‌شویم.

(الف) هنگامی که واعظ موعظه می‌کرد. جلوه‌هایی از عطای حکمت را در موعظه پطرس در اعمال رسولان ۲: ۱۶-۳۶ می‌بینیم. همچنین علائم آن را در موعظه استیفان در اعمال باب ۷ مشاهده می‌کنیم (به اعمال ۶: ۱۰ توجه کنید).

(ب) هنگامی که مشکلی در کلیسا ایجاد می‌شد (اعمال ۱۵ را مرور کنید). (ج) به‌هنگام جفا، اعمال ۵: ۲۶-۳۳. مخصوصاً به آیه ۲۹ توجه کنید. «خدا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود». چه کلام حکمت پر قدرتی! (همچنین نگاه کنید به لوقا ۱۲: ۱۲ و ۱۵: ۲۱).

(د) هنگامی که مردم مسائل شخصی داشتند (اعمال ۵: ۱-۱۱).

کلام حکمت چه عطای با ارزش و مفیدی است! کاش بتوانیم با برخورداری از این عطا برای کلیسا مفید باشیم. اگر روح‌القدس اجازه می‌دهد که این عطا توسط ما

آشکار گردد، نباید فکر کنیم که این عطا از آن ماست. باید به خاطر بسپاریم که او از ما به عنوان مجرای برای بخشش عطایا به بدن مسیح، یعنی کلیسا، استفاده می کند و باید با فروتنی از او سپاسگزار باشیم.

۴) ایمانداران کلام حکمت را چگونه بیان می کنند؟

a) تکرار آنچه که خوانده اند.

b) فکر کردن به آنچه خداوند می خواهد به آنها بگوید.

c) کلامی که روح القدس به آنها می بخشد.

۵) در مقابل عبارت صحیح حرف T و در مقابل عبارت غلط حرف F بگذارید.

a) کلام حکمت هر زمان که به آن نیاز باشد، بخشیده می شود.

b) تنها در موعظه انجیل از کلام حکمت استفاده می شود.

c) هرگز نباید کلام حکمت را مستقیماً به شخص گفت.

d) هنگامی که برخورد نادرستی با افراد صورت می گیرد، می تواند کلام حکمت را دریافت کنند.

هدف کلام حکمت

به هنگام بررسی هدف عطایای روح، یک نکته ساده را باید به خاطر بسپاریم: «پس ای برادران مقصود این است که وقتی که جمع شوید... همه به جهت بنا بشود» (اول قرنیتان ۱۴:۲۶). هدف کلام حکمت، بنای بدن مسیح است. کلام حکمت ممکن است برای یک نفر، عده ای و یا جمعی بیان گردد.

روح القدس هرگز این عطا را به شخصی نمی بخشد تا او احساس کند از دیگران روحانی تر و برتر است. در خدمت روح القدس بودن، امتیاز و افتخار بزرگی است.

۶) هنگامی که مشکلات کلیسا به کمک کلام حکمت، حل گردد، می توانیم بگوییم که کلیسا.....

کلام علم

تعریف کلام علم

«روح القدس دیگری را کلام علم...» (اول قرن‌تین ۸:۱۲). در ترجمه جدید (مژده...) چنین می‌گوید: «روح القدس... به دیگری بیان معرفت [عطا می‌کند].»

علم به معنای «شناخت» است. در بخش کلام حکمت دیدیم که ریشه یونانی «کلام»، کلمه لوگوس بود. لوگوس به معنای «جوهر»، «ذات»، و «ماهیت» است. کلام علم، بیان علم است. اما بیان علم چه کسی؟
بیاید دوباره به یاد آوریم که سرچشمه تمام عطایای روح، روح القدس است. روح القدس بخشنده کلام حکمت و کلام علم است.

چون روح القدس شخصیت سوم تثلیث اقدس است، به تمامی گنجینه‌های دانش الهی دسترسی دارد. در زبان لاتین کلمه‌ای وجود دارد که بیانگر عظمت معرفت الهی است. کلمه omniscient دو بخش دارد. omni به معنای «همه یا کل» و scient به معنای «شناخت» است. پس این کلمه به معنای «دانای همه چیز» یا «دانای مطلق» است. بنابراین، خداوند دانای مطلق است، یعنی همه چیز را می‌داند.

ایماندار از طریق کلام علم، ذره‌ای از دانش نامحدود خدا را بیان می‌کند. به عبارت دیگر، خداوند به ایماندار دانشی می‌بخشد که او هرگز با توانایی خود قادر به کسب آن نبوده است. روح القدس کلام علم را به ایماندار می‌دهد تا آن را بیان کند. این کلام برای ایماندار و بدن مسیح، تحت عنوان «کلام علم» شناخته می‌شود. کلام علم، عطایی برای کلیساست و بدن مسیح را بنا می‌کند، حتی اگر مخاطب آن شخصی بی‌ایمان باشد.

۷) کلام علم چیست؟ (بیش از یک جواب صحیح وجود دارد.)

- a) همان عطای کلام حکمت است.
- b) عطایی است که با مطالعه به دست می آید.
- c) ذره ای از دانش خداست که به انسان بخشیده می شود.
- d) علمی است که گوینده قبلاً آن را نداشته است.

تشریح کلام علم و نمونه هایی از آن

کلام خدا می فرماید: «لیکن چون روح القدس بر شما آید، قوت خواهید یافت» (اعمال رسولان ۸:۱). کلیسای اولیه در روز پنطیکاست قدرت خدا را دریافت کرد و از آن پس، قدرت خدا در کتاب اعمال رسولان و در کلیسای مسیح مشاهده شده و می شود. عطایای روح بخشی از این قدرت را جلوه گر می سازند. هر یک از عطایای روح نمایانگر قدرت خدا هستند.

حال می خواهیم ببینیم که قدرت خدا چگونه در کلام علم آشکار می گردد.

اشخاص پراز روح و کلام علم

تجلیات کلام علم را در سراسر کتاب اعمال رسولان می بینیم. خواهید دید که هر جا ایمانداران با کلام علم سخن می گفتند، مطالبی بیان می کردند که خودشان از آنها اطلاعی نداشتند، بلکه توسط روح القدس بر ایشان مکشوف می شد.

۱) اعمال رسولان ۵:۱-۱۰؛ پطرس دانست که حنania و سفیره به روح القدس دروغ گفته اند. همچنین دانست که آنها در مورد آن دروغ قبلاً مخفیانه توافق کرده بودند.

۲) اعمال رسولان ۸:۲۳؛ پطرس حسادت تلخ و گناه قلبی شمعون را دید.

۳) اعمال رسولان ۹:۱-۱۸؛ حنania (نه حنانای باب ۵ اعمال رسولان) مطالب بسیاری را توسط روح درباره شاول دانست.

او دانست پولس کجاست (آیه ۱۱).

- او دانست پولس مشغول دعاست (آیه ۱۱).
 او دانست پولس رویایی دیده است (آیه ۱۲).
 او دانست پولس ظرف برگزیده است (آیه ۱۵).
 او دانست پولس برای خداوند رنج خواهد کشید (آیه ۱۶).
 (۴) اعمال رسولان ۱۹:۱۰؛ پطرس دانست که سه مرد از طرف کرنیلیوس به دیدن او آمده‌اند.
 (۵) اعمال رسولان ۱۳:۲۷-۴۴؛ پولس دانست که اگر ملوانان در آن کشتی طوفان زده نمانند، زنده نخواهند ماند.
 (۸) انجیل یوحنا ۷:۴-۱۹ را بخوانید. در کدام آیه عیسی کلام حکمت را بیان می‌کند؟

شریران و کلام علم

گاهی اوقات، به نظر می‌رسد که شریران از جمله جادوگران، آگاهی و علمی مرموز از مسائل دارند. آیا آنها کلام علم دارند؟ نه! آنان علم خود را از راهی غیرعادی کسب می‌کنند. اما چگونه؟
 ما هیچگاه نباید از وجود ارواح ناپاک غافل باشیم. این ارواح ناپاک تحت فرمان شیطان هستند.

شیطان از بعضی امور اطلاع دارد؛ او این امور را به اشخاص شریر که خود را به او فروخته‌اند، آشکار می‌سازد. اما توجه به این نکته بسیار مهم است که شیطان همه چیز را نمی‌داند. علم او بسیار محدود است، گرچه از انسان بیشتر می‌داند. بسیاری از مسیحیان به اشتباه تصور می‌کنند که شیطان به اندازه خدا قدرت دارد و همچون او در همه جا حاضر است و به همه چیز علم دارد. این تصور کاملاً اشتباه است و از مکاتب فلسفی و مذهبی غیر الهی سرچشمه گرفته است و در میان مسیحیان نیز نفوذ کرده است. گرچه شیطان علیه خدا و پیروان او می‌جنگد، اما او از خدا و قدرت او بسیار وحشت دارد (یعقوب ۲:۱۹) و محدوده قدرت و فعالیتش نیز محدود به آن

چیزی است که خدا، در حکمت نامتناهی خود، تعیین فرموده است. در واقع، اگر شیطان می‌تواند فعالیت بکند، به‌خاطر اجازه‌ای است که خدا به او داده، و علتش بر ما پوشیده است.

برای مثال، مردی در سرزمین جدریان بود که دیوهای بسیاری (ارواح شریر) داشت. هنگامی که عیسی نزدیک او شد، فریاد زد: «ای عیسی، پسر خدای تعالی مرا با تو چه کار است از تو التماس دارم که مرا عذاب ندهی» (لوقا ۸:۲۸).

آن مرد چگونه عیسی را شناخت؟ از کجا می‌دانست عیسی قادر است او را تنبیه کند؟ او از طریق ارواح پلیدی که در درونش بودند، از این حقیقت اطلاع حاصل کرده بود. سرچشمه این علم و آگاهی خداوند نبود.

چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که کلام علم ما از روح القدس سرچشمه می‌گیرد؟ آیا باید، هنگام بیان کلام علم بترسیم که نکند آنچه می‌گوییم از روح شریر باشد؟ نه! ایماندار به هیچ وجه نباید از این بابت بترسد. هنگامی که از روح خدا پر هستیم، دیگر جایی برای ارواح شریر وجود ندارد. آنها در ما جایی ندارند. «ای فرزندان شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه یافته‌اید زیرا او که در شما است بزرگتر است از آنکه در جهان است (منظور از دنیا، جهان بی‌خداست)» (اول یوحنا ۴:۴).

۹) در مقابل عبارات صحیح حرف T و در مقابل عبارات غلط حرف F بگذارید.

a) جادوگران نیز می‌توانند از روح خدا عطای کلام علم دریافت کنند.

b) شیطان دانای مطلق است.

c) ایمانداران باید بترسند که مبدا توسط روح شریر سخن بگویند.

d) ارواح شریر از روح القدس قوی‌ترند.

e) روح خدا جایی برای ارواح شریر باقی نمی‌گذارد.

روح انسان و کلام علم

کلام علم فراتر از افکار انسان است. گاهی ایمانداران تفاوت این دو را درک نمی‌کنند. آنها چیزی را در ذهن خود تصور می‌کنند، و فکر می‌کنند که آن کلام علم است. ذهن ما می‌تواند ما را فریب دهد.

واقعه‌ای را به یاد می‌آورم که این نکته را روشن می‌سازد. یک شب در جلسه دعای خانگی، ایمانداران می‌خواستند سرود بخوانند. در آنجا فقط یک وسیله موسیقی وجود داشت. یکی از افراد گروه که فکر می‌کرد کلام علم دارد، ناگهان به خانم خانه گفت که آن وسیله را به گروه بدهد.

آن خانم نمی‌توانست این موضوع را کاملاً درک کند، و رو به آن مرد کرد و گفت که این وسیله متعلق به خودش نیست و آن را قرض کرده است. در واقع آن مرد از افکار خود سخن گفته بود و نه از کلام علم.

چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که کلام علم داریم؟ در اینجا چند آزمایش ساده را ارائه می‌دهیم که در هر موقعیتی می‌توانید از آنها استفاده کنید.

(۱) آیا تمایلات خودخواهانه مرا به سخن گفتن ترغیب می‌کند؟

(۲) آیا مطمئنم که کلام علم را از روح القدس دریافت کرده‌ام؟

(۳) آیا آرامش خدا را در قلب خود احساس می‌کنم؟

(۴) آیا شخصاً از فرد یا وضعیتی غمگین و ناراحت هستم؟

اگر در پاسخگویی به هر یک از این سؤالات مشکل دارید، بهتر است قبل از بیان مطلب خود، حضور خدا را بطلبید. تنها زمانی می‌توانید به راحتی سخن گوید که در ارتباط با پاسخ تمام سؤالات فوق، آسوده خاطر باشید. در نظر داشته باشید که تشخیص صدا و هدایت روح القدس، مستلزم صداقت و فروتنی واقعی است. خدا عطایای روحانی را هیچگاه به اشخاص متکبر نمی‌دهد، چون می‌داند که ایشان این عطایا را با انگیزه‌هایی نادرست به کار خواهند برد. به همین دلیل است که چنین

عطایای خارق‌العاده‌ای کمتر در میان ایمانداران به چشم می‌خورد. تا ایماندار به فروتنی و صداقت و شفافیت انگیزه‌ها نرسد، آماده دریافت عطاها را ندارد.

- ۱۰) تشخیص اینکه کلام علم از روح‌القدس است، زمانی صورت می‌گیرد که..... (بیش از یک جواب صحیح است)
- (a) ما معلمان خوبی باشیم.
- (b) از آرامش خدا در قلب خود مطمئن باشیم.
- (c) نسبت به شخصی خشمگین هستیم.
- (d) آرزوی خودخواهانه‌ای در ارتباط با آن نداشته باشیم.

هدف کلام علم

هدف کلام حکمت و کلام علم بنای بدن مسیح است. این دو عطا با یکدیگر عمل می‌کنند، اما ممکن است کلام علم قبل از کلام حکمت بیان گردد. عیسی با کلام علم، زندگی گذشته زن سامری را بیان کرد و بعد با کلام حکمت پاسخی به مشکل زندگی او داد.

۱۱) هدف کلام حکمت را بنویسید.

ایمان

تعریف عطای ایمان

«یکی را ایمان به همان روح...» (اول قرنتیان ۹:۱۲). این آیه در ترجمه جدید چنین آمده: «به یکی ایمان می‌بخشد...»

به‌طور کلی، ایمان یعنی توانایی باور کردن. اما آنچه که «عطای ایمان» نامیده می‌شود، فراتر از ایمان معمولی است که همه ایمانداران دارند. این عطا نشانگر ایمان

خاصی است، ایمانی که روح القدس می‌بخشد تا نیاز خاصی را رفع کند. عطای ایمان بخش کوچکی از ایمان کامل خداست که روح القدس آن را به شخص می‌بخشد. عطای ایمان جزو مالکیت ایماندار نیست. این عطا در زمانی خاص و برای پاسخگویی به نیازی خاص به یک ایماندار افزوده می‌گردد. عطا بخشیده می‌شود تا نیاز رفع گردد؛ بدینسان هدف عطا تحقق می‌یابد.

(۱۲) مقابل عبارت صحیح حرف T و مقابل عبارت غلط حرف F بگذارید.

(a) هر ایمانداری می‌تواند عطای ایمان را دریافت کند.

(b) از طریق «عطای ایمان»، ایمان خاصی به ایماندار بخشیده می‌شود.

(c) چون هر ایماندار پر از روح، روح القدس را دارد پس امکان دریافت عطای ایمان را نیز دارد.

تشریح عطای ایمان و نمونه‌هایی از آن

پایه ایمان همیشه «شناخت» است. این امر می‌تواند علت ضعف ایمان ما را توضیح دهد. هر چه شناخت ما کمتر باشد، ایمان کمتری نیز خواهیم داشت.

عطای ایمان معمولاً به شکل زیر داده می‌شود:

(۱) شرایط یا وضعیت لاینحلی وجود دارد.

(۲) عطای ایمان بخشیده می‌شود.

(۳) مشکل رفع می‌گردد.

داستان پطرس و یوحنا به هنگام رفتن به معبد برای عبادت، نشانگر عمل عطای ایمان است. اعمال رسولان ۱:۳-۱۱ را بخوانید و عطای ایمان را کشف کنید. در این داستان هر سه مورد بالا وجود دارد.

(۱) مرد مفلوجی بود که در کنار درِ بزرگ معبد که به دروازه زیبا معروف بود، با ناامیدی می‌نشست. او در تمام زندگی‌اش، یعنی چهل سال مفلوج بود. تنها کاری که

می‌توانست بکند این بود که از دیگران صدقه بخواهد. درمان او غیرممکن بود.

(۲) ناگهان پطرس ایمان خاصی در قلب خود حس کرد. به‌خاطر آن ایمان، که ایمانی الهی بود، به آن مرد گفت: «به‌نام عیسی مسیح

ناصری برخیز و بخرام» (اعمال رسولان ۳: ۶).

(۳) آنچه که برای آن مفلوح اتفاق افتاد، به ما نشان می‌دهد که پطرس عطای ایمان داشت. «... که در ساعت پای‌ها و ساق‌های او قوت گرفت و برجسته به‌ایستاد و خرامید...» (اعمال رسولان ۳: ۷). مشکل او رفع شد.

روح‌القدس امروز نیز مشتاق است تا اینگونه عمل کند. او می‌خواهد به ایمانداران ایمان خاص الهی ببخشد تا با آن، نیازهای بزرگ و مسائل و مشکلات عظیم را رفع نماید. بدون شک روح‌القدس به اشخاصی مانند پطرس احتیاج دارد تا هنگام بخشش عطای ایمان، مثل او با شهادت عمل کنند. اغلب ایمانداران به‌علت ترس کاری نمی‌کنند؛ در نتیجه، آن ایمان بی‌ثمر می‌ماند.

چگونه می‌فهمیم که عطای ایمان داریم؟ ما آن را در وجود خود تشخیص می‌دهیم. ایمان از یک جهت به معنای «باور کامل» است. هنگامی که روح‌القدس ذره‌ای از ایمان کامل الهی را به ما می‌بخشد، باور عمیقی در ما ایجاد می‌شود به اینکه خداوند کار خاصی انجام خواهد داد. ایمانداری که این عطا را دریافت می‌کند، نه تنها امیدوار است، بلکه می‌داند که خداوند کار خاصی انجام خواهد داد.

(۱۳) عبارات زیر را کامل کنید.

- (a) پایه ایمان است
- (b) شناخت کامل برای کامل ضروری است.
- (c) ایمانداران می‌توانند مثل پطرس در کنار دروازه زیبا عمل کنند، به شرط آنکه داشته باشند.
- (d) از طریق عطای ایمان می‌فهمیم که خداوند می‌کند.

هدف عطای ایمان

هدف کلام علم و کلام حکمت بنای بدن مسیح است. دیدیم که این دو با یکدیگر عمل می‌کنند تا کلیسا را بنا کنند. هدف عطای ایمان نیز همین است. پولس قبل از بیان عطایای نه گانه‌ای که به بررسی آنها می‌پردازیم، هدف هر یک را اینگونه ذکر می‌کند: «ولی هر کس را ظهور روح به جهت منفعت عطا می‌شود» (اول قرنتیان ۱۲:۷).

از طریق عطای ایمان، تمام بدن تقویت و بنا می‌گردد. اگر تجلی عطای ایمان حتی فقط به یک عضو کمک کند، در نهایت تمام بدن تقویت می‌گردد. بنای یک ایماندار سبب بنای کل بدن است. «اگر یک عضو دردمند گردد سایر اعضا با آن همدرد باشند و اگر عضوی عزت یابد باقی اعضا با او به‌خوشی آیند» (اول قرنتیان ۱۲:۲۶).

(۱۴) هدف عطای ایمان

- (a) به نوعی شبیه هدف کلام حکمت است.
- (b) متفاوت از هدف کلام حکمت است.
- (c) مشابه هدف کلام حکمت است.

خودآزمایی

جملات زیر یا صحیح هستند یا غلط. اگر جمله صحیح است در مقابل آن حرف T و اگر جمله غلط است در مقابل آن حرف F بگذارید.

- (۱) عطایای روح در ایماندار ساکن نیستند.
- (۲) در اعمال رسولان ۲۳:۸ کلام علم عمل می‌کند.
- (۳) هنگامی که از خدا به عنوان دانای مطلق صحبت می‌کنیم، منظورمان این است که او در همه جا حضور دارد.
- (۴) ایماندار، همچون مجرای است برای جریان یافتن عطایای خدا به کلیسا.
- (۵) عطایایی که در این درس بررسی کردیم، به طور خاص مختص رهبران است نه ایمانداران.
- (۶) کلام علم به معنای «بخش کوچکی» از حکمت انسان است که در زمان صحیح بیان می‌شود.
- (۷) هدف کلام حکمت، کلام علم و عطای ایمان بنای کلیسا است.
- (۸) هنگامی که شخصی با کلام علم صحبت می‌کند، از دانشی سخن می‌گوید که هرگز با توانایی خود قادر به کسب آن نبوده و تنها روح القدس بخشنده آن است.
- (۹) هدف عطای ایمان، مثل سایر عطایای دیگر است، اما نحوه عمل آن متفاوت است.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

a (۱)

۸) آیات ۱۷ و ۱۸. «عیسی بدو گفت: نیکو گفתי که شوهر نداری زیرا که پنج شوهر داشتی و آنکه الان داری شوهر تو نیست».

F-a (۲)

T-b

T-c

F-d

F-a (۹)

F-b

F-c

F-d

T-e

۳) «لهذا ای برادران، هفت نفر نیک‌نام و پر از روح‌القدس و حکمت را از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را بر این مهم بگماریم» (آیه ۳)

d و b (۱۰)

c (۴)

۱۱) رشد روحانی و بنای کلیسا

T-a (۵)

F-b

F-c

T-d

T-a (۱۲)

T-b

T-c

۶) بنا می شود و رشد می کند

۱۳) a- شناخت

b- ایمان

c- عطای ایمان

d- عمل

۷) c و d

۱۴) c

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیک

نعمت‌های شفا دادن، قوت معجزات، نبوت

سه درس آخر ما مربوط می‌شوند به نُه عطای روح که در اول قرن‌تین ۸:۱۰-۱۲ آمده‌اند. در درس پیش سه عطا نخست را بررسی کردیم که عبارت بودند از: کلام حکمت، کلام علم و ایمان. دیدیم که همه این عطایا مظاهر قدرت خدا، و فوق طبیعی هستند. هیچ یک از آنها را نمی‌توان با قدرت و استعداد انسانی کسب کرد. نکته دیگری که آموختیم این بود که هدف تمام عطایای روح یکی است. هدف آنها بنای بدن مسیح است. در این درس سه عطا دیگر روح را مطالعه خواهیم کرد. برای بررسی آنها، همان ترتیبی را دنبال خواهیم کرد که در کتاب مقدس آمده است. بعضی از دانشمندان ترتیب دیگری برای آن قائل می‌شوند، اما چون سرچشمه همه آنها روح القدس است، ترتیب چندان مهم نیست. به این نکته نیز اشاره می‌کنیم که گاهی عملکرد این عطایا با یکدیگر تداخل دارند. گاه نیز چند عطا در یک زمان ظاهر می‌شوند.

ممکن است حس کرده باشید که روح القدس شما را در خصوص عملکرد یکی از عطایا هدایت می‌کند. حتماً مایلید از ندای او اطاعت کنید. دعا در این زمینه به شما کمک خواهد کرد. هنگامی که کار روح القدس را در خود احساس کردید، تسلیم او شوید. ممکن است در ابتدا آسان به نظر نرسد، اما اگر می‌خواهید برای خدا مفید باشید، باید تسلیم روح خدا گردید تا باعث برکت بدن مسیح، یعنی کلیسا شوید.

رئوس مطالب

نعمت‌های شفا دادن

قوت معجزات

نبوت

اهداف درس

- سه عطای دیگر روح را بنویسید.
- کار و هدف سه عطایی را که در این درس بررسی می‌شود، شرح دهید.
- بیان کنید که چگونه می‌توانید در ظاهر شدن این عطایا مفید باشید.
- کاربرد هر یک از عطایا را با استفاده از وقایع کتاب اعمال رسولان شرح دهید.

فعالیت‌های یادگیری

- (۱) رومیان ۳:۱۲-۶ و اول پطرس ۴:۱۰-۱۱ را بخوانید.
- (۲) درس را بخوانید و مانند درس گذشته، در دفترچه خود برای هر یک از این عطایا تعریف مختصری بنویسید.
- (۳) به سؤالات درس به ترتیب پاسخ دهید.
- (۴) اول قرن‌تیا ۱۳:۱۱-۱۲ را حفظ کنید.

متن درس

نعمت‌های شفا دادن

تعریف

«...و دیگری را نعمت‌های شفا دادن...» (اول قرن‌تیا ۹:۱۲). در ترجمه جدید (مژده...) این آیه چنین آمده: «... به دیگری قدرت شفا دادن [می‌بخشد].»

شفا یعنی بهبود یافتن؛ عطا یا نعمت نیز یعنی فیض و لطفی که خدا مرحمت می‌فرماید. ملاحظه می‌کنیم که کلام خدا برای شفا، کلمه عطا یا نعمت را در حالت

جمع به کار می‌برد، نه مفرد، و می‌گوید «نعمت‌های شفا دادن». یعنی عطای شفا «بیش از یک عطای شفا» است. در این باره بیشتر بحث خواهیم کرد. هوارد کارتر می‌گوید: «نعمت‌های شفا دادن، متجلی شدن قدرت خدا است در حوزه (حیطه) بیماری‌های ما.»

نعمت‌ها یا عطایای شفا دادن از روح القدس سرچشمه می‌گیرند و سپس از طریق ایماندار، به مردمی که به شفا نیاز دارند می‌رسد. نعمت‌های شفا دادن مخصوص شخص نیازمند است. آنها از طریق ایمانداران متجلی می‌شوند. بنابراین شاید درست نباشد بگوییم که فلان ایماندار عطای شفا دادن دارد. بهتر است بگوییم که از طریق روح القدس و ایمانداران پر از روح، نعمت‌های شفا دادن در کلیسا تجلی پیدا می‌کنند.

(۱) عبارات زیر را کامل کنید.

(a) حالت «جمع» به معنای است.

(b) نعمت‌های شفا به بخشیده می‌شوند.

(c) کلمه شفا به معنای است.

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

بیماری و ناتوانی بدنی و روانی پدیده‌ای است که گریبانگیر همه انسان‌ها شده است. حتی ایمانداران نیز از آنها در امان نیستند. ضعف و بیماری نتیجه وضعیت سقوط کرده و گناه‌آلود بشریت است. اما این به آن معنا نیست که هر که بیمار شود، قطعاً به علت گناهی است که مرتکب شده است. یک روز، شاگردان عیسی از او پرسیدند: «ای استاد، گناه که کرد این شخص یا والدین او که کور زائیده شد؟» عیسی پاسخ داد: «گناه نه این شخص کرد و نه پدر و مادرش» (یوحنا ۹: ۲-۳).

گاه نیز بیماریِ شخص در اثر گناه خاصی است که مرتکب شده است. عیسی یکبار به بیماری که شفا یافته بود، فرمود: «اکنون که شفا یافته‌ای، دیگر خطا مکن تا برای تو بدتر نگردد» (یوحنا ۵: ۱۴).

علت بیماری و ناتوانی هر چه که باشد، خداوند می‌خواهد ما را از آن رهایی بخشد. اما گاهی روح خدا بیمار را شفا نمی‌بخشد. برای این امر، می‌توان به چند دلیل اشاره کرد.

(۱) بی‌ایمانی. عیسی فرمود: «اگر می‌توانی ایمان آری مؤمن را همه چیز ممکن است. در ساعت پدر طفل فریاد برآورده گریه‌کنان گفت ایمان می‌آورم ای خداوند بی‌ایمانی مرا امداد فرما» (مرقس ۹: ۲۳-۲۴).

(۲) رابطه نادرست با بدن مسیح، کلیسا. «زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند. از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریض‌اند و بسیاری خوابیده‌اند (مرده‌اند)» (اول قرنتیان ۱۱: ۲۹-۳۰). عدم تمییز بدن مسیح، به معنای نپذیرفتن اعضای دیگر در بدن مسیح به عنوان جزئی از آن است.

(۳) دلایل خاص. دوم قرنتیان ۷: ۱۰-۱۲ را بخوانید.

(۲) گاهی شفا عطا نمی‌شود زیرا.....

(a) خداوند از بیماری استفاده می‌کند تا در زندگی شخص کاری انجام دهد.

(b) شخص به ایمان بیشتری نیاز دارد.

(c) آن شخص با دیگران رفتار صحیحی نداشته است.

(d) بی‌ایمانی مانع کار خداست.

حال می‌خواهیم بدانیم که نعمت‌های شفا دادن چگونه عمل می‌کنند. بررسی این موضوع را با طرح چند سؤال ادامه می‌دهیم.

روح‌القدس از چه شخصی استفاده می‌کند تا عطای شفا را ظاهر سازد؟

آیا عطایای شفا فقط از طریق اشخاص خاصی متجلی می‌شود؟ روح‌القدس قطعاً می‌تواند از هر ایماندار استفاده کند تا این عطایا را به نیازمندان برساند، به شرط آنکه ایماندار پر از قدرت و فیض روح‌القدس باشد.

عطایای شفا اغلب اوقات از طریق رهبران کلیسا آشکار می‌شوند، زیرا آنها تمام زندگی خود را وقف خدمت به مردم نموده‌اند و همچنین با نیازمندان در تماس هستند.

به فهرست زیر نگاه کنید. در این فهرست می‌بینید که در کتاب اعمال رسولان، روح‌القدس چه کسانی را برای ظهور عطایای شفا به کار برد.

۱) پطرس و یوحنا (رسولان) (اعمال رسولان ۱:۳-۱۱)

۲) پطرس (رسول) (اعمال رسولان ۵:۵)

۳) فیلیپس (مبشر) (اعمال رسولان ۵:۸-۷)

۴) حنانیا (ایماندار ناشناخته) (اعمال رسولان ۹:۱۷-۱۸)

۵) پطرس (رسول) (اعمال رسولان ۹:۳۲-۳۴)

۶) پولس (رسول) (اعمال رسولان ۸:۱۴-۱۰)

۷) پولس (رسول) (اعمال رسولان ۲۸:۷-۹)

در این فهرست، اکثر شفاهای از طریق رسولان صورت گرفته است، زیرا کتاب اعمال رسولان گزارش اعمال رسولان است. یعقوب رسول نیز در زمینه عطایای شفا به گروهی دیگر دستورات خاصی می‌دهد. این گروه مشایخ بودند که احتمالاً عطایای شفا داشتند. «و هرگاه کسی از شما بیمار باشد کشیشان کلیسا را طلب کند تا برایش دعا نمایند» (یعقوب ۵:۱۴). این نکات بیانگر این واقعیت هستند که روح‌القدس از طریق رهبران کلیسا عطایای شفا را ظاهر می‌سازد. البته شکی نیست که روح خدا می‌تواند از هر ایماندار دیگری نیز استفاده کند، نظیر حنانیا در فهرست فوق.

چه نوع کسالت‌ها، بیماری‌ها، و ناتوانی‌ها شفا می‌یابند؟

«عیسی هر مرض و رنج مردم را شفا می‌داد» (متی ۳۵:۹). همین اتفاق در کلیسای اولیه نیز روی داد. «گروهی از بلدان اطراف اورشلیم بیماران و رنج‌دیدگان ارواح پلید را آورده جمع شدند و جمیع ایشان شفا یافتند» (اعمال رسولان ۵:۱۶). حال نگاهی به انواع مختلف بیماری‌ها و ناتوانی‌ها که شرح شفای آنها در کتاب اعمال رسولان آمده است می‌پردازیم.

- ۱) فلج، (اعمال رسولان ۳:۲).
- ۲) بیماری (مرض)، (اعمال رسولان ۵:۱۶).
- ۳) فلج و لنگی، (اعمال رسولان ۸:۷).
- ۴) نابینایی، (اعمال رسولان ۹:۱۷-۱۸).
- ۵) فلج، (اعمال رسولان ۹:۳۳).
- ۶) لنگی، (اعمال رسولان ۱۴:۸-۱۰).
- ۷) تب (ناخوشی)، اسهال (بیماری)، (اعمال رسولان ۲۸:۸).

می‌توانیم با اطمینان بگوییم که نعمت‌های شفا دادن، قادر به شفای هر بیماری و ناتوانی است. این عطا در باب دوازدهم رساله اول قرن‌تین سه بار ذکر شده است (آیات ۹، ۲۸ و ۳۰) و هر بار در حالت جمع به کار رفته است. در بین عطایای نه گانه اول قرن‌تین باب ۱۲، این عطا تنها عطایی است که به صورت اسم جمع ذکر شده است. گرچه نمی‌توانیم دلیل این تفاوت خاص را شرح دهیم، اما می‌توانیم مطمئن باشیم که عطایای شفا برای هر احتیاجی کافی است.

ممکن است «نعمت‌ها» در حالت جمع، به این معنی باشد که روح القدس بعضی از ایمانداران را برای شفای بیماری‌ها و ناتوانی‌های خاصی به کار می‌برد. برای مثال، در اعمال رسولان باب ۸، روح القدس برای شفای لنگان و مفلوجان، از فیلیپس استفاده نمود. در دوران اخیر، اسمیت ویلگزورت (Smith Wigglesworth) این عطا را با قوت به کار می‌برد. روح القدس از او برای شفای امراض و بیماری‌های داخلی

استفاده کرد. به یاد داشته باشیم که «همان روح هر کس را فرداً به حسب اراده خود تقسیم می‌کند» (اول قرن‌تین ۱۱:۱۲).

نعمت‌های شفا دادن چگونه عمل می‌کند؟

در این زمینه الگوی مشخصی وجود ندارد. با بررسی موارد مهم شفا در عهد جدید، به‌خوبی به این نکته پی می‌بریم. در عهد جدید شفا از طریق‌های زیر صورت می‌پذیرد:

- ۱) لمس کردن و سخن گفتن (متی ۸:۳).
- ۲) سخن گفتن (متی ۸:۵-۱۳). (به این نکته توجه کنید: شخصی که شفا یافت، در آنجا نبود تا سخنان مسیح را بشنود).
- ۳) لمس کردن (متی ۸:۱۵).
- ۴) لمس کردن، سخن گفتن (متی ۹:۲۹).
- ۵) فرمان دادن (متی ۱۲:۱۳).
- ۶) گِل گذاشتن بر چشمان نابینا و سخن گفتن (یوحنا ۹:۶).
- ۷) فرمان دادن، بلند کردن با دست (اعمال رسولان ۳:۶-۹).
- ۸) سخن گفتن، فرمان دادن (اعمال رسولان ۹:۳۴).

می‌توانیم بگوییم که بیشترین روش شفا، از طریق سخن گفتن صورت می‌پذیرد. به‌خاطر سپردن این نکته نیز مهم است که لمس کردن با دست، بلند کردن فرد یا کارهای دیگر، برای کمک به ایمان شخص صورت می‌گیرد. اما به‌نظر می‌رسد که خداوند بیشتر از طریق سخن گفتن شفا می‌دهد. رهبران کلیسای اولیه نیز از همین روش استفاده می‌کردند و منطقی است که بیندیشیم امروز نیز خداوند از همان روش استفاده می‌کند.

بنابراین، نتیجه می‌گیریم که روح‌القدس ایمانداران را برای ظهور نعمت‌های شفا هدایت می‌کند.

چگونه ایماندار پی می‌برد که عطای شفا دارد؟

تجلی این عطا، مانند سایر عطایای روح، به این گونه است که شخص عمیقاً آن را در روح خود احساس می‌کند. تجربه شمشون در عهدعتیق این نکته را روشن می‌سازد. «و روح خدا بر وی مستقر شده طناب‌هایی که بر بازوهایش بود مثل کتانی که به آتش سوخته شود گردید و بندها از دست‌هایش فرو ریخت» (داوران ۱۵:۱۴). روح خدا از شمشون برای شفا دادن استفاده نکرد، بلکه برای انجام کارهای خارق‌العاده. از تجربه شمشون نکاتی را در ارتباط با همان روحی که می‌خواهد خود را در ما متجلی سازد می‌آموزیم.

هیچ ایمانداری به اختیار و فرمان خود از عطای شفا دادن برخوردار نیست. روح‌القدس برحسب اراده خود، آنها را به اشخاص می‌بخشد. بعضی از ایمانداران ممکن است تجربه استفاده از عطایا را بیشتر از دیگران داشته باشند زیرا آموخته‌اند که تحت هدایت روح‌القدس با ایمان حرکت کنند.

- (۳) مقابل عبارات صحیح حرف T و مقابل عبارات غلط حرف F بگذارید.
- (a) تنها رهبران کلیسا نعمت‌های شفا دادن را آشکار می‌سازند.
- (b) نعمت‌ها به معنای آن است که دقیقاً ۱۲ عطای متفاوت شفا وجود دارد.
- (c) نعمت‌ها می‌تواند به این معنا باشد که روح‌القدس ایماندارانی را انتخاب می‌کند تا به اشکال متفاوت شفای الهی را جاری سازند.
- (d) معمولاً نعمت‌های شفا دادن از طریق بلند کردن با دست عمل می‌کنند.
- (e) می‌توانیم انتظار داشته باشیم که نعمت‌های شفا دادن هر نوع مرض، بیماری و ناتوانی را شفا دهند.

هدف این نعمت‌ها

همانطور که دیدیم، هدف تمام عطایای روحانی بنای بدن مسیح است. عطایا به صورت‌های مختلف این هدف را تحقق می‌بخشند. عطای شفا دادن این توانایی را

می‌بخشد تا ایمانداران از لحاظ جسمی سالم و تندرست باشند و بدین شکل کلیسا را بنا می‌کند. هنگامی که هر عضوی از لحاظ جسمی سالم باشد، تمام بدن تقویت می‌شود.

شفا دادن اغلب در خدمت یک مبشر دیده می‌شود. آنها مردم را برای شنیدن پیام مسیح جذب می‌کنند. ایمانداران کلیسای اولیه اینچنین دعا می‌کردند: «به دراز کردن دست خود به جهت شفا دادن و جاری کردن آیات و معجزات به نام بنده قدوس خود عیسی» (اعمال رسولان ۴: ۳۰). و پاسخ خدا این بود: «و آیات و معجزات عظیمه از دست‌های رسولان در میان قوم به‌ظهور می‌رسید... و بیشتر ایمانداران به خداوند متحد می‌شدند انبوهی از مردان و زنان» (اعمال رسولان ۵: ۱۲ و ۱۴).

بنابراین، می‌بینیم که هدف نعمت‌های شفا دادن رفع نیازهای جسمی بدن مسیح و کمک به جذب مردم بسوی او است.

قوت معجزات

تعریف

«و یکی را قوت معجزات...» (اول قرن‌تیا ۱۲: ۱۰). در ترجمه جدید

(مژده) این آیه چنین آمده: «به یکی قدرت اعجاز ... عطا می‌کند.»

در زبان یونانی، کلمه معجزات در یونانی *dunamis* (دونا‌مه‌ایس) است؛ کلمه دینامیت از مشتقات آن است. دینامیت، قابلیت انفجار دارد و از قدرت عظیمی برخوردار است. از دینامیت برای جابجایی صخره‌های بزرگ، تخریب ساختمان‌های قدیمی و اهداف بسیار دیگر استفاده می‌شود.

«قوت معجزات» به معنای قدرت مافوق طبیعی است که برای انجام کارهای غیر ممکن به‌کار می‌رود. هوارد کارتر می‌گوید: «قوت معجزات تجلی قدرت مافوق طبیعی خداست که سبب تغییر، تعلیق (کنار گذاشتن) و یا به نوعی کنترل قوانین طبیعی می‌گردد».

(۴) در اعمال رسولان باب ۱۳ چه معجزه‌ای رخ داد؟

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

با مشاهده برخی از معجزات کتاب مقدس، می‌توانیم درک خود را در این زمینه گسترش دهیم.

معجزات در عهد عتیق

در عهد عتیق معجزات بسیاری ذکر شده است. فهرست زیر، تنها به چند مورد اشاره می‌کند. هر یک از آنها را با دقت بخوانید.

- (۱) موسی از صخره آب بیرون آورد (خروج ۱۷: ۱-۶).
- (۲) قوم اسرائیل با پای پیاده از رودخانه اردن عبور کردند (یوشع ۳: ۱۵-۱۷).
- (۳) یوشع دستور داد تا خورشید غروب نکند (یوشع ۱۰: ۱۲-۱۳).
- (۴) ایلیا دعا کرد تا آتش از آسمان فرود آید (اول پادشاهان ۱۸: ۳۷-۳۸).
- (۵) الیشع سر تبری را در آب شناور کرد (دوم پادشاهان ۶: ۱-۷).

معجزات در زندگی عیسی

فهرست زیر به برخی از معجزات مسیح در ارتباط با خدمت او اشاره می‌کند.

- (۱) عیسی آب را به شراب تبدیل کرد (یوحنا ۲: ۱-۱۱).
- (۲) عیسی دریای طوفانی را آرام نمود (متی ۸: ۲۳-۲۶).
- (۳) عیسی و پطرس بر روی آب راه رفتند (متی ۱۴: ۲۲-۳۱).
- (۴) عیسی با خوراک یک پسر به بسیاری غذا داد (یوحنا ۶: ۵-۱۴).
- (۵) عیسی مرده‌ای را زنده کرد (یوحنا ۱۱: ۱-۴۴).

معجزات در کلیسای اولیه

در عهد عتیق اکثر معجزات را انبیای بزرگ انجام دادند و در عهد جدید عیسی، پسر خدا معجزاتی انجام داد. اما معجزات رسولان را باید به گونه دیگری شرح داد.

در کتاب اعمال رسولان، اکثر معجزات را اشخاص عادی، از قبیل ماهیگیران و باجگیران، انجام دادند. آنها چگونه معجزه می‌کردند؟
قبل از پاسخ دادن به این سؤال، بیایید به بعضی از معجزات شرح داده شده در کتاب اعمال رسولان نگاهی بیندازیم.

به این نکته توجه کنید که تشخیص عطای شفا از قوت معجزات ساده نیست. اما این مطلب تفاوتی را ایجاد نمی‌کند، زیرا سرچشمه همه آنها روح القدس است. «و خداوند از دست پولس معجزات غیر معتاد به ظهور می‌رسانید به طوری که از بدن او دستمال‌ها و فوط‌ها برده بر مریضان می‌گذارند و امراض از ایشان زایل می‌شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می‌شدند» (اعمال رسولان ۱۹: ۱۱ و ۱۲).

در فهرست زیر معجزات کتاب اعمال رسولان ذکر شده است.

- ۱) رهایی از زندان (اعمال رسولان ۵: ۱۷-۲۰).
- ۲) زنده شدن مرده (اعمال رسولان ۹: ۳۶-۴۱).
- ۳) رهایی از زندان (اعمال رسولان ۱۲: ۵-۱۷).
- ۴) نابینایی دشمن خدا (اعمال رسولان ۱۳: ۶-۱۱).
- ۵) نیش مار صدمه‌ای نمی‌زند (اعمال رسولان ۲۸: ۱-۶).

در تحقق تمام این معجزات الهی، رازی وجود دارد: معجزه را افراد برجسته انجام ندادند؛ افرادی که معجزه‌ها را انجام دادند، قدرت خارق‌العاده‌ای از خود نداشتند؛ انجام معجزه چیزی نبود که اشخاص در مکاتب خاصی آموخته باشند. تحقق تمام معجزات فقط ثمره قدرت روح القدس بود. تجلی «دینامیت» روح، نیاز بزرگی را در بدن مسیح رفع می‌نمود و اغلب موانع بزرگ را به کناری می‌زد و خبرخوش و انجیل انتشار می‌یافت.

بیایید به یکی از معجزات کتاب اعمال رسولان نگاه دقیق‌تری بیندازیم. این معجزه در ارتباط با زنده شدن طایبتا در اعمال رسولان باب ۹ است.

پس از مرگ طایبتا، ایمانداران از پطرس کمک خواستند. پطرس می‌دانست که با قدرت خودش نمی‌تواند مرده‌ای را زنده کند، اما به قدرت خدا ایمان داشت. او

همچنین می‌دانست که تحقق یک معجزه مستلزم دعاست. دعا او را تبدیل کرد به مجرایی برای جریان یافتن قدرت خدا. پس او دعا کرد و معجزه اتفاق افتاد. روح‌القدس عمیقاً در روح پطرس کار کرد. پطرس با طابیتا سخن گفت؛ آنگاه چشمان او که در تاریکی مرگ بسته شده بود، گشوده شد و چون پطرس را دید، با قدرت نشست.

در یکی از درس‌های گذشته، معنی کلمه omniscient را شرح دادیم. این واژه به معنای «دانای مطلق» یا «دانای کُل» است. حال، کلمه جدیدی را اضافه می‌کنیم: omnipotent؛ این واژه به معنای «قادر مطلق» است.

روح‌القدس از طریق عطای قوت معجزات، قدرت خدا را توسط ایمانداران ظاهر می‌سازد، قدرتی که سبب می‌شود امری غیرممکن رخ دهد.

(۵) عبارات زیر را کامل کنید.

- (a) قدرت خدا در عهدعتیق مثل عهدجدید با آشکار می‌شود.
- (b) معجزات عیسی را می‌توان بدین طریق شرح داد که او بود
- (c) کار تنها راه شرح معجزات در کتاب اعمال رسولان است.
- (d) پطرس مجرای بود.
- (e) واژه‌ای که بیانگر قدرت خداست است.

هدف عطا

چرا لازم است معجزه رخ دهد؟ عده‌ای خیلی مشتاقند که شاهد معجزات باشند، زیرا از دیدن رخدادهای غیرعادی لذت می‌برند. دیگران معجزات را برای مقاصد خودخواهانه می‌خواهند. یکبار مردم دهکده‌ای عیسی را به روستای خود راه ندادند. شاگردان خشمگین شدند و پرسیدند: «ای خداوند آیا می‌خواهی بگوییم که آتش از آسمان باریده اینها را فرو گیرد؟» (لوقا ۹:۵۴). به پاسخ عیسی توجه کنید: «نمی‌دانید که شما از کدام نوع روح هستید، زیرا که پسر انسان نیامده است تا جان مردم را

هلاک سازد بلکه تا نجات دهد» (لوقا ۹: ۵۵-۵۶). به بیان دیگر، منظور خداوند عیسی این بود که هیچ معجزه‌ای برای اهداف خودخواهانه انسان رخ نمی‌دهد. معجزات همانند سایر عطایای روحانی، یک هدف دارد و آن بنای بدن مسیح است. عطای قوت معجزات موانعی را که بر سر راه بشارت انجیل قرار دارند، رفع می‌کند و کلیسا را تقویت می‌نماید. هنگامی که ایمانداران برای توسعه ملکوت خدا و اعلام کلام خدا به معجزات احتیاج دارند، آنها را بیشتر و بیشتر خواهند دید. در باب پنجم کتاب اعمال، درهای زندان مانع گسترش انجیل بود. رسولان در زندان بودند و نمی‌توانستند آشکارا موعظه کنند. معجزه‌ای رخ داد و مانع برداشته شد. درهای زندان باز شد و رسولان به موعظه پرداختند. در اعمال رسولان ۱۳: ۶-۱۱، پولس مشتاق بود که فرماندار قبرس توبه کند. اما مشکلی بر سر راهش ایجاد شد. جادوگری به نام باریشوع، سعی کرد تا فرماندار را از ایمان آوردن باز دارد. روح‌القدس پولس را به کار برد تا معجزه‌ای انجام دهد. با نابینا شدن باریشوع، مانع برطرف شد.

۶) در اعمال رسولان ۱۲: ۱-۵، چه مانعی بر سر راه گسترش انجیل دیده می‌شود؟

نبوت

تعریف عطا

«...و دیگری را نبوت ...» (اول قرن‌تین ۱۲: ۱۰). در ترجمه جدید (مژده برای عصر جدید) این آیه چنین آمده: «... به دیگری قدرت نبوت... عطا می‌کند...».

طبق نظر یک محقق کتاب مقدس، نبوت به معنای «پیش‌گویی» است. محقق دیگری می‌گوید که نبوت به معنای «تشریح کلام برای مردم» است، یعنی همان

موعظه یا بیان پیام خدا. بنابراین، درک جامع معنای نبوت در درک دو واژه «بیان پیام الهی» و «پیش‌گویی» نهفته است.

نبوت را نباید با موعظه معمولی کلام یکی دانست. نبوت همانند سایر عطایای روح، پدیده‌ای است مافوق طبیعی.

رالف ریگز (Ralph M. Riggs)، محقق کتاب مقدس، نبوت را چنین تعریف می‌کند: «سخن گفتن به زبان خود، با قدرت روح القدس، یا توانایی الهی برای اعلام و پیش‌گویی کلام خدا.»

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

در درس سوم عطایای خدمت را بررسی کردیم و آموختیم که یکی از عطایا «انبیا» است (افسیسیان ۱۱:۴). «او بخشید بعضی ... انبیا...» مسیح، سر کلیسا، بخشنده این عطایاست. اکنون عطایای روح القدس را مطالعه می‌کنیم. در این درس، بخشنده عطای نبوت، روح القدس است. «زیرا یکی را به وساطت روح ... [نبوت داده می‌شود]» (اول قرنتیان ۱۲:۸-۱۰).

تفاوت بین عطای «انبیا» در افسسیان ۴، و عطای «نبوت» در اول قرنتیان ۱۲ چیست؟ شاید بتوان گفت که انبیایی که در باب ۴ افسسیان ذکر شده، رهبرانی هستند در کلیسا که عطای نبوت را دریافت داشته‌اند؛ یعنی هم سمت رهبری دارند و هم عطای نبوت. عطای نبوت که در باب ۱۲ اول قرنتیان آمده، عطای بیان پیامی است که تحت قدرت روح القدس داده می‌شود. عطای انبیا، برای شمار اندکی از اعضای بدن است، اما عطای نبوت را همه اعضای بدن می‌توانند تجربه کنند. «زیرا که همه می‌توانید یک یک نبوت کنید» (اول قرنتیان ۱۴:۳۱).

تفاوت بین خدمت انبیا و عطای نبوت در این نکته است که همه کسانی که نبی هستند، نبوت می‌کنند؛ اما همه کسانی که نبوت می‌کنند، الزاماً جزو انبیای مذکور در باب ۴ افسسیان نیستند، زیرا آنان سمت رهبری و پیشوایی کلیسا را دارند.

شاید نبوت به‌خاطر ماهیتش، مهم‌ترین عطای ذکر شده در اول قرن‌تین ۸:۱۲-۱۱ باشد. پولس می‌فرماید: «... و عطایای روحانی را به‌غیرت بطلید خصوصاً اینکه نبوت کنید» (اول قرن‌تین ۱:۱۴).

اهمیت عطای نبوت به‌طور خاص در این است که در بین نُه عطای ذکر شده در اول قرن‌تین ۸:۱۲-۱۰، این عطا بیش از سایر عطایا، موجب تقویت و بنای ایمانداران می‌گردد، و نیز باعث ملزم شدن بی‌ایمانان می‌شود. «ولی اگر همه نبوت کنند و کسی از بی‌ایمانان یا امیان درآید از همه توبیخ می‌یابد و از همه ملزم می‌گردد» (اول قرن‌تین ۲۴:۱۴).

(۷) در مقابل عبارات صحیح علامت زنید.

(a) اعلام پیام خدا به معنای پیش‌گویی آینده است.

(b) عطای «انبیا» همان عطای «نبوت» است.

(c) همه اعضای بدن می‌توانند عطای خدمت «انبیا» را داشته باشند.

(d) نبوت عطای بسیار مهمی است زیرا می‌تواند به ایمانداران و گناهکاران کمک کند.

هدف عطا

(۱) اعلام پیام خدا. ارزش والای این جنبه از عطای نبوت در روز پنطیکاست مشخص شد. پس از ریزش روح‌القدس، عطای نبوت در موعظه پطرس تجلی یافت. روز قبل از آن، پطرس نمی‌توانست موعظه کند. قلب موعظه پطرس را قدرت عظیم و الهام روح‌القدس تشکیل می‌داد. پطرس درباره مطالبی سخن گفت که روح‌القدس سرچشمه آنها بود. او افکار خود را مطرح نکرد.

نبوت نتیجه مافوق طبیعی پری روح‌القدس است. پطرس از روح‌القدس پر شد و نبوت کرد. در اعمال رسولان باب ۱۹، هنگامی که شاگردان افسسی از روح‌القدس پر شدند، به زبان‌ها تکلم کردند و نبوت نمودند (اعمال رسولان ۶:۱۹).

نبوت صحیح ثمره قدرت خداست. ایمانداران ممکن است استعداد سخنرانی داشته باشند و یا موعظه‌های مهیجی ایراد نمایند؛ اما هیچکس نمی‌تواند جدا از

روح القدس نبوتی صحیح بکند (نگاه کنید به اول پطرس ۴:۱۱). ایماندارانی که نبوت می‌کند، خطاب به مردم سخن می‌گوید. «اما آنکه نبوت می‌کند مردم را برای بنا و نصیحت و تسلی می‌گوید» (اول قرنتیان ۱۴:۳). سؤال این است که او به دیگران چه می‌گوید؟ او چه مطلبی را اعلام می‌کند؟ او از کلام خدا سخن می‌گوید و آن را اعلام می‌دارد. اما آیا همه واعظان و معلمان همین کار را انجام نمی‌دهند؟ چرا، اما در نبوت آنچه مهم است، چگونگی بیان و اعلام پیام است تا خود پیام یا شخص پیام‌دهنده. موعظه یا تعلیم معمولی، مثل قرار دادن غذای سرد در ظرف غذایی است که آتش زیر آن روشن نیست؛ اما نبوت همانند آتش زیر غذاست.

روح القدس از طریق عطای نبوت، مطالبی را به ذهن گوینده می‌آورد که او خود به آنها فکر نمی‌کرده است. به طور قطع، همه این مطالب در خصوص موعظه پطرس در اعمال رسولان باب ۲ صدق می‌کند.

۸) هنگامی که ایماندار کلام خدا را تحت قدرت و الهام روح القدس بیان می‌کند، به آن نوع نبوت می‌گوییم.

۲) پیش‌گویی. پیش‌گویی به معنای بیان یک واقعه قبل از رخ دادن آن است. قبلاً آموختیم که خداوند همه چیز را می‌داند. او از گذشته، حال و آینده آگاه است. انسان این توانایی را ندارد که از آینده آگاه باشد. تنها از طریق روح القدس است که می‌توان از آینده آگاه شد. روح القدس با عطای نبوت، به ایماندار توانایی می‌بخشد تا وقایع آینده را پیش‌گویی نماید.

انبیای عهدعتیق، اغلب آینده را پیش‌گویی می‌کردند؛ این کار بخش اعظم خدمت آنها را تشکیل می‌داد. معمولاً هدف پیش‌گویی، بیداری مردم برای درک نیازشان به خدا بود. یونس یکی از انبیایی است که آینده را پیش‌گویی کرد. او نبوت کرد که «پس از چهل روز نینوا ویران خواهد شد» (یونس ۴:۳).

شریران نیز گاهی آینده را پیش‌گویی کردند. ما آنان را فالگیر می‌نامیم. روزی پولس با شخصی که روح فالگیری داشت، برخورد کرد. «و واقع شد که چون ما به

محل نماز می‌رفتیم کنیزی که روح تفاؤل (فالگیری) داشت... به ما برخورد» (اعمال رسولان ۱۶:۱۶). خداوند بسیار مخالف این نوع پیش‌گویی آینده است، زیرا سرچشمه آن شیطان است؛ ما ایمانداران باید از تمام این مسائل بری باشیم. «...یاد مگیر که موافق رجاسات آن امت‌ها عمل نمایی. و در میان تو کسی یافت نشود... و نه فالگیر و نه غیبگو و نه افسونگر و نه جادوگر و نه ساحر و نه سؤال‌کننده از اجنه و نه رمال و نه کسی که از مردگان مشورت می‌کند زیرا هر که این کارها را کند نزد خداوند مکروه است» (تثنیه ۱۸:۹-۱۲). شیطان عامل ویرانی است. او به دنبال آن است که انسان را از ایمان راستین به خدا منحرف سازد. او می‌خواهد ایمانداران را از بین ببرد. او به دنبال نابودی بدن مسیح است. هر پیش‌گویی که ناشی از شیطان است، در مسیر انحطاط و ویرانی است. «دزد (شیطان) نمی‌آید مگر آنکه بدزد و بکشد و هلاک کند» (یوحنا ۱۰:۱۰).

کار خدا همواره نجات دادن است. گاهی روح القدس از طریق عطای نبوت بدن مسیح را از رنج نجات می‌دهد. (اعمال رسولان ۱۱:۲۷-۳۰ را بخوانید)؛ گاهی نیز از طریق عطای نبوت، بدن مسیح برای رنجی که در راه است، آماده می‌گردد (اعمال رسولان ۲۰:۲۳ و ۲۱:۱۰-۱۳ را بخوانید).

ممکن است ایمانداران گاه در این وسوسه بیفتند که برای آگاهی از آینده، از عطای نبوت استفاده کنند. اما این کار روش قابل اطمینانی نیست. در بررسی عطای زبان‌ها در این باره بیشتر بحث خواهیم کرد.

۹) در مقابل عبارات صحیح حرف T و در مقابل عبارات غلط حرف F بگذارید.

(a) پیش‌گویی به معنای اعلام واقعه‌ای پس از رخ دادن آن است.

(b) انبیای عهدعتیق اغلب پیش‌گویی می‌کردند.

(c) فالگیران برای ایمانداران بسیار مفید هستند.

(d) شیطان همیشه به دنبال نابود کردن است. خداوند همیشه به دنبال نجات دادن

است.

تعالیمی در ارتباط با استفاده از عطای نبوت

اول قرن‌تین ۱۴: ۲۹-۴۰

(۱) نبوت باید بر طبق ایمان ما باشد (نگاه کنید به رومیان ۶: ۱۲). روح القدس تنها می‌تواند بر طبق ایمانی که در قلب ایماندار است عمل کند. نبوت بدون ایمان، به معنای سخن گفتن از تفکرات قلبی خودمان است. برای ایماندار بسیار مهم است که در دعا ساعی باشد، کلام خدا را بداند و پر از روح القدس باشد.

(۲) نبوت باید محدود باشد و مورد تمیز و سنجش قرار گیرد (نگاه کنید به اول قرن‌تین ۱۴: ۲۹). خداوند مشتاق است تا در جلسات کلیسایی، نظم برقرار باشد. پولس به بیان ساده چنین می‌گوید: «فقط و فقط نبوت نکنید. به دیگران فرصت دهید تا نبوت‌ها را ارزیابی و تمیز دهند».

ایمانداران باید با دقت درباره محتوای پیام نبوت قضاوت کنند. چرا؟ زیرا اشخاصی که نبوت می‌کنند، انسان هستند. آنها می‌توانند از روح خدا سخن گویند؛ اما ممکن است که از روح خود و یا حتی روح شریر سخن گویند. اشخاصی که به ارزیابی و قضاوت پیام آنها می‌پردازند، با کمک کلام خدا می‌فهمند که آیا آنچه گفته شده، مطابق کلام خداست یا نه. اگر موافق کلام خدا نباشد، نباید به آن توجهی کرد. برای مثال، اگر در نبوتی، به ایمانداران گفته شود که نام مسیح را لعن کنند، نباید به آن توجهی کرد. این نبوت نادرست است.

(۳) همه می‌توانند نبوت کنند (نگاه کنید به اول قرن‌تین ۱۴: ۳۱ و اول قرن‌تین ۱۴: ۲۴و۵). این آیات به ما می‌گویند که روح القدس ممکن است هر ایمانداری را برای نبوت کردن به کار ببرد. این عطا تنها برای رهبران کلیسا نیست، بلکه همه ایمانداران پر از روح می‌توانند از آن برخوردار باشند.

(۴) اشخاصی که نبوتی دارند، نباید در بیان آن عجله کنند. شخصی که نبوت می‌کند، می‌تواند تصمیم بگیرد چه هنگام سخن گوید و چه هنگام ساکت باشد. او تحت اختیار زبانی نیست که قادر به کنترل نباشد. اول قرن‌تین ۱۴: ۳۲-۳۳ را بخوانید.

۵) اشخاصی که روح‌القدس به آنها عطای نبوت می‌بخشد، باید مشتاق تعلیم گرفتن و رفع نواقص خود باشند. (نگاه کنید به اول قرن‌تین ۳۷:۱۴).

۱۰) در مقابل عبارات صحیح علامت بزنید.

a) وقتی که شخصی نبوت کرد، دیگر نیاز ندارد قلب خود را برای نبوت بیشتر آماده نماید.

b) اشتباه است اگر بخواهیم تشخیص دهیم نبوتی از روح خداست یا نه.

c) عطای نبوت تنها برای رهبران کلیساست.

d) ایمانداری که نبوت می‌کند، حق ندارد تصمیم بگیرد چه هنگام نبوت کند.

هدف عطای نبوت

عطای روح برای بنای بدن مسیح هستند. هر یک از عطایا به‌طرز خاصی بدن مسیح را تقویت می‌کنند. پولس بیان می‌کند که نبوت چگونه به تقویت بدن مسیح می‌پردازد. «اما آنکه نبوت می‌کند مردم را برای بنا و نصیحت و تسلی می‌گوید» (اول قرن‌تین ۳:۱۴). هدف ایمانداری که نبوت می‌کند، تشویق و تسلی سایر ایمانداران است. با تشویق و تسلی ایمانداران، آنها از لحاظ روحانی بنا می‌شوند و در نتیجه تمام بدن مسیح تقویت می‌گردد.

۱۱) هنگامی که می‌گوییم شخصی که نبوت می‌کند، بدن مسیح را بنا می‌کند، منظورمان این است که بدن
.....

خودآزمایی

سؤالات چند جوابی. برای هر یک از سؤالات زیر پاسخ‌های صحیح را انتخاب کنید و در مقابل آن علامت * بنزید.

(۱) نعمت‌های شفا دادن اساساً برای رفع چه نیازهایی است؟

(a) روحانی

(b) جسمی

(c) مادی

(۲) چگونه می‌توانید بفهمید که روح‌القدس می‌خواهد به شما عطای شفا دهد تا از آن برای خدمت به دیگران استفاده کنید؟

(a) با دیدن شخصی محتاج و نیازمند.

(b) شخص دیگری به شما می‌گوید که شما عطای شفا دارید.

(c) عمیقاً حرکت روح را در درون‌تان احساس می‌کنید تا به اشخاصی که نیاز جسمی دارند کمک کنید.

(۳) قوت معجزات.....

(a) تنها با قدرتی مافوق طبیعی انجام می‌شود.

(b) بدون روح‌القدس غیر ممکن است.

(c) را تنها در مدرسه کتاب مقدس می‌آموزیم.

(۴) نبوت.....

(a) شامل همه نوع موعظه است.

(b) سخن گفتن با قدرت روح‌القدس است.

(c) اعلام کردن و فالگیری است.

(۵) عطای نبوت مهم است زیرا.....

- (a) هر ایمانداری می‌تواند آن را ظاهر سازد.
- (b) از طریق آن می‌توان آینده را پیش‌گویی کرد.
- (c) عطای اعلام پیام خداست.

(۶) پیش‌گویی به معنای چیست؟

- (a) بیان مطلبی قبل از اتفاق افتادن آن.
- (b) اعلام پیام خدا
- (c) اعلام کردن

پاسخ کوتاه. عبارات زیر را با کلمه یا کلمات مناسب پر کنید.

(۷) سه عطای روح القدس را که در این درس بررسی کردیم، نام ببرید.

(۸) هدف اصلی عطای شفا چیست؟

(۹) omnipotent به چه معنا است؟

(۱۰) قوت معجزات با برداشتن چه چیزی، بدن مسیح را بنا می‌کند.

(۱۱) هنگامی که شیطان به دیگران الهام می‌کند تا آینده را پیش‌گویی کنند، هدفش

چیست؟

(۱۲) هدف عطای نبوت، بنای بدن مسیح با و است.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(۱) a) بیش از یک

b) ایمانداران پر از روح

c) خوب یا تندرست شدن

(۷) a) غلط

b) غلط

c) غلط

d) درست

(۲) همه پاسخ‌ها صحیح هستند

(۸) اعلام کردن

(۳) a) غلط

b) غلط

c) درست

d) غلط

e) درست

(۹) a) غلط

b) درست

c) غلط

d) درست

(۴) مرد شریر کور شد.

(۱۰) هیچ یک از پاسخ‌ها صحیح نیستند.

(۵) a) معجزات

b) پسر خدا

c) روح القدس

(d) قدرت خدا

(e) قادر مطلق است

(۱۱) رشد می‌کند

(۶) پطرس واعظ انجیل در زندان است.

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

تمیز ارواح، زبان‌ها، ترجمه زبان‌ها

اکنون به آخرین درس این دوره رسیده‌ایم. قبلاً شش عطا از نه عطای روح القدس را مطالعه کردیم و دیدیم که چگونه روح القدس به طرز شگفت‌انگیزی امکان بنای بدن مسیح را تدارک می‌بیند؛ همچنین آموختیم که ظهور و تجلی عطایا عموماً از جانب ایمانداران پر از روح صورت می‌گیرد. در این درس، به بررسی سه عطای آخر روح، که در اول قرن‌های ۸ تا ۱۰ از آنها نام برده شده، می‌پردازیم.

چون روح القدس سرچشمه تمام این عطایاست، برای دریافت عطایای روحانی، باید دائماً از روح القدس پر باشید و خود را تسلیم او سازید. شما او را در عمق وجود خود احساس خواهید کرد و خواهید دانست که او با تمام پیرایش در شما مسکن گرفته است. اگر دائماً از روح القدس پر باشید و تحت کنترل او قرار گیرید، او بر حسب اراده خود، عطایای مختلف را برای بنای بدن مسیح و جلال او، در شما متجلی و ظاهر خواهد کرد.

رئوس مطالب

تمیز ارواح

عطای زبان‌ها

ترجمه زبان‌ها

اهداف درس

- سه عطای دیگر روح را که در این درس بررسی می‌کنیم، نام ببرید و کارکرد و هدف هر یک را شرح دهید.
- درک کنید که روح القدس چگونه می‌تواند از شما برای تجلی این عطایا استفاده کند.
- توضیح دهید چگونه دو عطا از این عطایا، در کتاب اعمال مشاهده می‌شود.

فعالیت‌های یادگیری

- (۱) اول قرنتیان ۱:۱۴-۲۸ را بخوانید.
- (۲) با استفاده از اول قرنتیان ۲:۱۴-۳، نموداری از سه عطای روح در دفترچه خود ترسیم کنید و هر یک را تعریف نمایید.
- (۳) اول قرنتیان باب ۱۳ را کاملاً حفظ کنید و هر ۱۳ آیه این باب را برای دوست خود بیان کنید.

متن درس

تمیز ارواح

تعریف عطا

«روح القدس ... یکی را تمیز ارواح ...» (اول قرنتیان ۱۲:۱۰) در ترجمه مؤده برای عصر جدید، این آیه چنین آمده است: «... به سومی عطیه تشخیص ارواح عطا می‌کند ...»

«تمیز» به معنای «بازشناختن، جدا کردن، برتری دادن، و تشخیص دادن» است [فرهنگ معین]. این واژه به معنای قضاوتی است برپایه دانسته‌ها.

منظور از روح، «موجودات غیرمادی» است. در این درس، این واژه به چند نوع روح اشاره دارد: روح خدا؛ روح انسان؛ و ارواح شریر. روح انسان مهم‌ترین بخش وجود اوست؛ روح خدا همان روح القدس است؛ و ارواح شریر روح‌هایی هستند که در جهان شریر وجود دارند و خادمین شیطان هستند.

تمیز ارواح توانایی خاصی است که روح القدس عطا می‌کند تا شخص ایماندار روحی را که با آن مواجه می‌شود، تشخیص دهد؛ یعنی تشخیص دهد که آیا با یک روح پلید سر و کار دارد، یا با روح گمراه و شریر یک انسان گناهکار.

(۱) کلمه روح در این درس، به چند نوع روح اشاره می‌کند؟ آنها را نام ببرید.

(۲) ایماندار می‌تواند از طریق تمیز ارواح چه کند؟

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

شیطان جعل‌کننده بزرگی است. او می‌کوشد از کارهای روح القدس تقلید کند. او می‌خواهد مردم باور کنند که وقتی او کاری انجام می‌دهد، آن کار روح القدس است. این امر می‌تواند مشکلاتی ایجاد کند، زیرا حتی ایمانداران نیز ممکن است فریب بخورند. همچنین این امکان وجود دارد که اشخاص از خود و از روح خود سخن گویند و وانمود کنند که آنچه می‌گویند از روح خداست. این نکته نیز می‌تواند مشکلاتی برای بدن مسیح به بار آورد.

مسیح، سر بدن، برای تمام نیازهای کلیسا راهی مهیا کرده است؛ یکی از آنها حفاظت بدن از ارواح شریر و همچنین از اشخاصی است که با روح خود، به بدن مسیح آسیب می‌رسانند. تمیز ارواح برای حفظ و حمایت از ایماندارانی است که به‌راستی در دست‌های روح القدس قرار دارند و خدمت می‌کنند. گاهی روح خدا از طریق یک ایماندار خشم و غضب الهی را اعلام می‌کند؛ در چنین مواردی، ممکن است سایر ایمانداران وسوسه شوند تا پیام را به ارواح شریر و یا روح انسان نسبت

دهند؛ اما تمیز ارواح این توانایی را به بدن مسیح می‌بخشد تا تشخیص دهد که چه روحی سخن می‌گوید.

بعضی از ارواح شریر را می‌توان بدون عطای تمیز ارواح تشخیص داد. پولس در این زمینه به قرنطیان تعلیمی داد: «پس شما را خبر می‌دهم که هر که متکلم به روح خدا باشد عیسی را آناتیمای نمی‌گوید و احدی جز به روح القدس عیسی را خداوند نمی‌تواند گفت» (اول قرنطیان ۱۲:۳). منظور پولس چیست؟ او این مطلب را در باره اشخاصی می‌نویسد که از جانب روحی سخن می‌گویند. پولس می‌گوید که اگر شخصی از جانب روحی، عیسی را لعنت کند، چنین شخصی از جانب روح القدس سخن نمی‌گوید، بلکه روح شریر است که در او متکلم است. پولس همچنین می‌گوید که هیچ روح شریری عیسی را خداوند نمی‌خواند.

حال خواهیم دید که عطای تمیز ارواح چگونه در زندگی عیسی مسیح و کلیسای اولیه عمل می‌کرد. در ضمن، این نکته را دائماً مد نظر داشته باشید که عطای تمیز ارواح، عطایی فوق طبیعی است.

تمیز ارواح در خدمت مسیح

«زیرا آن کسی را که خدا فرستاد به کلام خدا تکلم می‌نماید چونکه خدا روح را به میزان عطا نمی‌کند» (یوحنا ۳:۳۴). به همین دلیل، عیسی می‌توانست ارواح خوب و بد را تمیز دهد.

۱) او روح خوب نتنائیل را تشخیص داد. عیسی قبلاً هرگز با نتنائیل برخورد نکرده بود، اما روح او را تمیز داد. هنگامی که فیلیپس، نتنائیل را نزد مسیح آورد، عیسی فرمود: «اینک اسرائیلی حقیقی که در او مکرری نیست» (یوحنا ۱:۴۷).

۲) عیسی روح نادرست یعقوب و یوحنا را نیز تشخیص داد. آنها می‌خواستند از خدا درخواست کنند تا از آسمان آتش بفرستد و مردمی را که از عیسی استقبال نکرده بودند، نابود سازد. عیسی به ایشان فرمود: «نمی‌دانید که شما از کدام نوع روح هستید» (لوقا ۹:۵۵).

۳) او ارواح شریر را تشخیص می‌داد. روزی عیسی زنی را دید که برای مدت هجده سال خمیده‌پشت شده بود. او دانست که روحی پلید او را علیل ساخته است. این روح با آنکه سخن نگفته بود، اما آن زن بیچاره را اسیر ساخته بود. عیسی فرمود: «ای زن، از ضعف خود خلاص شو» (لوقا ۱۳: ۱۲). بلافاصله آن زن شفا یافت. او به شفا احتیاجی نداشت، بلکه نیازمند رهایی از قدرت آن روح پلید بود. از این واقعه می‌آموزیم که عطای تمیز ارواح در خدمت به مردمی که گرفتار بیماری‌ها و یا ناتوانایی‌ها هستند بسیار مفید است.

تمیز ارواح در کلیسای اولیه

۱) پطرس روح نادرستی و فریب‌کاری را در حنایا و سفیره به کمک روح‌القدس تشخیص داد. او دانست که آنها به روح‌القدس دروغ می‌گویند (نگاه کنید به اعمال رسولان ۳: ۵). اگر شیطان نتواند در فردی روح پلید را ساکن سازد، سعی می‌کند تا به او روح نادرستی و فریب‌کاری بدهد.

۲) پطرس توسط روح‌القدس، روح فریب را در شمعون نیز تشخیص داد (نگاه کنید به اعمال رسولان ۸: ۲۳). آیا آن عطا تمیز ارواح بود یا کلام علم؟ چه کسی می‌تواند قاطعانه پاسخ دهد؟ شاید هر دو! همان‌گونه که دیدیم، روح‌القدس سرچشمه تمام عطایاست. عطایا اغلب با یکدیگر عمل می‌کنند. هدف عطایا مهم‌تر از خود آنهاست؛ اهمیت آنها تنها در تقویت و کمک به بدن مسیح است.

۳) پولس به کمک عطای تمیز ارواح، روح شریر را در کنیزی تشخیص داد. یک ایماندار معمولی با توانایی طبیعی خود، ممکن بود آن دختر را خادم خدا بداند. به آنچه آن دختر می‌گفت، توجه کنید: «این مردان خدام خدای تعالی می‌باشند که شما را از طریق نجات اعلام می‌نمایند» (اعمال رسولان ۱۶: ۱۷). چه عبارت زیبایی! اما پولس توسط روح‌القدس تشخیص داد که آنچه آن دختر می‌گوید، از روح شریر است. روح‌القدس، با روح پولس سخن گفت، و به همین دلیل پولس توانست واقعیت را تشخیص دهد. بنابراین، پولس به روح شریر گفت: «تو را می‌فرمایم به نام

عیسی مسیح از این دختر بیرون بیا» (اعمال ۱۶:۱۸)؛ کلام خدا سپس می‌فرماید: «که در ساعت از او بیرون شد.»

باید به این نکته توجه داشته باشیم که پولس نه فقط روح شریر را تشخیص داد، بلکه آن را اخراج نمود. روح القدس به ایمانداران قدرت مافوق طبیعی عطا می‌کند تا ارواح شریر را به همین شکل اخراج نمایند. بی‌ایمانان این قدرت را ندارند (اعمال رسولان ۱۹:۱۱-۱۷ را بخوانید).

یکی از کارهایی که ارواح شریر انجام می‌دهند، ترغیب ایمانداران برای پذیرش تعالیم غلط است. عطای تمیز ارواح این توانایی را می‌بخشد تا تعالیم روح القدس را از تعالیم ارواح شریر تشخیص دهیم. «و این را به شما نوشتم درباره آنانی که شما را گمراه می‌کنند. و اما در شما آن مسح که از او یافته‌اید ثابت است و حاجت ندارید که کسی شما را تعلیم دهد...» (اول یوحنا ۲:۲۶-۲۷). باید فرا بگیریم تا با دقت به روح القدس گوش دهیم. او به ما کمک می‌کند تا معلمینی را که می‌کوشند تعالیم غلط بدهند، بشناسیم.

(۳) عبارات زیر را کامل کنید:

- (a) جعل کردن به معنای است.
- (b) سه نوع روح می‌توانند خود را در آشکار سازند.
- (c) بدن مسیح از طریق عطای تمیز ارواح می‌گردد.

هدف عطا

هدف عطای تمیز ارواح اساساً حفاظت از بدن مسیح است. این عطا برای حفاظت بدن از ارواح شریری است که سعی می‌کنند مانع گسترش ملکوت خدا و انجیل گردند. این عطا همچنین جهت حفاظت بدن از ارواح ناپاکی است که در تلاشند در بدن مسیح تفرقه ایجاد کنند و به آن صدمه بزنند. بالاتر از همه اینها، عطای تمیز ارواح برای حفاظت بدن از تعالیم غلط است. همه این حفاظت‌ها به بنای بدن مسیح کمک می‌کنند.

۴) با توجه به نقش عطای تمیز ارواح، کدامیک از کارکردهای آن در حفاظت از بدن از طریق پولس در اعمال رسولان ۱۶:۱۶-۱۸ دیده می‌شود؟

عطای زبان‌ها

تعریف عطا

«... و دیگری را اقسام زبان‌ها...» (اول قرن‌تینان ۱۰:۱۲).

عطای زبان‌ها یعنی پرستش خدا و دعا به زبان‌هایی که نیاموخته‌ایم و معنایش را درک نمی‌کنیم. فرمایش پولس را در اول قرن‌تینان ۱:۱۳ به یاد آوریم که گفت: «اگر به زبان‌های مردم و فرشتگان سخن گویم...» باید بدانیم که این عطایی است کاملاً مافوق طبیعی. عطای زبان‌ها آن قابلیت است که روح‌القدس به ایماندار می‌بخشد تا به زبان‌هایی که هرگز نیاموخته است، دعا کند. آن زبان ممکن است زبان زمینی و یا زبان فرشتگان باشد اما زبانی نیست که بتوان آموخت بلکه بخشنده آن روح‌القدس است.

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

در دوران معاصر، عطای زبان‌ها یکی از متداول‌ترین عطایای روح است. بنابراین، مناسبت دارد که تا آنجا که می‌توانیم، آن را بشناسیم.

اهمیت تکلم به زبان‌ها

قبلاً گفتیم که نبوت شاید مهم‌ترین عطا باشد. اما از بعضی جهات، تکلم به زبان‌ها نیز از اهمیت یکسانی برخوردار است. در این باره به ذکر چند دلیل می‌پردازیم. ۱) زبان‌ها عطایی است که همه می‌توانند داشته باشند. «و خواهش دارم که همه شما به زبان‌ها تکلم کنید» (اول قرن‌تینان ۵:۱۴).

(۲) زبان‌ها عطایی است که در هر زمان، هر مکان و هر موقعیت زندگی، می‌توان از آن استفاده کرد. شخص می‌تواند در سکوت و یا با صدای بلند به زبان‌ها سخن گوید (اول قرنتیان ۱۴:۲۸).

(۳) زبان‌ها عطایی است که ایماندار می‌تواند به کمک آن خود را بنا کند (اول قرنتیان ۱۴:۴).

(۴) زبان‌ها می‌تواند دری باشد به‌روی سایر عطایای فوق‌طبیعی (نظیر نبوت، ترجمه زبان‌ها، ...) به عبارت دیگر، زبان‌ها ممکن است به عنوان عطای آغازگر برای عطایای فوق‌طبیعی عمل کنند. در این باره چنین می‌توانیم توضیح دهیم: در سنت یهودیان، دو نوع شمع‌دان وجود دارد: یکی شمع‌دانی برای هفت شمع، دیگری برای نه شمع. در شمع‌دانی که نه شمع بر آن قرار می‌گیرد، می‌توان یکی از شمع‌ها را از جایش برداشت و با آن، هشت شمع دیگر را روشن کرد. این شمع آغازگر روشنایی شمع‌های دیگر است.

عطای زبان‌ها نیز مثل آن شمع است و ما را به قلمرو مافوق‌طبیعه می‌برد. می‌توانیم بگوییم که مافوق‌طبیعه برای ایماندار، با زبان‌ها شروع می‌شود. این عطا به ما کمک می‌کند تا هشت عطای دیگر روح را نیز آشکار سازیم.

(۵) زبان‌ها، زبان روح هستند. خداوند روح است و زبان‌ها به ما کمک می‌کنند تا با زبانی روحانی با خداوند سخن گوئیم، چیزی که با زبان انسانی خود هرگز به آن دست نمی‌باییم.

(۵) در مقابل عبارت صحیح حرف T و در مقابل عبارت غلط حرف F بگذارید.

- (a) منظور از زبان‌ها، زبان‌هایی است که در مدرسه یاد می‌گیریم.
- (b) بعضی به زبان‌های فرشتگان سخن می‌گویند.
- (c) تکلم به زبان‌ها کم‌اهمیت‌ترین عطا در میان نه عطای روح است.
- (d) تکلم به زبان‌ها باید محدود به رهبران کلیسا گردد.

تکلم به زبان‌ها و تعمید روح‌القدس در اعمال رسولان

(توجه: بخشی که در زیر بین علامت کروشه قرار دارد []، در متن اصلی کتاب درسی نیامده. ویراستار به‌منظور اینکه علاوه بر عقاید کلیساهای پنطیکاستی، اعتقادات سایر کلیساهای نیز در این کتاب منعکس شود، بخش زیر را به متن کتاب افزوده است. به این ترتیب، از موضع‌گیری پنطیکاستی نیز اجتناب شده است تا احترام عقاید مختلف حفظ شود.)

[آیا تکلم به زبان‌ها فقط یک عطاست، یا در ضمن نشانه تعمید در روح‌القدس نیز می‌باشد؟ در این زمینه، کلیساهای مختلف باورهای گوناگونی دارند. این باورها را می‌توان به شکل زیر دسته‌بندی کرد:

- بنا به اعتقاد کلیساهای پنطیکاستی، تکلم به زبان‌ها یگانه نشانه تعمید در روح‌القدس است. وقتی ایماندار تعمید روح‌القدس را با چنین نشانه‌ای یافت، به تکلم به زبان‌ها به عنوان یک عطا ادامه می‌دهد.

- کلیساهای کاریزماتیک (یعنی کلیساهایی که معتقد به ظهور ^۲ عطای فوق‌طبیعی روح‌القدس هستند)، معتقدند که نشانه تعمید در روح‌القدس الزاماً فقط تکلم به زبان‌ها نبوده، بلکه سایر تجلی‌های فوق‌طبیعی روح‌القدس نیز می‌تواند نشانه تعمید در روح‌القدس باشد. این دسته از کلیساهای و بسیاری دیگر از کلیساهای، تکلم به زبان‌ها را فقط یکی از عطا‌های روح می‌دانند.

- برخی از کلیساهای نیز عطا‌های روح را فقط مربوط به عصر رسولان می‌دانند. اما چرا کلیساهای پنطیکاستی تکلم به زبان‌ها را علاوه بر یک عطای روح، یگانه نشانه تعمید در روح‌القدس می‌دانند؟ چنین اعتقادی در اصل از اوایل قرن بیستم رواج یافت. عده‌ای از مسیحیان مؤمن و معتقد به تمامیت کتاب مقدس، بر آن شدند تا تمامی برکات مذکور در کتاب اعمال رسولان را از خدا دریافت دارند. یکی از این برکات، تکلم به زبان‌ها به‌هنگام ریزش روح‌القدس در روز پنطیکاست و در سایر مواردی بود که ایمانداران، در کتاب اعمال رسولان، روح‌القدس را دریافت می‌کردند.

این مسیحیان مشغول دعا شدند و سرانجام این واقعه برای ایشان نیز عیناً مانند کتاب اعمال رسولان رخ داد؛ ایشان به زبان‌ها تکلم کردند. این دسته از مسیحیان به «پنطیکاستی» معروف شدند چرا که تجربه‌ای مشابه روز پنطیکاست دریافت داشتند. به همین سبب، مسیحیان پنطیکاستی معتقد شدند که تکلم به زبان‌ها یگانه نشانه تعمید روح القدس است؛ و همین زبان‌ها وقتی که شخص مؤمن تعمید روح را یافت، تبدیل به عطای زبان‌ها می‌گردد.

اما مسیحیان کاریزماتیک معتقدند که آنچه مسیحیان پنطیکاستی دریافت می‌دارند، فقط عطای زبان‌هاست؛ هر که دعا کند، نه فقط عطای زبان‌ها، بلکه سایر عطایای روح، نظیر ترجمه زبان‌ها، نبوت، معجزات، و غیره را می‌یابد.

اما آنچه قطعاً از هر نظری مهم‌تر است، این است که «اگر به زبان‌های مردم و فرشتگان سخن گویم و محبت نداشته باشم، مثل نحاس صدا دهنده و سنج فغان‌کننده شده‌ام. و اگر نبوت داشته باشم و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان کامل داشته باشم، به حدی که کوه‌ها را نقل کنم و محبت نداشته باشم، هیچ هستم» (اول قرنتیان ۱۳: ۱ و ۲). به دیگر سخن، مسیحی بالغ کسی است که سایر مسیحیان را به خاطر عقیده‌شان، محکوم نکند، بلکه با محبت مسیحی و فروتنی، دیگران را محترم بشمارد.

ما در اینجا، جهت آگاهی دانشجویان گرامی، دلایل اعتقاد کلیساهای پنطیکاستی را به اینکه تکلم به زبان‌ها یگانه نشانه تعمید در روح القدس است، مورد اشاره قرار می‌دهیم:

(۱) ابتدا در هنگام ریزش روح القدس در روز پنطیکاست، همه حاضران، یعنی آن دوازده رسول و بیش از ۱۲۰ نفر از پیروان عیسی، به زبان‌ها سخن گفتند. هیچ یک از آنان نمی‌دانستند به هنگام نزول روح القدس چه اتفاقی می‌افتد. آنها در این باره تعلیم درست یا غلط و یا الگویی نداشتند. اما هنگامی که در روح تعمید گرفتند، همه تجربه مشابهی داشتند: همه آنان به زبان‌ها سخن گفتند. «همه از روح القدس پر گشته به

زبان‌های مختلف به‌نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید به سخن گفتن شروع کردند» (اعمال رسولان ۴:۲).

۲) در سامره. اعمال رسولان ۸:۱۴-۱۷ را بخوانید. کتاب مقدس در مورد این که سامری‌ها به زبان‌ها سخن گفتند یا نگفتند، چیزی نمی‌گوید. اما هنگامی که شمعون جادوگر دید که با قرار گرفتن دست‌های رسولان بر ایمانداران، روح‌القدس عطا می‌شود، خواست این قدرت را با پول بخرد. پس قطعاً شمعون چیزی خارق‌العاده و فوق‌طبیعی دیده بود. ما اعتقاد داریم که او دید و شنید که ایمانداران آن شهر به زبان‌ها سخن می‌گویند.

۳) تجربه پولس. اعمال رسولان ۹:۱۷ را بخوانید. در اینجا نیز بیان نمی‌شود که آیا پولس در هنگام تعمید روح‌القدس، به زبان‌ها سخن گفت یا نه. اما بعدها پولس می‌گوید: «خدا را شکر می‌کنم که زیاده‌تر از همه شما به زبان‌ها حرف می‌زنم» (اول قرنتیان ۱۴:۱۸). ما اعتقاد داریم که پولس به‌هنگام تعمید روح‌القدس تکلم به زبان‌ها را آغاز کرد.

۴) کرنیلیوس و اهل خانه‌اش. نگاه کنید به اعمال رسولان ۱۰:۴۴-۴۷. «... زیرا که ایشان را شنیدند که به زبان‌ها متکلم شده خدا را تمجید می‌کردند».

۵) ایمانداران افسس. اعمال رسولان ۱۹:۱-۶ را بخوانید. در اینجا بار دیگر مشخص است که آنها به زبان‌ها سخن گفتند.

۶) مسیحیان پنطیکاستی اعتقاد دارند که تکلم به زبان‌ها نتیجه پری روح‌القدس است زیرا (بیش از یک جواب صحیح است)،.....

a) تکلم به زبان‌ها امری مافوق طبیعی است.

b) مشکل می‌توان تکلم به زبان‌ها را یاد گرفت.

c) تمام اشخاصی که در بالاخانه تعمید روح گرفتند به زبان‌ها سخن گفتند.

d) همه اشخاصی که در کتاب اعمال رسولان تعمید روح گرفتند به زبان‌ها سخن گفتند.

بنای روحانی

تکلم به زبان‌ها ایماندار را از لحاظ روحانی بنا می‌کند: «هر که به زبانی می‌گوید خود را بنا می‌کند» (اول قرنتیان ۱۴:۴). همانگونه که قبلاً دیدیم، یکی از کارکردهای بسیار مهم تکلم به زبان‌ها بنای خودمان است. همه ایمانداران نیاز دارند تا از لحاظ روحانی بنا شوند. «اما شما ای حبیبان خود را به ایمان اقدس خود بنا کرده و در روح القدس عبادت نموده...» (یهودا ۲۰). یاری روح القدس کمک بزرگی برای هر ایماندار پر از روح است.

تکلم به زبان‌ها گوینده را بنا می‌کند، اما ترجمه زبان‌ها، بدن مسیح را بنا می‌نماید. (اول قرنتیان ۱۴:۴-۵ را بخوانید). هنگامی که در یک جلسه عمومی، زبان‌ها ترجمه می‌شود، تمام کلیسا بنا می‌گردد.

چگونه تکلم به زبان‌ها به همراه ترجمه آن، کلیسا را از لحاظ روحانی بنا می‌کند؟ بسیاری می‌گویند که تکلم به زبان‌ها به همراه ترجمه آن، با نبوت یکسان است. این دیدگاه اساساً بر پایه گفتار پولس است: «... زیرا کسی که نبوت کند بهتر است از کسی که به زبان‌ها حرف زند مگر آنکه ترجمه کند تا کلیسا بنا شود» (اول قرنتیان ۱۴:۵).

دیگران و همچنین خود من [نگارنده کتاب]، اعتقاد دارند که تکلم به زبان‌ها به همراه ترجمه آن، همانند عطای نبوت نیست. این دو عطا با یکدیگر عمل می‌کنند تا کلیسا بنا شود، همانگونه که عطای نبوت نیز به تنهایی بدن مسیح را بنا و تقویت می‌کند. در زمینه این موضوع، اول قرنتیان ۱۴:۲-۳ بسیار مهم است: «زیرا کسی که به زبانی سخن می‌گوید نه به مردم بلکه به خدا می‌گوید زیرا هیچکس نمی‌فهمد لیکن در روح به اسرار تکلم می‌نماید...». مسیحیانی که معتقدند زبان‌ها به همراه ترجمه آن، معادل نبوت است، بر این باورند که پولس می‌گوید تنها خدا قادر به درک زبان‌هایی است که ترجمه نمی‌شوند. طبق نظر آنها، منظور پولس آن نیست که زبان‌ها لزوماً همیشه خطاب به خدا است. اما به نظر من بین نبوت و تکلم به زبان‌هایی که ترجمه

می‌شوند، تفاوتی وجود دارد. شخصی که به زبان‌ها تکلم می‌کند، با خدا سخن می‌گوید، ولی شخصی که نبوت می‌کند با مردم سخن می‌گوید.

با بررسی آیات زیر در کتاب اعمال رسولان و رساله اول قرن‌تینان، درمی‌یابیم که تکلم به زبان‌ها همیشه خطاب به خدا است.

۱) اعمال رسولان ۱۱:۲. «... اینها را می‌شنویم که به زبان‌های ما ذکر کبریایی خدا می‌کنند». بعضی فکر می‌کنند که در اینجا گویندگان، درباره کارهای بزرگ خدا شهادت می‌دهند. نظر من این است که آنها خدا را پرستش و تمجید می‌کردند. آنها با خدا سخن می‌گفتند.

۲) اعمال رسولان ۴۶:۱۰. «زیرا که ایشان را شنیدند که به زبان‌ها متکلم شده خدا را تمجید می‌کردند». آنها نیز با خدا سخن می‌گفتند.

۳) اول قرن‌تینان ۱۴:۱۴-۱۵. در اینجا پولس می‌گوید که با «روح خدا» دعا می‌کند. او در دعا از طریق تکلم به زبان‌ها با خدا سخن می‌گفت.

۴) اول قرن‌تینان ۱۶:۱۴. «زیرا اگر در روح تبرک می‌خوانی...» منظور پولس آن است که هنگامی که به زبان‌ها خدا را تمجید می‌کنید، باز مخاطب خداست.

۵) اول قرن‌تینان ۱۷:۱۴. «زیرا تو البته خوب شکر می‌کنی (منظور شخصی است که به زبان‌ها سخن می‌گوید)». شکرگزاری خطاب به خداست.

همانگونه که در دروس گذشته گفتیم، عطایا به همراه یکدیگر عمل می‌کنند و بین آنها ممکن است تداخلی وجود داشته باشد. اگر چه نبوت در وهله اول، خطاب به مردم است، اما بعضی از نبوت‌های عهدعتیق شامل پرستش و تمجید خدا نیز می‌شد. بر این پایه، شما می‌توانید شخصاً معتقد باشید که تکلم به زبان‌ها همراه با ترجمه آن، می‌تواند خطاب به انسان باشد؛ اما من چنین اعتقادی ندارم.

در هر پنج مورد بالا، همه کسانی که به زبان‌ها سخن گفتند، مخاطب‌شان خدا بود. اما حالا یک سؤال مهم: آیا در جلسات عمومی نیز می‌توان با صدای بلند به زبان‌ها سخن گفت؟ پاسخ من این است که پرستش در روح، دعای در روح، برکت در روح

و شکرگزاری در روح بسیار حائز اهمیت است. اگر این زبان‌ها ترجمه شوند، این گفتارهای پرستشی، برکت خدا را به همراه می‌آورند و تمام بدن بنا می‌گردد. از طریق عطای فوق طبیعی نبوت، ایمانداران تشویق می‌گردند و تسلی می‌یابند و کلیسا بنا می‌گردد؛ و از طریق عطای فوق طبیعی زبان‌ها (و ترجمه آنها)، پرستش، دعا، شکرگزاری و برکات خدا بدن مسیح را تقویت می‌کنند.

عبارات زیر را کامل کنید.

- ۷) تکلم به زبان‌ها بدون ترجمه آن را بنا می‌کند، در حالی که تکلم به زبان‌ها به همراه ترجمه آن، را بنا می‌کند.
- ۸) تکلم به زبان‌ها همیشه خطاب به است.

چند نکته خاص

هنگامی که به زبان‌ها دعا می‌کنیم، می‌توانیم با حالتی دعا کنیم که با زبان عادی میسر نیست: «و همچنین روح نیز ضعف ما را مدد می‌کند زیرا که آنچه دعا کنیم به‌طوری که می‌باید نمی‌دانیم لکن خود روح برای ما شفاعت می‌کند به ناله‌هایی که نمی‌شود بیان کرد» (یعنی به‌گونه‌ای که نمی‌توان آنها را با کلمات انسانی بیان کرد) (رومیان ۸: ۲۶).

تکلم به زبان‌ها می‌تواند علامتی برای بی‌ایمانان باشد. «پس زبان‌ها نشانی است نه برای ایمانداران بلکه برای بی‌ایمانان» (اول قرنثیان ۱۴: ۲۲). هنگامی که یک شخص بی‌ایمان می‌شنود که فرد دیگری به زبانی ناشناخته سخن می‌گوید، ناگهان متوجه می‌شود که خداوند با او صحبت می‌کند. درواقع، فوق طبیعی بودن این سخن است که او را تحت تأثیر قرار می‌دهد. آنچه که گفته می‌شود، باعث برکت شنونده می‌شود. این امر در روز پنطیکاست رخ داد. مردم از تمام ممالک اطراف به اورشلیم آمده بودند. هنگامی که جمع شدند، شنیدند که عده‌ای از اهالی جلیل «به زبان‌های ما ذکر

کبریا می‌کنند» (اعمال ۱۱:۲). این واقعه سبب شد تا بی‌ایمانان به پیام انجیل گوش دهند. تکلم به زبان‌ها علامتی بود برای آنها.

(۹) عبارات زیر را کامل کنید.

(a) روح القدس به ما کمک می‌کند تا طبق دعا کنیم.

(b) تکلم به زبان‌ها به ایماندار کمک می‌کند زیرا او می‌داند صحبت می‌کند.

(c) هنگامی که یک بی‌ایمان می‌شنود که مسیحیان به زبان‌ها صحبت می‌کنند، پی می‌برد که سخن می‌گویند.

قواعدی برای تکلم به زبان‌ها

از آنجا که تکلم به زبان‌ها بسیار متداول است، نیاز داریم تا کاربرد صحیح این عطا را بشناسیم. با وجود آنکه کلیسای قرن‌س عطا زبان‌ها را داشت، اما نمی‌دانست چگونه به نحوی شایسته از آن استفاده کند. آنان به شناخت بیشتری نیاز داشتند. بنابراین، پولس دستورالعمل‌ها و راهنمایی‌های زیر را به ایشان ارائه داد:

(۱) برای تکلم به زبان‌ها، نباید اهمیت بیش از حد لازم قائل شد. اول قرن‌تیا ۶:۱۴ و ۲۶:۱۴ را بخوانید. باید در جلسات کلیسا به سایر عطایا و خدمات نیز اهمیت دهیم و زمانی را برای آنها اختصاص دهیم، از جمله مکاشفات، کلام علم، نبوت، خواندن مزامیر، و ترجمه زبان‌ها.

(۲) در جلسات کلیسا تکلم به زبان‌ها باید محدود به دو یا سه نفر گردد (اول قرن‌تیا ۲۷:۱۴).

(۳) در یک جلسه عمومی، تکلم به زبان‌ها باید ترجمه شود (اول قرن‌تیا ۲۷:۱۴).

(۴) اگر کسی با عطای ترجمه زبان‌ها در یک جلسه کلیسایی حاضر نباشد، هیچکس نباید به زبان‌ها سخن گوید (اول قرن‌تیا ۲۸:۱۴).

(۵) اشخاصی که به زبان‌ها سخن می‌گویند، باید دعا کنند تا بتوانند پیام خود را ترجمه کنند (اول قرن‌تیا ۱۳:۱۴).

- (۶) تکلم به زبان‌ها را نباید منع نمود (اول قرن‌تین ۳۹:۱۴).
- (۷) تکلم به زبان‌ها نباید سبب بی‌نظمی و اغتشاش جلسات گردد (اول قرن‌تین ۴۰:۱۴).

(۱۰) پایه محکم برای تجلی سودمند عطای نبوت زبان‌ها است.

هدف عطای زبان‌ها

عطای تکلم به زبان‌ها دو هدف دارد: (۱) بنای ایمان‌داری که به زبان‌ها سخن می‌گوید؛ و (۲) بنای بدن به‌هنگام ترجمه زبان‌ها. این بنا ثمره پرستش، دعا، شکرگزاری، و تکریم خدا به کمک روح القدس است.

بعضی کوشیده‌اند تا از عطای زبان‌ها و نبوت برای هدایت شخصی خود بهره برند. این کار سبب ایجاد مسائل بسیار حاد و جدی می‌گردد. اگر درک کنیم که زبان‌ها همیشه خطاب به خداست، خواهیم دانست که خداوند از این طریق پیامی به انسان نمی‌دهد. منظور ما این نیست که خداوند نمی‌تواند با زبانی ناشناخته به انسان پیام دهد، اما اگر چنین امری رخ دهد، باید آن را به معجزه نسبت داد و نه به کارکرد عمومی عطای زبان‌ها.

دونالد جی در زمینه استفاده از عطای نبوت برای هدایت شخصی می‌گوید: «به‌درستی می‌توان از صحت این ادعا اطمینان داشت که حتی یک نمونه نیز در عهدجدید در ارتباط با عطای نبوت برای هدایت شخصی وجود ندارد.»

نکته دیگری را نیز باید به‌خاطر سپرد؛ پولس به‌هنگام بیان هدف نبوت به قرن‌تین، می‌فرماید که نبوت برای بنا، نصیحت، و تسلی است. هیچ یک از این کلمات، عطایا را برای هدایت شخصی معرفی نمی‌کنند.

اگر عطایا را طبق تعالیم و دستورالعمل‌های پولس به‌کار بندیم، هدف آنها را تحقق می‌بخشیم و آنها باعث برکت ما می‌گردند.

(۱۱) هدف کلی نه عطای روح از جمله تکلم به زبان‌ها کلیسا است.

ترجمه زبان‌ها

تعریف عطا

«... و دیگری را ترجمه زبان‌ها» (اول قرن‌تین ۱۰:۱۲).
عطای ترجمه زبان‌ها یعنی بیان معنای آن چیزی که به زبانی دیگر گفته شده است. یگانه سرچشمه عطای ترجمه زبان‌ها، روح‌القدس است.

تشریح عطا و نمونه‌هایی از آن

در جلسات عمومی، تکلم به زبان‌ها باید با ترجمه همراه باشد. «اگر کسی به زبانی سخن گوید... و کسی ترجمه کند» (اول قرن‌تین ۲۷:۱۴). تکلم به زبان‌ها در یک جلسه عمومی بدون ترجمه، مخالف تعلیم پولس است. «همچنین شما نیز چونکه غیور عطایای روحانی هستید بطلبید اینکه برای بنای کلیسا افزوده شوید» (اول قرن‌تین ۱۲:۱۴).

اگر طی یک جلسه عمومی، در روح خود مشتاق باشید تا به زبان‌ها سخن گوید و کسی سخنان شما را ترجمه نکند، چه خواهد شد؟ آیا این به آن معناست که نمی‌بایست به زبان‌ها تکلم کنید؟ نه! شاید کسی که می‌بایست با قدرت روح‌القدس ترجمه کند، برای این کار، ایمان نداشته است. چنین قاعده‌ای در مورد نبوت نیز صادق است. «و اما آنانی که برحسب روح هستند در چیزهای روح (تفکر می‌کنند)» (رومیان ۵:۸).

همچنین اگر کسی نباشد که زبان‌های شما را ترجمه کند، این ممکن است به آن معنا باشد که شما از این اصل کتاب‌مقدس پیروی نکرده‌اید که می‌گوید: «اما اگر مترجمی نباشد در کلیسا خاموش باشد و با خود و با خدا سخن گوید» (اول قرن‌تین ۲۸:۱۴). اگر در چنین مواردی پیام شما ترجمه نشود، نباید احساس بدی پیدا کنید.

اما باید مراقب باشید که در چنین جلسه‌ای دیگر به زبان‌ها سخن نگوئید، مگر اینکه بدانید که شخصی دارای عطای ترجمه در آنجا حضور یافته است.

در ضمن، اگر شخصی پیام شما را ترجمه نکرد، این شاید به این معنا باشد که باید به فرمایش پولس در اول قرن‌تین ۱۳:۱۴ توجه دقیق‌تری بنمایید: «بنابر این کسی که به زبانی سخن می‌گوید دعا بکند تا ترجمه نماید».

سؤال دیگری که در خصوص ترجمه زبان‌ها مطرح می‌شود، این است که چگونه می‌توانیم بفهمیم روح‌القدس می‌خواهد از طریق ما عطای ترجمه زبان‌ها را آشکار سازد؟ جواب این سؤال همان پاسخی است که در مورد سایر عطایا بیان کردیم. پس از آنکه شخصی به زبان روح سخن گفت، شما اشتیاقی وافر در روح خود احساس خواهید کرد تا با تمام وجود به پرستش، دعا، شکرگزاری و تمجید خدا پردازید. آنگاه باید آنچه را که روح‌القدس به شما می‌بخشد، به‌روشنی بیان کنید. در ابتدا ممکن است تنها چند کلمه به شما داده شود. اما وقتی با ایمان این کار را ادامه دهید، به‌تدریج کلمات بیشتری به شما عطا خواهد شد. چیزی نخواهد گذشت که معنای کامل پیام را دریافت خواهید کرد.

(۱۲) در مقابل عبارات غلط علامت بزنید.

- (a) در یک جلسه عمومی برای پیام‌های زبان‌ها و ترجمه آنها حدی وجود ندارد.
- (b) اگر می‌خواهیم هدف زبان‌ها تحقق یابد، در جلسات عمومی پیام زبان‌ها باید ترجمه شود تا کلیسا از لحاظ روحانی رشد کند و بنا گردد.
- (c) تکلم به زبان‌ها اساساً برای بی‌ایمانان است.
- (d) اگر در یک جلسه پیام زبان‌ها ترجمه نشود، گوینده باید پیام خود را واضح‌تر تکرار کند.

۱۳) چه هنگام می‌فهمید که روح‌القدس به شما ترجمه‌ای بخشیده است؟

a) هنگامی که شما زبان سخن متکلم را بدانید.

b) هنگامی که حرکت عمیق روح را احساس نمایید تا برای نصیحت و تسلی دیگران سخن گوئید.

c) هنگامی که اشتیاق عمیقی احساس کنید تا با کلماتی که ناگهان به ذهن شما می‌آید، به پرستش، تمجید، دعا و شکرگزاری خدا بپردازید.

هدف عطای ترجمه زبان‌ها

هدف عطای ترجمه زبان‌ها بنای کلیساست از طریق ترجمه آنچه که در تکلم به زبان‌ها در جلسات عمومی گفته می‌شود. وقتی ایمانداران حاضر در جلسه، معنای آنچه را که به زبان‌ها گفته شده، درک می‌کنند، همگی بنا می‌شوند. به این طریق، اعضای کلیسا در بُعد جدیدی به پرستش، تمجید، دعا و شکرگزاری خدا خواهند پرداخت. اغلب، در چنین مواقعی، ایمانداران از بارهای گران خود رهایی می‌یابند، مشکلاتشان حل می‌گردد، شادی‌شان فزونی می‌یابد، و زندگی روحانی‌شان غنی می‌گردد. هنگامی که اعضای بدن تحت قدرت روح‌القدس با چنین حالتی به خدا نزدیک می‌شوند، تمام کلیسا تقویت می‌گردد.

خودآزمایی

۱) اعمال رسولان ۴-۱:۲ و ۴۷-۴۴:۱۰ و ۶-۱:۱۹ را با دقت بخوانید و جمله زیر را با یکی از پاسخ‌های داده شده، کامل کنید: ایماندارانی که در آیات فوق، روح القدس را یافتند، همگی

(a) به یک موعظه گوش می‌دادند.

(b) به زبان‌های دیگر سخن گفتند.

(c) در دعا زانو می‌زدند.

۲) نام عطایا را با جملات داده شده انطباق دهید.

(a) در اعمال رسولان ۱۶:۱۷-۱۸، پولس رسول در آن کنیز روحی را تشخیص داد که از خدا نبود.

(b) در اعمال رسولان ۴-۱:۲، گروهی از ایمانداران با هم دعا کردند و به زبانی سخن گفتند که آن را نیاموخته بودند.

(c) هنگامی که یکی از ایمانداران معنای پیام زبان‌ها را بیان می‌کند، تمام کلیسا بنا می‌شود.

(d) یکی از عطایای روح ما را آماده می‌کند تا هشت عطای دیگر متجلی شوند.

۱) زبان‌ها

۲) ترجمه زبان‌ها

۳) تمیز ارواح

۳) در مقابل عبارات صحیح علامت بزنید.

(a) هنگامی که روح القدس از طریق یک ایماندار به زبان تازه سخن می‌گوید، آن زبان ممکن است زبان ناشناخته‌ای باشد.

(b) تنها از طریق عطای تمیز ارواح می‌توان ارواح شریر را تشخیص داد.

(c) عطای تمیز ارواح گاهی برای خدمت به اشخاص مریض و ناتوان مفید است.

(d) شخص یا از روح خود سخن می‌گوید، یا از روح ناپاک و یا از جانب روح‌القدس.

(e) در نمونه‌های مذکور در کتاب اعمال رسولان، همه کسانی که تعمید روح‌القدس گرفتند، به زبان‌ها سخن نگفتند.

(۴) هدف اصلی عطای تمیز ارواح است.

(۵) برای آنکه زبان‌ها کلیسا را بنا کنند، چه امری باید صورت گیرد؟

(۶) در زمینه قواعد استفاده از زبان‌ها در کلیسا، در مقابل عبارات صحیح علامت بزنید.

(a) تکلم به زبان‌ها نباید بی‌نظمی ایجاد کند.

(b) تنها باید شبان کلیسا پیام را ترجمه کند.

(c) اگر در یک جلسه عمومی هیچ کس پیام زبان‌ها را ترجمه نکند، شخصی که به زبان‌ها سخن می‌گوید باید ساکت بماند.

(d) هیچ پایه کتاب مقدسی مبنی بر اینکه شخصی که به زبان‌ها سخن می‌گوید، باید از خدا بخواهد تا ترجمه پیام را نیز به او بدهد، وجود ندارد.

این آخرین درس از بخش سوم و نیز آخرین درس این کتاب است. بعد از اتمام این خودآزمایی، درس‌های ۷ تا ۹ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی شماره ۳ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(۱) روح انسان، روح القدس، ارواح شریر.

(۸) خدا

(۲) درک کند که چه روحی خود را آشکار می‌سازد.

(۹) a) اراده خدا

b) خداوند از طریق او

c) خداوند

(۳) a) تقلید

b) مردم

c) حفاظت

(۱۰) شناخت

(۴) عطای تمیز ارواح بدن مسیح را از روح شریری که می‌خواست مانع گسترش

انجیل گردد، حفظ نمود.

(۱۱) بنای

F (a) (۵)

T (b)

F (c)

F (d)

(۱۲) a) غلط

b) درست

c) غلط

d) غلط

(۶) c و d

(۱۳) c

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

پاسخ به خودآزمایی‌ها

درس ۱

F-۱

T-۲

F-۳

T-۴

F-۵

T-۶

T-۷

F-۸

T-۹

T-۱۰

T-۱۱

درس ۲

(۱) a) شناخت

b) ایمان

c) تجربه

(۲) a) ایمان را ایجاد می‌کند

b) بر ایمان حاکم است

c) تجربه را تعیین می‌کند

(۳) a) رسولان

b) انبیا

(c) مبشران

(d) شبانان

(e) معلمان آیه: افسسیان ۱۱:۴

(۴) (a) تشویق

(b) بخشیدن

(c) پیشوایی

(d) رحم کردن

نکته: به این فهرست می‌توان کمک‌ها، خدمت و تعلیم را نیز اضافه نمود.

(۵) (a) کلام حکمت

(b) کلام علم

(c) ایمان

(d) نعمت‌های شفا دادن

(e) قدرت معجزات

(f) نبوت

(g) اقسام زبان‌ها

(h) تمییز ارواح

(i) ترجمه زبان‌ها

نکته: ترتیب نوشتن آنها چندان مهم نیست

(۶) نگاه کنید به اول قرن‌تین ۱۳:۱-۲

(۷) b

(۸) b

(۹) c

درس ۳

۵ (a) ۱

۳ (b)

۱ (c)

۴ (d)

۲ (e)

۲ (۲) خداوند

۳ (a) غلط

(b) درست

(c) غلط

(d) غلط

(e) درست

۴) بردن انجیل به مکان‌های جدید و نظارت بر بدن مسیح و بنای کلیسا

۵) پیشگویی وقایع و اعلام پیام خدا

درس ۴

۱ (a) شبان و معلم

(b) مبشران

(c) رسولان

(d) انبیا

۲ (b و c)

۳ (c)

۴) همه پاسخ‌ها صحیح هستند

۵) محبت رفتار ناشایسته ندارد و خودخواه نیست خشمگین نمی‌شود و کینه به

دل نمی‌گیرد. محبت از ناراستی خوشحال نمی‌شود ولی از راستی شادمان می‌گردد.

درس ۵

F (۱)

T (۲)

T (۳)

F (۴)

T (۵)

F (۶)

F (۷)

T (۸)

F (۹)

T (۱۰)

T (۱۱)

F (۱۲)

T (۱۳)

T (۱۴)

درس ۶

(۱) بخشیدن مال، وقت، انرژی و استعداد خود

(۲) اسقف، شیخ، کشیش، سرپرست، کمک کننده

(۳) a) مدیریت

(b) اعانت

(c) بخشیدن

(d) رحم کردن

(۴) مدیریت

(۵) بخشش

۶ (a) ترجم

(b) اعانت (کمک)

(c) بخشش

(d) مدیریت

(e) ترجم

درس ۷

F (۱)

T (۲)

F (۳)

T (۴)

F (۵)

F (۶)

T (۷)

T (۸)

T (۹)

درس ۸

b (۱)

c (۲)

a و b (۳)

b (۴)

c (۵)

b (۶)

(۷) شفا، قوت معجزات و نبوت

- (۸) بنای بدن مسیح
- (۹) قادر مطلق
- (۱۰) موانع
- (۱۱) نابود کردن
- (۱۲) نصیحت و تسلی

درس ۹

b (۱)

۳ (a (۲

۱ (b

۲ (c

۱ (d

(۳) a درست

(b غلط

(c درست

(d درست

(e غلط

(۴) حفاظت از ایمانداران یا بدن مسیح

(۵) ترجمه به زبان‌ها

(۶) a درست

(b غلط

(c درست

(d غلط

عطایای روحانی

انتشارات ایلام
نسخه الکترونیکی

آزمون‌های میانی

دانشجوی گرامی

این آزمون‌های میانی به منظور یادگیری بهتر تمامی جزئیات این کتاب درسی تهیه شده است. هر آزمون مربوط به چند درس است. لطفاً پس از مطالعه درس‌های مشخص شده، آزمون مربوط به آنها را بگذرانید.

پاسخ‌های صحیح را در ورقه پاسخنامه علامت بزنید. پس از گذراندن هر سه آزمون میانی، ورقه پاسخنامه را برای تصحیح برای ما بفرستید.

در صورتی که مایلید این درس را به صورت رسمی امتحان دهید و یک واحد دانشگاهی کسب کنید، لطفاً جهت ثبت نام و انجام تشریفات امتحان با ما تماس حاصل فرمایید.

با آرزوی موفقیت

آزمون میانی ۱

(مربوط به دروس ۱ و ۲)

بخش اول: سؤالات صحیح یا غلط

جملات زیر را اگر صحیح هستند با حرف a و اگر اشتباه هستند، با حرف b مشخص کنید.

- ۱- بدن مسیح به همان معنی کلیسای مسیح «نیست».
- ۲- مسیحیان گرچه عضو یک بدن هستند، با یکدیگر تفاوت دارند.
- ۳- مسیحیان باید به عطایای دیگران توجه کنند تا آنها را با عطایای خود مقایسه نمایند.
- ۴- عطایای روحانی از آن ایماندار است تا هر طور که می خواهد از آنها استفاده کند.
- ۵- شخص ایماندار پیش از اینکه عطایی را دریافت کند، باید بداند که آیا آن عطا برای او هست یا نه.
- ۶- فهرست هایی که در کتاب مقدس از عطایای روحانی آمده، با یکدیگر تفاوت دارند.
- ۷- عطایایی که به راحتی دیده می شوند و قابل تشخیص اند، از همه مهم تر هستند.

بخش دوم: سؤالات چندگزینه ای

هر سؤال زیر فقط یک پاسخ درست دارد. حرف مربوط به جواب درست را علامت بزنید.

- ۸- کولسیان ۱: ۱۵-۱۸ تعلیم می دهد که کلیسا.....
- (a) باید خودش فعالیت های خود را هدایت کند.
- (b) نمی تواند بدون سر، یعنی مسیح، به حیات خود ادامه دهد.

- (c) با مسیح هیچ رابطه واقعی بی ندارد.
(d) پیش از هر چیز دیگری وجود داشته است.

۹- طبق اول قرن‌تین ۱۲:۱۳-۱۳،.....

- (a) یهودیان و غیریهودیان (امت‌ها) به بدن‌های مختلفی تعلق دارند.
(b) بدن انسان بخش‌های مختلفی دارد.
(c) ایمانداران، گرچه با هم تفاوت دارند، به یک بدن متعلق‌اند.
(d) ایمانداران یکی هستند زیرا همه غیریهودی هستند.

۱۰- در بدن مسیح هر عضوی مهم است زیرا.....

- (a) تفاوت‌ها بیش از تشابه‌ها جالب هستند.
(b) وظیفه و نقش هر شخص مورد نیاز دیگران است.
(c) همه ایمانداران دارای قابلیت‌های یکسانی هستند.
(d) کلیساها بیش از یک عضو دارند.

۱۱- سهراب آرزو دارد که می‌توانست مانند فریبرز موعظه کند. برای کمک به سهراب، چه چیزی می‌توانید به او بگویید؟

- (a) بگویید که نباید آرزو داشته باشد که موعظه کند.
(b) برای او توضیح دهید که عطای موعظه مهم‌تر از سایر عطایا نیست.
(c) بگویید که فریبرز واقعاً واعظ چندان خوبی هم نیست.

۱۲- توجه به این نکته مهم است که خدا عطایای روحانی را به ما ارزانی می‌دارد تا ما.....

- (a) از آنها برای خدمت در کلیسا استفاده کنیم.
(b) آنها را با استعدادهای مان اشتباه نگیریم.
(c) خود را با بی‌ایمانان مقایسه کنیم.
(d) از قابلیت‌های طبیعی خود استفاده نکنیم.

۱۳- کدامیک از اصول زیر باید بر نحوه استفاده از عطایا حاکم باشد؟

- (a) ایمان
- (b) مهارت
- (c) تمرین
- (d) محبت و شناخت

۱۴- اگر کسی در پی ایمان باشد تا عطایای روحانی را دریافت کند، نخستین گامی که باید بردارد چیست؟

- (a) بیاموزد که کتاب مقدس در مورد عطایا چه می‌گوید.
- (b) به کلیساهای مختلف برود تا هدایت شود.
- (c) بکوشد زندگی خداپسندانه‌تری داشته باشد تا لایق عطایا گردد.
- (d) قابلیت‌های خود را با سایر مسیحیان مقایسه کند.

۱۵- اگر ایمانداری بر این عقیده باشد که عطایا برای روزگار ما نیست، شما چگونه می‌توانید خلاف این عقیده را به او نشان دهید؟

- (a) او را به جلسه‌ای ببرید که مردم نبوت می‌کنند.
- (b) به او بگویید که عقیده‌اش کاملاً غلط است.
- (c) تجربه شخصی را بیان کنید که نبوت می‌کند.
- (d) در باره عطای نبوت از کتاب مقدس به او تعلیم دهید.

۱۶- در زمینه عطایای روحانی، منظورمان از این که «شناخت، تجربه را تعیین می‌کند» چیست؟

- (a) شناخت از تجربه بسیار مهم‌تر است.
- (b) تجربه ما کمک می‌کند تا شناخت درست‌تری به دست آوریم.
- (c) میزان شناخت و آگاهی ما تعیین می‌کند که چه مقدار تجربه می‌کنیم.
- (d) تجربه و شناخت از ارزشی برابر برخوردارند.

۱۷- نباید از این واقعیت که فهرست‌های عطایای روحانی در کتاب مقدس دقیق نیستند، دغدغه داشته باشیم، زیرا همه عطایا.....

- (a) با یکدیگر متفاوتند.
- (b) همانند یکدیگرند.
- (c) با هدفی یکسان بخشیده می‌شوند.
- (d) با هدف‌های گوناگونی بخشیده می‌شوند.

۱۸- عطایای روحانی مهم‌اند زیرا.....

- (a) هدف خاصی را تحقق می‌بخشند.
- (b) به راحتی قابل تشخیص‌اند.
- (c) متعلق به ایماندارانند.
- (d) همه آنها را مشاهده می‌کنند.

۱۹- عطایای روحانی جنبه فوق‌طبیعی دارند، زیرا.....

- (a) مانند استعدادهای بشر نیستند.
- (b) با واقعیت زندگی مطابقت ندارند.
- (c) با قوانین طبیعی مغایرت دارند.
- (d) فراسوی قوانین طبیعی قرار دارند.

آزمون میانی ۲

(مربوط به درس‌های ۳ تا ۶)

بخش اول: سؤالات صحیح یا غلط

- جملات زیر را اگر صحیح هستند با حرف a و اگر اشتباه هستند، با حرف b مشخص کنید.
- ۱- همه ایمانداران باید رسول باشند.
 - ۲- تشخیص این که چه چیزی برای بدن مسیح مفید است، با ایمانداران است.
 - ۳- مهم‌ترین خصوصیت یک شبان-معلم، توجه او نسبت به افرادی است که تحت شبانی او قرار دارند.
 - ۴- تنها نقش و وظیفه مبشر، موعظه انجیل است.
 - ۵- استعدادهای ما می‌توانند به عطای خدمت تبدیل شوند.
 - ۶- عطای تعلیم را هم مردان می‌توانند داشته باشند و هم زنان.
 - ۷- از آنجا که همه ایمانداران مسیح را دوست دارند، لازم نیست کسی بر آنان نظارت داشته باشد.

بخش دوم: سؤالات چندگزینه‌ای

- هر سؤال زیر فقط یک پاسخ درست دارد. حرف مربوط به پاسخ درست را علامت بزنید.
- ۸- مشخصه بارز خدمت رسول این است که او.....
 - (a) برای ایجاد کلیسا به مکان‌های جدید می‌رود.
 - (b) با قابلیت رسول بودن به دنیا آمده است.
 - (c) بشارت و تعلیم زیادی می‌دهد.

(d) از سوی دیگران به این خدمت گمارده شده است.

۹- مهم‌ترین کار نبی این است که.....

(a) آینده را به دقت پیش‌گویی کند.

(b) مستقیماً از خدا پیغام دریافت کند.

(c) به هنگام سخن گفتن ترسی نداشته باشد.

(d) مردم را برای خدمت مسیحی آماده کند.

۱۰- خدا برای خدمت کلیسایش، افراد را بر اساس چه ضابطه‌ای به عنوان نبی

انتخاب می‌کند؟

(a) تجربیاتی که داشته‌اند.

(b) احساس و دیدگاه‌شان در مورد انجام اراده‌اش.

(c) آگاهی‌شان از عطای نبوت.

(d) قابلیت‌شان در تشریح کلام.

۱۱- خدا به چه وسیله‌ای ایمانداران را از خودمحوری رهایی می‌بخشد؟

(a) با فرستادن مبشرین برای اعلام مجدد انجیل به آنان.

(b) با بخشیدن عطای زبان‌ها به چندین ایماندار.

(c) با بخشیدن یک شبان-معلم به منظور هدایت آنان به سوی مسیح‌محوری.

(d) با کمک به آنان برای گریز از همه زحمات و مصائب.

۱۲- اگر شبانی بخواهد که ایمانداران به دام معلمین دروغین نیفتند، باید بر چه

چیزی متمرکز شود؟

(a) کلام خدا را به ایشان تعلیم دهد.

(b) جلسات متعددی تشکیل دهد تا ایشان را سرگرم نگه دارد.

(c) به ایشان بگوید که به کلیسایی که او شبانش است، وفادار بمانند.

(d) معلمین دروغین را رسوا سازد.

۱۳- مهم‌ترین هدف شبان-معلم این است که.....

- (a) موعظه‌های جالب ایراد کند.
- (b) ایماندارانی بالغ تربیت کند.
- (c) اقتدار روحانی خود را به کار گیرد.
- (d) توجه خود را معطوف به نوایمانان نماید.

۱۴- خدا می‌تواند استعدادهای ما را به عطای خدمت تبدیل کند، به شرط آنکه

ما.....

- (a) در به کار بردن آنها ماهر و مجرب باشیم.
- (b) از آنها فقط برای کمک به مسیحیان استفاده کنیم.
- (c) تفاوت میان عطا و استعداد را درک کنیم.
- (d) اجازه دهیم تا روح القدس از آنها برای کمک به دیگران استفاده کند.

۱۵- تفاوت میان عطای تعلیم و عطای شبان-معلم این است که.....

- (a) فقط شبان-معلم می‌تواند ایمانداران را تعلیم دهد.
- (b) عطای تعلیم از اهمیتی برابر برخوردار نیست.
- (c) هر ایمانداری می‌تواند عطای تعلیم داشته باشد.
- (d) شبان-معلم چیزهای مختلفی تعلیم می‌دهد.

۱۶- کسی که دیگران را تشویق و نصیحت می‌کند،.....

- (a) آنان را ترغیب می‌نماید تا به خدا نزدیک باشند.
- (b) در باره کلام، چیزهای جدیدی به آنان می‌آموزد.
- (c) باید سمت رهبری داشته باشد.
- (d) باید مبشر یا شبان باشد.

- ۱۷- ماجرای بیوه‌زنی که شرحش در اول پادشاهان ۱۷: ۸-۱۶ آمده، چه نکته‌ای را در مورد بخشیدن و گشاده‌دستی به ما می‌آموزد؟
- (a) فقط فقیران می‌توانند به‌راستی گشاده‌دست باشند.
- (b) از بخشیدن تمامی دارایی‌مان نباید بترسیم.
- (c) انبیای خدا باید شجاعانه از مردم درخواست کمک کنند.
- (d) خوراک مهم‌ترین چیزی است که باید بدهیم.

۱۸- ایمانداران نیاز دارند که شخصی بر آنان نظارت روحانی داشته باشد، زیرا.....

- (a) بعضی افراد رهبران قابل‌هستند.
- (b) عطای حاکمیت باید به‌کار گرفته شود.
- (c) هر ایمانداری قادر نیست دیگران را رهبری کند.
- (d) ایمانداران نیاز به وحدت و قدرت دارند.
- ۱۹- کدامیک از افراد زیر، عطای اعانت و کمک را به‌کار می‌گیرد؟
- (a) همه می‌دانند که ماهرخ زن دعاست.
- (b) کاوه می‌تواند سرودها را رهبری کند.
- (c) مریم برای مبشری که میهمان کلیساست، غذا می‌پزد.
- (d) مهران می‌داند چگونه هدایا را بشمارد.

آزمون میانی ۳

(مربوط به درس‌های ۷ تا ۹)

بخش اول: سؤالات صحیح یا غلط

جملات زیر را اگر صحیح هستند با حرف a و اگر اشتباه هستند، با حرف b مشخص کنید.

- ۱- کلام حکمت می‌تواند به حل مشکلات شخصی کمک کند.
- ۲- عطای ایمان چیزی است که همه ایمانداران از آن برخوردارند.
- ۳- اغلب اوقات، بیماران توسط یک کلمه شفا می‌یابند.
- ۴- فقط افراد بزرگ می‌توانند معجزه بکنند.
- ۵- نبوت به زبانی ناشناخته عطا می‌شود.
- ۶- آنانی که عطای تمیز ارواح دارند، می‌توانند فقط روح‌های شریر را تشخیص و تمیز دهند.
- ۷- آنانی که به زبان‌ها تکلم می‌کنند، با خدا سخن می‌گویند.

بخش دوم: سؤالات چندگزینه‌ای

هر سؤال زیر فقط یک پاسخ درست دارد. حرف مربوط به پاسخ درست را علامت بزنید.

- ۸- عطای حکمت با حکمت و عقل بشری تفاوت دارد زیرا عطای حکمت.....
 - (a) به حل مشکلات کلیسا کمک می‌کند.
 - (b) به آنانی داده می‌شود که ذاتاً حکیم و دانا هستند.
 - (c) فقط خطاب به گروه‌های بزرگ بیان می‌شود.
 - (d) از قضاوتی درست بر پایه شناخت ناشی می‌شود.

۹- در اعمال ۳:۵، پطرس به حنانیا فرمود که او بخشی از پول را نگاه داشته و به روح القدس دروغ گفته است. این نمونه‌ای است از کدام عطا؟

(a) عطای کلام حکمت

(b) عطای تشخیص

(c) عطای کلام علم

(d) موارد b و c

۱۰- ایماندار زمانی می‌تواند بگوید که کلام حکمت دارد که آنچه می‌خواهد بگوید.....

(a) فقط به یک ایماندار گفته شود.

(b) به نظر منطقی و معقول بیاید.

(c) به‌طور قطع کلیسا را یاری رساند.

(d) از درک خودش ناشی شود.

۱۱- در اعمال ۱:۳-۱۱ مشاهده می‌کنیم که پطرس عطای ایمان داشت، زیرا.....

(a) امیدوار بود که خدا عمل کند.

(b) مرد افلیج شفا یافت.

(c) در قلبش ایمان می‌جوشید.

(d) وضعیت ناامیدکننده بود.

۱۲- اگر در کلیسای شما، ایماندارانی بخواهد شفا بیابد، شما او را چگونه

راهنمایی می‌کنید؟

(a) از رهبران کلیسا می‌خواهید که برای او دعا کنند.

(b) می‌کوشید کشف کنید که بیماری‌اش در اثر گناه چه کسی بوده است.

(c) برای چند روز، مشتاقانه دعا می‌کنید و روزه می‌گیرید.

(d) وقت زیادی را صرف خدمات کلیسایی می‌کنید.

۱۳- خدا عطای شفا را می‌بخشد تا.....

- (a) مردم دنیا متعجب شوند.
- (b) ایمانداران تجربیات فوق‌طبیعی داشته باشند.
- (c) موانع انجیل برداشته شوند.
- (d) خدانشناسان مورد داوری قرار گیرند.

۱۴- در اول قرن‌های ۱۴-۱۲، پولس مسیحیان قرن‌تس را به نبوت کردن ترغیب

می‌کند، زیرا.....

- (a) نبوت خطاب به خدا گفته می‌شود.
- (b) همه ایمانداران خدمت نبوت دارند.
- (c) این یگانه عطایی است که مورد نیاز است.
- (d) نبوت به‌طور خاص به کلیسا کمک می‌کند.

۱۵- فرض کنید در کلیسایی که شما شبانش هستید، شخص جوانی احساس

می‌کند که هر بار که نبوتی دریافت می‌کند، باید حتماً آن را بیان کند. شما به چنین

کسی کدامیک از موارد زیر را می‌گویید؟

- (a) نبوت را فقط رهبران کلیسا باید بگویند.
- (b) او فقط زمانی باید نبوت کند که نبوتش پیش‌گویی آینده باشد.
- (c) طبق اول قرن‌های ۱۴-۳۳، او می‌تواند عطای خود را کنترل کند.
- (d) اشخاص جوان نباید در کلیسا نبوت کنند.

۱۶- ایمانداران باید پیام‌های نبوتی را تمیز و مورد قضاوت قرار دهند، زیرا.....

- (a) اکثر نبوت‌ها را باید نادیده گرفت.
- (b) نبوت‌ها باید با کلام خدا منطبق باشند.
- (c) تعداد نبوت‌ها نباید زیاد باشد.
- (d) نبوت‌ها هیچگاه نباید پیش‌گویی وقایع آینده باشد.

۱۷- خدا به ایمانداران قابلیت تمیز ارواح می‌دهد زیرا.....

- (a) روح‌های فریبکار و شریر می‌توانند به کلیسا صدمه بزنند.
- (b) در دنیا روح‌های شریر بسیاری وجود دارد.
- (c) روح‌های شریر ایمانداران را می‌شناسند.
- (d) لازم است که ایمانداران قدرتی فوق‌طبیعی نشان دهند.

۱۸- پیام زبان‌ها زمانی می‌تواند کلیسا را بنا کند که.....

- (a) بعد از موعظه شبان بیان شود.
- (b) توسط شیخ یا شماس کلیسا گفته شود.
- (c) با یقین و قدرت گفته شود.
- (d) ترجمه شود تا همه درک کنند.

۱۹- قاعده کلی برای استفاده از عطایای روح‌القدس این است که ایمانداران

باید.....

- (a) پی ببرند که عطایشان مهم‌ترین عطا است.
- (b) برای استفاده از عطا به‌دقت برنامه‌ریزی کنند.
- (c) هر کاری را با محبت انجام دهند تا کلیسا را بنا کنند.
- (d) از پیش بدانند که چه می‌کنند و چه می‌گویند.